W. W. JM. Jarowski

W. pro Aa F. Francisci Missa 15. Jan 5

Dorzązka Hjmw E. O. Ex Marcin Morgan

Kalestr / Hayo daitor

Additamentum Festor

OFFICIA PROPRIA
PATRONORUM
REGNI POLONIÆ.

OLIM EDITA

ET JUXTA RITUM

Breviarii Monaſtici pro omnibus ſub Regula S. P. BENEDICTI *militantibus*

ACCOMMODATA

Nunc denuò ob defectum

Per RR. PP. Eremitas Camaldulenſes Montis Argentini

REIMPRESSA,

ET AUCTA

CRACOVIÆ

In Typographia Seminarii Academic: Diæc: A.D. 1770

Unum Exemplar datur Noſtratibus pro Miſſis duabus. Extraneis pro Quatuor ad Jntentionem Benefactoris, pro Carentibus ſuffragiô abſolvendis.

CALENDARIUM
PATRONORUM REGNI POLONIÆ
CUM ADDITAMENTO
ALIORUM SANCTORUM

FEBRUARII.

6. S. Dorotheæ Virginis & Martyris duplex.
9. S. Apolloniæ Virginis & Mart: duplex.
11. B.B. ſeptem Fundatorum Ordinis, ſervorum B.V.M.dx.

MARTII.

1. S. Albini Confeſſoris & Pontificis duplex in Diæceſi Gneſnenſi com. Feriæ, ſi occurrat in Quadr.
2. S. Helenæ Imperatricis Viduæ duplex.
3. Translatio S. Venceslai Martyris duplex.
10. SS. Cyrilli & Methodii Pontif: & Conf. ſemiduplex in Diæc. Gneſnen: fuit heri.
17. S. Gertrudis Virginis, ſemiduplex in Diæceſi Gneſnenſi.

APRILIS.

Dominica 2da poſt Paſcha Feſtum SS. Sepulchri Domini Noſtri JESU Chriſti duplex.
23 S. Adalberti Epiſcopi & Martyris duplex. Hymni proprii.

Item S. Georgii Martyris ſemiduplex in Lithvania dx. 1mæ. Claſſis.

MAIJ.

2. S. Athanaſii Epiſcopi & Confeſſoris duplex cum Comm: S. Sigismundi Regis & Martyris & 12. Lectione.
4 S. Floriani Militis & Martyris duplex.
8 S. Stanislai Epiſcopi & Martyris duplex.

JUNII.

Feria 6ta poſt Octavam Corporis Chriſti Feſtum SSmi: Cordis Domini Noſtri JESU Chriſti.

JULIJ.

5. S. Theobaldi Conf: duplex.
13 S. Margaritæ Virginis & Martyris duplex.
15 Diviſionis Apoſtolorum duplex.
16 SS. Andreæ & Benedicti Polonorum Martyrum dx:
18 S. Simonis de Lipnica Conf: non Pontif: duplex:

Eodem

Eodem: S. Camilli de Lellis C. ſemiduplex.
20 S. Ceslai Conf: non Pontif: duplex.
Dominica proxima poſt diem 24. S. Cunegundis Virg: dx: 1. Cl: ſine Oct:

Dominica proxima poſt Oct: SS. Petri & Pauli. S. Joannis de Dukla Conf: n. Pontif: dx: 1. Cl: ſine Oct:

AUGUSTI.

SEcunda die infra Oct: Aſsumptionis B. V. M, Lectiones. 1mo Noct:
16 S. Rochi Conf: n. Pont. dx.

Dominica 2da poſt Oct: Aſſumpt: B. V. M. S. Joachim Genitoris Ejusd: duplex 1mæ Cl: ſine Oct:
27 S. Joſephi Calaſantii Conf: duplex.

SEPTEMBRIS.

1. S. Ladislai de Gelniow Conf: duplex.
12 S. Franciſcæ Fremiot Virg: duplex.
26 S. Joſaphat. Epiſcopi & Martyris duplex
Eodem. S. Mariæ de Cervellione Virginis duplex.

27 Translatio S. Stanislai Epiſcopi & Martyris duplex.
28 S. Venceslai M. duplex.

Eodem. S: Joſephi de Cupertino Conf: dx: minus.

OCTOBRIS.

16 Officium Gratiarum actionis pro Victoria de Turcis obtenta.
15 S. Hedvigis Vid: duplex.

Dominica 2da Octobris B. Vincentii Kadłubek Epiſcopi Conf: duplex.
20 Translatio S. Adalberti Martyris duplex.
21 SS. Urſulæ & Sociarum M. M. duplex.
25 S. Joannis à Capiſtrano Conf: duplex.
Dominica 4ta S. Joannis Cantii Conf: non Pont: duplex 1mæCl: ſine Oct: Hymni proprii cum Oratione.

NOVEMBRIS.

12 SS. Benedicti, Joannis, Mathæi, Iſaaci, atq; Chriſtini M. M. duplex.
17 S. Salomeæ Virg: duplex:

19 S. Eliſabeth Vid: dx: cum Comm: S. Pontiani Papæ & Martyris & 12 Lectione.

Dominica proxima poſt diem 13. vel iſpa die S. Stanislai Koſtka Conf: nonPontificis duplex 1. Cl: ſine Oct:

DECEMBRIS

4 S. Barbaræ Virg: & Martyris duplex.
Commemorationes SS. Regni Poloniæ Patronorum.

OFFICIA PROPRIA
PATRONORUM REGNI POLONIÆ.

DIE VI. FEBRUARII.

Sanctæ Dorotheæ Virginis & Martyris. Duplex.

ORATIO

JNdulgentiam nobis, quæsumus Domine, B. Dorothea Virgo & Martyr imploret: quæ tibi grata semper extitit & meritô castitatis, & tuæ professione virtutis. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio V.

DOrothea Virgo, in Cæsarea Cappadociæ propter Christi Confessionem ab Apricio illius Provinciæ Præfecto comprehensa, Ch ystæ & Callistæ sororibus, quæ à fide defecerant, tradita est, ut eam á proposito removerent. Sed ipsa eas reduxit ad fidem, propter quam in cuppam missæ & incensæ sunt; Dorotheam verò jussit Præses in catasta levari, quæ dixit ad illum; nunquam in tota vita mea sic lætata sum sicut hodie: tum ad ejus latera lampades ardentes apponideinde faciem diutissime cædi, tandem caput gladiô percuti imperat. ℟. Propter veritatem.

Lectio VI.

EA porrò, cum deduceretur ad supplicium dicente, gratias Tibi amator animarum, qui me ad paradisum tuum vocasti, Theophilus quidam Præsidis advocatus irridens. Eja tu, inquit, Sponsa Christi, mitte mihi de paradiso Sponsi tui mala, aut rosas; & Dorothea respondit: planè ità faciam. ℟. Dilexisti.

LECTIO VII.

CUm ante ictum breviter precari permissa esset; pulchra specie puer ante eam apparuit, ferens in orario tria mala, & tres rosas, cui illa ait, obsecro te. ut feras ea Theophilo: Et mox gladiô percussa perrexit ad Christum. ℟. Afferentur Regi.

LECTIO VIII

IGitur Theophilus irridens promissionem Sanctæ Dorotheæ, cum sodalibus narraret, ecce puer ante eum cum orario, in quo ferens tria mala magnifica, & tres rosas elegantissimas; dixit ei: En sicut petenti promisit virgo sacratissima Dorothea, transmisit hæc tibi, de Paradiso sponsi sui. Tum

Tum Theophilus stupens, quòd esset Februarius & gelû cuncta rigerent, ea accepit, atque acclamavit. Verè DEUS Christus est: sicque palàm fidem Christi professus, gravissimum quoque pro ea martyrium strenuè pertulit. ℞. Prudentes virgines.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelium. Simile est regnum Cælorum thesauro. *ut in communi nec Virginis nec Martyris.*

IX. FEBRUARII.

In Festo S. Apolloniæ V. M.

Lect: I. Noct: *ex Fer: curr: extra Quadrag:* In Quadrag: autem: Confitebor. In II. Noct: ex majori Breviario 1ma propr: cæteræ tres junctâ ultimâ de Communi non Virgin: ultimo locô, de Serm: S. Joan Chrisost; *Ego maximè.* In III. Noct: propr: ex Decr: S. R. C.

Lectio S. Evangelii secundum Matt: Lectio IX.

JN illo tempore; dixit JESUS Discipulis suis parabolam hanc: Simile est Regnum Cælorum decem Virginibus: quæ accipientes lampades suas, exierunt obviam Sponso & Sponsæ. Et reliqua. Homilia S. Augustini Episcopi.

Serm: 23. de Verbis Domini.

DIsceptamus Fratres, de quinque Virginibus prudentibus, & quinque fatuis. Voluerunt, obviam ire Sponso, corde ire, expectare ejus adventum. Sed ille tardabat. Dum tardat ille, dormierunt omnes. Quid est somnus iste? Ne forte tardante Sponso, quoniam abundat iniquitas, refrigescit charitas multorum. Siccine intellecturi sumus istum somnum? non mihi placet: dico quare, quia sunt ibi prudentes. Et utique quando dixit Dominus: refrigescit charitas multorum, subjecit, & ait: Qui autem perseveraverit usq; in finem, hic salvus erit. Non ergo eis obrepsit frigus charitatis; non eis refriguit charitas; sed fervet, usq: in finem. Est alius somnus, quem nemo evadit. Non recordamini Apostolum dicentem: De dormientibus autem nolo vos ignorare Fratres: id est, de his, qui mortui sunt? fatua sit Virgo, prudens est Virgo, somnum mortis omnes patiuntur. Ad novissimam tubam surgent omnes. LECTIO X.

PRudentes autem illæ tulerunt oleum secum in vasis suis: Stultæ verò illæ non tulerunt oleum secum. Ibi oleum, magnũ oleũ. De domo, DEI est hoc oleum. Tu ergo tecum porta, intꝰ porta, ubi videt DEUS ibi porta testimoniũ

con;

conſcientiæ tuæ. Qui autem ambulat ad teſtimonium alienum, oleum non portat ſecum. Intendat itàq; charitas veſtra. ſapientium lampades ardebant de oleo æterno, de conſcientiæ ſecuritate, de interiore gloria, de intima charitate. Ardebant autem & illarum fatuarum. Quare tunc ardebant? Quia non deerant laudes hominum.

LECTIO XI.

POſtea vero, quam ſurrexerunt, id eſt in reſurrectione á mortuis, cæperunt aptare lampades ſuas, id eſt parare DEO operum ſuorum reddere rationem. Et quia tunc nemo eſt, qui laudet, omnis homo cauſæ ſuæ vacat; non erant, qui oleum venderent, cæperunt deficere lampades. Clauſum eſt oſtium. Et quid illis dictum eſt? Non novi vos. Non illas, novit, qui omnia novit? Quid ergo eſt: non novi vos? Improbo vos, reprobo vos. In arte mea non vos agnoſco; ars mea neſcit vitia, & judicat vitia, neſcit faciendo judicat arguendo, ſic ergo non novi vos. Jerunt, intraverunt quinq; prudentes. LECTIO XII.

SInt in vobis quinq; prudentes ad iſtam prudentiam quinarii numeri pertinentes. Veniet enim hora, & quando, neſcimus, veniet. Sic clauſit Evangelium, Vigilate, quia neſcitis diem, neq; horam. Corde vigila, fide vigila, ſpe vigila, charitate vigila, operibus vigila; & quando corpore dormiveris, veniet tempus, ut ſurgas. Cum autem ſurrexeris, præpara lampades. Tunc non extingvantur, tunc in interiore conſcientiæ oleo vegetentur: tunc Sponſus ille incorporeis nexibus amplectatur, tunc te introducat in domum, ubi nunquam dormias, ubi nunquam poſcit tua lampas extingvi. Hodie verò laboramus, & lampades noſtræ inter ventos ſæculi hujus, tentationesq; fluctuant: ſed ardeat in rubore flamma noſtra, ut ventus tentationis augeat ignem potiùs, quám extingvat.

DIE XI. FEBRUARII.

In Feſto Septem B. B. Fundat. Ordinis, Serv. B. M. V. Duplex.

ORATIO.

DOmine Jeſu Chriſte, qui in jugem memoriam dolorum ſanctiſſimæ tuæ Genitricis per ſeptem beatos Patres nova Servorum ejus familia Eccleſiam tuam fæcundaſti, concede nobis famulis tuis in hac lacrymarum valle degentibus, ita ejusdem mæſtiſſimæ Matris Socios cum ipſis eſse paſſionum in terris, ut perpetuæ conſolatio-

tionis consortes fieri mereamur in cœlis. Qui vivis &c:

Lectio I. N. de script. in Quadrà. justus si morte.

IN II. Nocturno LECTIO. V.

DEcimo tertio Christiani nominis sæculo inter alios Florentinos Patritios septem erant avorum sangvine, opibusque illustres, at virtutibus spectatis suis longe illustriores nuncupati, ut Religioni nomen dedere; Bonfilius Monaldius, Bonajuncta Manetti, Manettus Antellensis, Amideus de Amideis, Uguecio Uguecionius, Sosteneus de Sosteneis, demum Alexius de Falconeriis, cum hi trigesimo tertio supra millesimum annum auspicatissimo Asumptæ Virginis Festo, in Sodalitio quodam, cui titulus Laudantium erat, Augustissimæ Dei Genitrici, prouti par erat, laudes exsolverent, ab eadem dulcissime iis apparente, inopine moneri se sentiunt, ad sublimioris vitæ genus, posthabito mundo amplectendum, absolutisque idcirco, quibus dabant operam laudibus, confestim perciti in unum, collatisque mutuó consiliis Dei vocantis, vocantisque, Deiparæ oraculis parere mox decreverunt: quod & sedulò factum est ab eisdem, nam consultò statim maturè urbis Episcopo, fortunæ abdicatis bonis, erogatisque amplé in egenos, ciliciis carni obstrictis, vilioribus, detritisque vestibus cinerei coloris induti, in ruralem parvam ædiculam secesserunt natalitio die amantissimæ ispsorum Parentis, ut vitæ sanctioris primordia optimè inirent, qua die mortalibus orta sacratissimam vitam ipsa inchoaverat.

LECTIO. VI.

SIc septem beati Viri charitatis fædere devincti, eadem in domo se unierant; cum ecce per urbem visos statim Domino sic disponente, moventeque infantiles voces Deipara ex infantium ore, ac lactantium, inter quos tum puer erat Sanctus Philippus Benitius vix quintum mensem ingressus, se Mariæ clamari servos insperato est auditum; quanta tunc, & ex inde amoris flamma in Dominam suam, cujus (ignarisipsis) declarati servi erant, excitatis studiis exarserint non facilè est explicatu. Illud solum scitur, quod sic ei se dediderunt, ut veluti Matrem suam venerari; maximoque honore habere, morem ei gerere in omnibus, & obtemperare propter eam cunctis summopere studuerint. Hinc etiam adeé jucundi,

gratique ei fuere, ut, cum vitaturi plausum in Senarium montem ab ispa iis præostensum habitaturi detenderint, ibique crucifixum Jesum, mœstissimamque Matrem dolentes assidue recolerent apparuit illa eis, habituque lugubri assignato in memoriam Dolorum suorum ut compaterentur istis, eos consecravit.

LECTIO VII.

ITa cinericiis vestibus indulgente etiam Episcopo innigrasmutatis, post nonnullos annos, fortunatis quidem auspiciis clarissimum illud Prædicatorum Ordinis decus Sanctus Petrus, Martyr Florentiam accessit, & audita, inspectaque simul non fucata sanctimonia ispsorum, ita Dei amici se cœperunt mutuo diligere, ut familiarissimè versarentur invicem secum, seseque alterne fovent Inter cætera porro illud accidit, quod sperante inclyto Martyre honorem Deo non modicum, magnum terris commodum proditum iri, si propitia Virginè longe, latequè propagarentur, una cum ipsis impensè eam exorante, ut argumento aliquo voluntatem suam patefaceret, invocata Virgo amans in visione ei revelavit, se viros illos, septem, & qui venturi erant post eos, inter mundi homines omnes ad singulare servitium suum selegisse, & comiserandis pœnis jam latis suis amarissimisc onstruendum Ordinem esse ad sui honorem, & gloriam.

LECTIO VIII.

HOc prodigioso Virgineo Decreto animati humillimi Patres, non quia suæ mentis fuisset successores posteros gignere, sed ut jussa reserata facerent supremæ eorum Reginæ, quæ nomine suo duraturam sibi familiam fundari voluerat, instituere deinceps sacrum Servorum Ordinem decreverunt, non tam, ut primi ejus Fundatores, quam ut cælestis suæ Fundatricis Ministri obsequentes; quos proinde Dominus, ut servos bonos, & fideles suos, ac Matris, in vita multis virtutibus, in morte multis prodigiis, post transitum multis miraculis adornavit; novissime vero Benedictus decimus tertius, ejus instituti Professor, cujus Sanctus Petrus erat, ejus quoque in eos hæres amoris, Pontifex renunciatus eorum miram institutionem, ut inclaresceret orbi, lectionibus his recenseri peramanter consuluit, ac mandavit. Lect: 3. Noct. *Nolite timere. &c.* de Com: C. non Pont 2. loc. Mis. vero *Justus ut Palma.*

DIE

DIE I. MARTII. *In Gnesnensi Diœcesi S. Albini Confess. &c. & Pontif. Dupl:*

ORATIO.

VOtiva, quæsumus Domine, nos Beati Albini Confessoris tui atq; Pontificis, natalitia restaurent, & ad omne bonum tua gratia faciant propensiores. Per Dominum nostrum.

LECTIO V.

BEatus Albinus in Venetica regione Galliæ, Oceano Britannico finitima natus est. Adolescens pietatis, & religionis amore fervens, relictis parentibus, in Cincillacense cœnobium se contulit, vitamque ibi monasticam professus est. In Abbatis sui ministerio ruri maxima tempestate aliquando deprehensus; sub tectum cujusdam casæ confugit: quod cum undique perflueret, cæteris qui aderant, madefactis omnibus solum Albinum ne gutta quidem ulla pluviæ attigit. ℟. Inveni David.

LECTIO VI.

ABbatis deinde officio egregie vigintiquinque annis functus est, Cujus virtutibus permotus Andegavi populus dum pastore interim orbatus esset, unanimi eum consensu elegit Episcopum. ℟. Posui adjutorium.

LECTIO VII.

QUem honorem consecutus, totum se in alendis pauperibus, visitandis ægris, inopibus defendendis, redimendisq; captivis, dedit. In quo pietatis occupatus studio, apud Seginam vicum adolescentem mortuum, Malabandum nomine, revocavit ad vitam. Maurilio Civi cæco visum restituit, aliaque multa stupenda operatus est. Ut meritò apud Hildebertum Regem Ostrogothorum in maximo esset pretio. ℟. Iste est qui ante.

LECTIO VIII.

ANnis viginti vel pluribus in Episcopali cura exactis, denique cum implesset annorum octoginta ætatis numerum viribus corporis destitutus spiritum DEO reddidit. Cujus se pulchrum postea, præsertim in translatione corporis, multis miraculis Deus illustravit, duobus cæcis visu reddito, tribus paralyticis sanitati restitutis. Vixit eodem tempore, quo Sanctus Cæsarius Arelatensis Episcopus, cùm Ostrogothi magnam Galliæ partem obtinerent.

℟. Justum deduxit. *In* III. *Noct: Homilia in Evang.* Homo quidam, 12. *lect: de fer.*

DIE II. MARTIJ.

In Festo S. HELENÆ Imperatricis Duplex. Omnia de Communi nec Virginum, nec Mart; præter sequent.

ORATIO.

DOmine JESU Christe, Qui locum ubi Crux tua latebat, Beatæ Helenæ revelasti: ut per eam Ecclesiam tuam hoc pretioso thesauro ditares; ejus nobis intercessione concede, ut vitalis ligni pretio æternæ vitæ præmia consequamur. Qui vivis & regnas cum DEO Patre, &c. *In Quadragesima fit Commem: Feriæ Lectiones in primo Nocturno, de Scriptura occurrente.* In Quadragesima autem legitur de Parabolis Salomonis: Mulierem fortem: &c. de eodem Communi.

In secundo Nocturno. Ex S. Ambrosio in Oratione de obitu Theodosii. LECTIO V.

VEnit ergo Helena, cæpit revisere Loca Sancta, infudit ei Spiritus, ut Lignum Crucis requireret, accessit ad Golgotham & ait: Ecce locus pugnæ, ubi est victoria? quæro vexillum Salutis, & non invenio. Ego inquit, in Regnis & Crux Domini in pulvere? Ego in aulis & in ruinis Christi triumphus? Ille adhuc latet & latet palma vitæ æternæ. Quomodo me redemptam arbitror, si redemptio ipsa non cernitur? Video quid egeris diabole, ut gladius quo peremptus es, obstrueretur. Sed Isaac obstructos ab alienigenis puteos eruderavit, nec latere aquam passus est. Tollatur igitur ruina, ut vita appareat. Promatur gladius, quo veri Goliæ caput est amputatum. Aperiatur humus, ut salus fulgeat. Quid egisti diabole, ut absconderes Lignum, nisi ut iterum vincereris. ℟. Propter veritatem. &c.

LECTIO VI.

VIcit te Maria, quæ genuit triumphatorem, quæ sine imminutione Virginitatis edidit eum, qui Crucifixus vinceret te, & mortuus subjugaret. Vinceris & hodie, ut mulier tuas insidias deprehendat. Illa quasi Sancta Dominum gestavit, egoCrucem ejus investigabo Jlla generatum docuit, ego resuscitatum. Illa fecit, ut Deus inter homines videretur, ego ad remedium peccatorum Divinum de ruinis elevabo vexillum. Aperit itaque humum, decutit pulverem, tria patibula confusa reperit, quæ ruina contexerat, inimicus absconderat. Sed non potuit obliterari Christi triumphus. Incerto hæret ut mulier

lier, sed certam indaginem sanctus Spiritus inspirat. ℞. Dilexisti justitiam. &c.

LECTIO VII.

QUæsivit clavos, quibus Crucifixus est Dominus, & invenit. De uno clavo frænos fieri præcepit, de altero Diadema intexuit: unum ad decorem, alterum ad devotionem vertit: Visitata est Helena, ut Imperatores redimerentur. ℞. Fallax gratia.

LECTIO VIII.

MIsit itaque filio suo Constantino diadema gemmis insignitum, quas pretiosior ferro innexas Cruci Redemptionis Divinæ gemma connecteret. Misit & frænum. Utroque usus est Constantinus, & fidem trans misit ad posteros Reges. Principium itaque credentium Imperatorum sanctum est, quod super frænum: Ex illo fides, ut persecutio cessaret, devotio succederet. Sapienter Helena egit, Quæ Crucem in capite Regum levavit, & locavit, ut Crux Christi in Regibus adoretur. Non insolentia ista, sed pietas est, cùm defertur Sacræ Redemptioni. Bonus itaque Clavus Romani Imperii, qui totum regit Orbem, ac vestit Principum frontem, ut sint prædicatores, qui persecutores esse consueverunt. ℞. Quam pulchra es.

In tertio Noctur: Homil: Sancti Gregorii Papæ, in Evang. Simile est regnum cœlorum thasauro obscondito *de eodem Cummuni. In Quadragesima XII. Lectio de Homilia Feriæ. & in Laud. fit commemoratio ejusdem.*

DIE V. MARTII.

Translatio S. Venceslai Martyris. Duplex. Cum commem: feriæ. Omnia de communi unius Martyris, præter hæc, quæ assignantur.

ORATIO.

DEus, qui Beati Venceslai nobilitatem in meliorem mutasti dignitatem, & eum per martyrii palmam ad cœlestem perduxisti gloriam, ejus precibus nos, quæsumus, ab omni adversitate libera, & æternæ beatitudinis concede perfrui gloria, Per Dominum. *Lectiones primi Nocturni.* Fratres, debitores Sumus *de Comm: plurimorum Mart. In secundo Nocturno.*

LECTIO V.

VEnceslaus Dux & Martyr Boëmiæ, patre Christiano Borzivoio, Principe Boëmiæ & Matre Drahomira gentili natus, ad educandum aviæ feminæ Sanctæ Ludimilæ à patre traditus, ab ea sic in omni pietate & vitæ integritate institutus est: ut

ut primam virginitatem, eam, quam ex utero matris suæ exportavit, pertotè conservaret: cujus custodes alias amplissimas virtutes, charitatem, humilitatem, modestiam, verecundiam, & orandi perseverantiam adjunxerat. Cui eidem aviæ, tanti viri alumnæ, pater ejus moriens, omnem gubernationem regni commisit, cum Venceslaus adolescens ad Reipublicæ regimen non dum maturus esset: Mater autem impiè & crudeliter cum juniore filio Boleslao viveret, ac infideles ambo, more infidelium dominarentur Offensa ea re Drahomira furere cæpit, ac vitæ Ludimilæ insidiari. Quam ad extremum, submissis duobus sicariis, magis scelere, quàm genere nobilibus, per summum scelus interfecit; ipsa summa rerum potitaest cum improbo filio, gravis suis, molesta omnibus. Christianis inimicissima. ℟. Honestum fecit.

LECTIO VI.

CUjus injustum ac potentem dominatum, dum amplius Boëmi perferre non possent, Pragæ Venceslaum jam adultum juvenem in Regem eligunt, illiq; habenas imperii committunt. Quod ille plus jejunio, orationibus, cilicio, ac aliis piis operibus, rexit, quan imperio: illud planè occinens septies in die laudem dixi tibi super judicia justitiæ tuæ. Fuit hic in eo ardor orationis, quod summa hieme nonnunquam ex pedibus ejus sangvis effluxerit: ac ex vestigiis ipsius aliqui incaluerint. ℟. Desiderium.

LECTIO VII.

AGgressus hunc, regnumq; ejus erat Dux Curimensis Radislaus: cumq; multa frustra tentásset, ad extremum, ipsum ad singulare certamen provocâvit. Suscepit magno animo conditionem magnus Princeps, vitâ suâ suorum salutem repræsentare volens: verum DEUS ipse crudelis pugnæ diremptor fuit. Dum enim vir sanctus prælium ingressurus equum conscendit, adversarius ejus animadvertit illi ab Angelo hastam porrigi, se verò ea voce moneri: Ne feri. Quare perterritus, ex equo desiliit, ad pedes Sancti veniam petens procedit: quem ad parcendum, quam ad ulciscendum paratiorem juvenit. ℟. Stola jucunditatis.

LECTIO VIII.

JNvidit & genti & Principi eam felicitatem generis humani hostis impiam matrem, alteram Attaliam in furias vertit. Hæc filium suum, fratris Venceslai malè germanum stimulat, de regno cogitet, fratrem de medio tollat. Suscipit ma-

malum semen improbus ager, in cædem fratris totus effunditur, quem ad funestum convivium vocat. Non recusat justus Abel nec inscius nec invitus: Sacramentis se præmunit. Post fraternam & hospitatem natalis filii mensam proxima nocte ante templum orans cæditur: fit DEO gratissima hostia. Nec diu tamen exultavit scelus in victoria: nam & matrem non ità multùm post in arce Pragensi terra absorpsit vivam, & filius non diu gessit Principatum fratris sui sanguine comparatum. Alii per dæmones exagitati, umbram suam timentes, sese præcipites in flumen dederunt, submersiq; sunt. Sangvis quidem justi Abel, qui hora passionis multus fuit effusus, ad Deum sancte clamans, multis & iteratis conatibus non potuit aboleri. ℟. Posuisti Domine. *In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium.* Si quis vult post me venire. *de comm. unius Martyris.*

DIE X. MARTII. *In Diœcesi Gnesnensi SS. Cyrilli & Methodii Pontificis & Confessoris semiduplex.*

O R A T I O

OMnipotens sempiterne DEUS, qui nos per Beatos Pontifices & Confessores tuos nostrosq; Patronos, Cyrillum & Methodium ad unitatem fidei Christianæ vocare dignatus es: præsta quæsumus, ut, qui in præsenti eorum festivitate lætamur, in ipsorum etiam meritis gloriam consequi mereamur æternam. Per Dominum nostrum.

LECTIO V.

SAncti Confessores & Pontifices Cyrillus & Methodius fratres, Constantini Thessalonicensis cognomento Philosophi, civis Constantinopolitani erant filii. Cùm adolevissent, Presbyteratus ordinem Constantinopoli consecuti, gentium Slavinarum primi doctores, viriq; Apostolici facti sunt. Cyrillus Gazaros, magnam Slavinorum gentem qui tum Tauricam Peninsulam vincinasq; regiones incolebant, à Michaële Imperatore missus ad Christi fidem convertit. Chersonesum Heracliam eis Peninsulæ civitatem Græcam cum accessisset, dumq; ibi primum Gazarorum lingvam disceret, sancti Clementis Pontificis Romani corpus, cum anchora eidem alligata, in vicino mari, temploque marmoreo invenit. Quod acceptum dum secum circumferret, magna miracula DEUS passim per illud operatus est. ℟. Inveni David.

LE-

LECTIO VI.

COnstantinopolim cum rediisset Cyrillus, denuo à Suatoplugo rege Moraviæ ad Imperatorem venit legatio, petente Cyrillum sibi mitti, ejusdem religionis docendæ gratia. Assumpto igitur fratre Methodio, longum iter ingressus, ad Volgaros Danubii accolas primum divertit; eis itidem fidem Christi, sacrasq; literas, in eorum linguam conversas tradidit: eas videlicet, quibus non tantum omnes Volgarorum populi, sed multæ quoq; aliæ utuntur nationes, quæ lumen fidei à Volgaris mutuatæ sunt. ℟. Posui adjutorium.

LECTIO VII.

AD Moravos deinde ambo non sinè corpore sancti Clementis perveniunt: Suatoplugum regem, Velogradi sedem habentem cum sua gente baptizant: quin & Boémiæ Ducem Borziuoium, cum sua uxore sancta Ludomila, eodem sacro lavacro tingunt. Archiepiscopus Velogradi Cyrillus ordinatur; cui adduntur in amplo Suatoplugi regno, septem alii Suffraganei Episcopi. ℟. Iste est qui ante DEUM.

LECTIO VIII.

FUndatis tandem Ecclesiis, & Christi opere perfecto, S. Clementis corpus Romam deferunt; & à Nicolao primo Pontifice impetrant, ut gentibus à se baptizatis lingva vernacula, obire sacra liceret. Quòd divino responso approbatum esse fertur; ut omnis spiritus laudaret Dominum. ℟. Justum deduxit. *In tertio Nocturno Homilia in Evangelium.* Vigilate quia nescitis.

DIE XVII. MARTII.

In Diæcesi Gnesnensi Sanctæ Gertrudis Virginis semiduplex. ORATIO.

INdulgentiam tuam nobis, quæsumus Domine, beata Gertrudis imploret, quæ tibi grata semper extitit & merito castitatis, & tuæ professione virtutis. Per Dominum nostrum.

Lectio V. *Ex Joanne Molano & Laur: Surio.*

SAncta Gertrudis Virgo clarissimis parentibus, patre Pipino Magno Regis Franciæ Procuratore domus. Matre verò Itta, fœmina pudicissima sanctaque nata fuit, Modestiam, & humilitatis virtutem à prima ætate ità coluit, ut ancillis suis se ministram ancillamque præstaret. Rex Dagobertus cum eam Ducis Austrasiæ filio; qui tum in comitatu ejus erat, uxo-

uxorem postularet; virgo respondit se neque hunc, neque mortalium quemquam, sed solum Christum DEUM sponsum habere velle Juvenis ille repulsam passus, cum nihilominus à proposito non desisteret, Virgo Sancta parentum auxilio in orientalem Franciam cum Atalango Presbytero, & Bernardo Diacono profugit: ibique in loco, qui Caroli mons nominatur; per divinam revelationem, corpora sanctorum Martyrum Kiliani & sociorum ejus invenerunt. ℟. Propter veritatem.

LECTIO VI.

PIpino patre, simul & juvene illo proco mortuis, beata Gertrudis ad matrem rediit: domum suam, in monasterium sanctimonialium, Amando Episcopo adjutore converterunt. Et ne Gertrudis à quibusdam procis ampliùs pateretur insidias, mater ipsa filiæ capillum abscidit. Quæ aliquanto post inter Virgines, suscepto velamine, consecrata est. Post obitum matris cum ipsa monasterii curam suscepisset, liberius DEO servire, sacrisque studiis vacare posset, eam exemplo Moÿsis divisit in plures.

℟. Dilexisti justitiam.

LECTIO VII.

INterim non solum, in sacrarum literarum scientia, sed in spiritualibus quoque virtutibus ita profecit, ut à sororibus lux aliquando sphæræ igneæ super eam irradiare visa est. Nuntios quoque suos in mari periclitantes, invocata, licet absens corpore, liberavit. Ad hæc, beati Martyris Foilani corpus, indicio supernæ revelationis ipsa meruit invenire.

℟. Adducentur Regi.

LECTIO VIII.

CUm divino spiritu se morti proximam esse cognovisset, ut reliquum trium mensium tempus in opera pietatis, & beatæ vitæ studium sanctius expenderet, omnem monasterii curam Volfetrudi cognatæ suæ tradidit. Sepulturam qualem habere vellet, omni pompa vacuam, ordinavit: corpus tantum cilicio, quo uti consueverat, caput autem vili quodam velo, à sacra quadam virgine donato tegi voluit. Deinde à sancto Ultano monacho de die obitus sui facta certior, anno ætatis suæ trigesimo tertio, sumpto sacratissimi corporis viatico, animam Creatori DEO reddidit: Beato Patritio cum sanctis Angelis, illi ut vates Ultanus prædixerat, occurrente. Eadem enim dies, neme-

LE- pe

pe Martii decima ſeptima, ſancto Patritio Hybernorum Apoſtolo jam pridem erat ſacra. ℟. Prudentes Virgines. *In tertio.* *Nocturno Homilia in Evangelium.* Simile erit regnum cœlorum decem Virginibus.

OFFICIUM
IN FESTO
SANCTISSIMI SEPULCHRI
HIEROSOLYMITANI Regno Poloniæ Conceſsum
Ad Ritum Monaſticum redactum.
Dominica ſecunda poſt Paſcha. Duplex.

AD VESPERAS.

Antiph. Exaltate Dominum Deum noſtrum, & adorate Scabellum pedum ejus, quoniam ſanctum eſt, Alleluja. *Pſalm.* Dixit Dominus *cum reliquis de Dominica, ut in Pſalterio.* *Ant.* Introibimus in Tabernaculum ejus, adorabimus in loco, ubi ſteterunt pedes ejus. Alleluja. *Pſalm.* Confitebor. *Ant.* Quis aScendet in montem Domini, aut quis ſtabit in loco, ſancto ejus? Alleluja *Pſalm.* Beatus vir.

Ant. Ne appropies huc, ſolve calceamenta de pedibus tuis, locus enim in quo ſtas, terra ſancta eſt. Alleluja. *Pſalm.* Laudate pueri Dominum.

Capitulum.

CUm conſumaſsent omnia, quæ de Ipſo ſcripta erant; deponentes eum de ligno, poſuerunt eum in monumento. ℟. Deo gratias. ℟. *br.* O quam metuendus eſt locus iſte! Alleluja. O quam. ℣. Vere non eſt hic aliud, niſi Domus Dei & Porta Cæli, Alleluja. Gloria Patri. O quam.

HYMNUS.

SAcri Sepulchri gloriam.
Chriſti triumphis inclytam,
Dulci repleti gaudio
Lætis canamus vocibus.
Hujus vetuſtis ſeculis,
Dedit cyſterna ſymbolum,
Quo miſſus olim, carcerem
Joſeph habebat innocens.
Hoc, quem fidelis fortium
Ambit caterva militum,
A Rege docto conditus
Expreſſit olim lectulus.

Hoc

Hoc & tuus Daniel lacus,
Et quæ sopore languidum
Jonam ratis portaverat.
Hoc in figura nuntiat.
O Petra gemmis carior,
Thesaure cunctis ditior,
Qualem nec aula Principum,
Nec gaza claudit divitum.
Nam tu nec auri munera,
Nec Principum fluxas opes;
Sed illud immensum sacri
Pretium tulisti Corporis.
At Christe ditas, qui tuum
Caro Sepulchrum Sanguine,
Tuos (rogamus) servulos,
Donis tuis fac divites.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio qui à mortuis,
Surrexit ac Paracleto
In sempiterna secula. Amen.

℣. Tuum Sepulchrum adoramus Domine. Alleluja.

℟. Et recolimus tuam gloriosã Resurrectionem. Alleluja.

Ad Magnificat.

Ant. Deponentes Dominum de Cruce, posuerunt eum in Monumento, quod erat excisũ in quo nondum quisquamposi-tus fuerat. Alleluja

O R A T I O.

DOmine JESU Christe, qui pro nobis mortem subire, & in Sepulchro, mortem depositus, tertia die resurgere voluisti, concede famulis tuis; ut qui Sepulchri tui memoriam recolimus, resurrectionis quoque gloriæ participes esse mereamur. Qui vivis, & regnas &c.

Et fit commemoratio Dominicæ.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Surrexit Dominus de Sepulchro * Alleluja *Psal.* Venite exultemus. *Hymnus*, ut in Vesperis.

In primo Nocturno.

Antiph. En lectulum Salomonis sexaginta fortes ambiunt ex fortissimis Israel omnes tenentes gladios, & ad bella doctissimi. Alleluja.

Psal. ut in festo Dedicationis Ecclesiæ sub hac una tantum Ant.

℣. Ipsum gentes deprecabuntur. Alleluja.

℟. Et erit Sepulchrum Ejus gloriosum. Alleluja.

De Act. Apost. Cap. 13.

LECTIO I.

VIri Fratres generis Abrahã, & qui in vobis timent Deum, vobis verbum salutis hujus missum est. Qui enim habitabant Hierusalem, & Principes ejus, hunc ignorantes, & voces Prophetarum, quæ per omne Sabbatum leguntur, judicantes impleverunt, & nullam causam mortis invenientes in eo, petierunt, à Pilato, ut interficerent eum. Cumque consumassent omnia, quæ de ipso scripta erant, deponentes eum de ligno, posuerunt eum in Monumento, DEUS verò suscitavit eum à mor-

mortuis tertia die, qui visus est per multos dies, qui simul ascenderunt cum eo de Galilæa in Hierusalem, qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem.

℟. I. Deponentes Dominum de Cruce, posuerunt eum in Monumento, quod erat excisũ de petra. Alleluja. * Signantes illud cum Custodibus. Alle.

℣. Abuentes Judæi muniverunt Sepulchrum, advolventes lapidem ad ostium monumenti, Signantes illud.

LECTIO II.

ET nos vobis annuntiamus eam, quæ ad Patres nostros repromissio facta est, quoniam hanc DEUS adimplevit filiis nostris resuscitans Jesum, sicut & in psalmo secundo scriptum est: Filius meus es tu, ego hodie genui te. Quod autem suscitavit eum à mortuis, amplius jam non reversurum in corruptionem, ità dixit: Quia dabo vobis Sancta Divid fidelia; ideoque & aliàs dicit, non dabis Sanctum tuum videre corruptionem. David enim in sua generatione cum administrasset voluntati Dei, dormivit: & appositus est ad Patres suos, vidit corruptionem. Quem verò DEUS suscitavit à mortuis, non vidit corruptionem.

℟. II. Sepulto Domino, signatum est monumentum, volventes lapidem ad ostium monumenti, Alleluja. * Ponentes Milites, qui custodirent illud Alleluja.

℣. Accedentes Principes Sacerdotum ad Pilatum petierunt illum. Ponentes.

LECTIO III.

NOtum sit igitur vobis Viri Fratres, quia per hunc vobis remissio peccatorum annuntiatur, & ab omnibus, quibus non potuistis in lege Moysi justificari, in hoc omnis, qui credit justificatur. Videte ergo ne superveniat vobis, quod dictum est in Prophetis. Videte contemptores, & admiramini, & disperdimini, quia opus ego operor in diebus vestris: Opus, quod non credetis, si quis enarravit vobis.

℟. III. Acceperunt Corpus JESU, & ligaverunt illud linteis cum aromatibus, & sepelierunt in monumento novo. * In quo nondum quisquam positus fuerat. Alleluja.

℣. Venit Joseph cum Nicodemo, & tulerunt Corpus JESU, & sepelierunt illud in monumento novo. In quo.

LECTIO IV.

EXeuntibus autem illis, rogabant, ut sequenti Sabbato loquerentur sibi verba hæc.

hæc. Cumque dimissa esset Synagoga, secuti sunt multi Judæorum, & colentium advenarum Paulum & Barnabam; qui loquentes suadebant eis, ut permanerent in gratia Dei. Sequenti verò Sabbato penè universa Civitas convenit audire verbum Dei.

℟. IV. Rogavit Pilatum Joseph occultè propter metum Judæorum, & petiit Corpus Jesu, & promisit Pilatus. * Et posuit illud in monumento suo novo, quod exciderat in perta. Alleluja.

℣. Et accepto Corpore Joseph involuit illud in Syndone munda. Et posuit. Gloria Patri. Et posuit illud.

In secundo Nocturno.

Antiph. Super muros tuos Hierusalem constitui Custodes, tota die, & tota nocte in perpetuum non tacebunt laudare nomen Domini. Alleluja.

Psal. ut in Festo Dedicationis Ecclesiæ sub hac tantum Antiphona,

℣. Factus est in pace locus Ejus, Alleluja.

℟. Et habitatio ejus in Sion. Alleluja.

LECTIO V.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

De Sepulchro cap. II.

INter sancta & desiderabilia Loca, Sepulchrum Christi tenet quodammodo principatum, & devotionis plus nescio, quid sentitur, ubi mortuus requievit, quam ubi vivens conversatus est, atque amplius movet ad pietatem mortis, quam vitæ recordatio, puto quod illa austerior, hæc dulcior videatur, magisque infirmitati blandiatur humanæ quies dormitionis, quā labor conversationis, mortis securitas; quam vitæ rectitudo. Vita Christi vivendi mihi regula; Mors, à morte redemptio. Illa vitam instruxit, mortem ista destruxit, vita quidem laboriosa, sed mors pretiosa: Utraque verò admodum necessaria. Quid enim Christi pro desse poterat, sivè mors nequiter viventi, sivè vita damnabiliter morienti? Nunquid denique, aut mors Christi, etiam nunc male usque ad mortem viventes à morte æterna, liberat: aut mortuos ante Christum Sanctos Patres vitæ sanctitas liberavit? Sicut scriptum est; quis est homo, qui vivet & non videbit mortem, eruet animam suam de manu inferi? Nunc ergo quia utrumque nobis pariter necessarium erat, & piè vivere, & securè mori, & vivendo vivere docuit, & mortē moriendo securam reddidit: Quoniam quidem resurrecturus occu-

occubuit, & spem fecit morientibus resurgendi.

℣. V. Mulieres venerunt ad Monumentum, portantes, quæ paraverunt aromata. * Et invenerunt lapidē revolutum à monumento. Alleluja.

℣. Et factum est, dum mente consternatæ essent, ecce duo Viri steterunt secus illas in veste fulgenti. Et invenerunt lapidem revolutum.

LECTIO VI.

SIvè itaque hæc, sivè alia quæcumque in hunc modum (prout in talibus in suo quisque abundat sensu) ex occasione Sepulchri Christianis sensibus suggerantur, puto, quod mediocris dulcedo devotionis infundatur cominus intuenti, nec parum proficitur, cernendo etiam corporalibus oculis corporalem locum Dominicæ quietis. Et si quippe jam vacuum sacris membris, plenum tamen nostris & jucundis admodum Sacramentis. Nostris inquam, nostris, si tamen tam ardenter amplectimur; quam indubitanter tenemus, quod Apostolus ait: Consepulti sumus enim per Baptismum in mortem, ut quomodo surrexit Christus à mortuis per gloriam Patris: ita & nos in novitate vitæ ambulemus. Si enim complantati facti sumus sumus, similitudini mortis ejus, simul & resurrectionis erimus.

℟. VI. Angelus Domini locutus est mulieribus, dicens: Quem quæritis? An Jesum quæritis? jam surrexit. * Venite & videte locum. Alleluja.

℣. Jesum quæritis Nazarenum crufixum, surrexit, non est hic. Venite, & videte.

LECTIO VII.

QUám dulce est Peregrinis, post multam longi iteneris fatigationem post plurima terræ marisque pericula, ibi tandem quiescere, ubi & agnoscunt suū Dominum quievisse! puto, jam præ gaudio non sentiunt viæ laborem, nec gravamen reputant expensarum, sed tanquam laboris prœmium, cursusque bravium assecuti, juxta Scripturæ sententiam gaudent vehementer cum invenerint Sepulchrum.

℟. VII. Cum transiret Sabbatum, Maria Magdalene, Maria Jacobi, & Salome, emerunt aromata. * Ut venientes ungerent Jesum. Alleluja ℣. Et valde mane una Sabbatorum, veniunt ad Monumentum orto jam sole. Et venientes.

LECTIO VIII.

NEc casu, vel subitò, aut veluti lubrica popularis favoris opinione, id tam celebre

nomen

nomen Sepulchrum natum esse putetur, cum hoc ipsum tantis retrò temporibus Isaias tam apertè prædixit. Et erit, inquit, in die illa radix Jesse, qui stat in signum populorum, ipsum gentes deprecabuntur, & erit Sepulchrum ejus gloriosum. Re vera ergo impletum cernimus, quod legimus Prophetarum, novum quidem intuenti sed legenti antiquũ, Ut sic adsit de novitate jucunditas, & de vetustate non desit authoritas.

℟. VIII. Introeuntes in Monumentum viderunt Juvenem sedentem à dextris coopertũ stolâ candidâ, & obstupuerunt, qui dixit illis. Nolite expavescere, Jesum quæritis Nazarenum crucifixum. * Surrexit non est hic, ecce Locus, ubi posuerunt eum. Alleluja.

℣. Et regressæ à Monumento nuntiaverunt hæc omnia illis undecim, & cæteris omnibus. Surrexit. Gloria Patri. Surrexit.

In tertio Nocturno.

Ana ad Cantica, quæ sumantur ex Dedicatione Ecclesiæ.

. Et Tronus ejus sicut Sol in conspectu meo, & sicut Luna perfecta in æternum, & testis in Cœlo fidelis. Alleluja.

℣. Erit mihi Dominus in Deum. Alleluja. ℟. Lapis iste vocabitur domus Dei, Alleluja.

LECTIO IX.

Lectio Sancti Euangelii secundum Lucam.

Cap. 24.

IN illo tempore: Una Sabbati valde diluculo, venerunt Mulieres ad Monumentum portantes, quæ paraverunt aromata, Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episc.

Ser. 50. in Append.

CUm Maria Magdalene venisset ad Monumentum, quam memorem Salvatoris, amissa fide, devotio in lacrymas compellebat, videns revolutum à foribus lapidem, cum non invenisset in Sepulchro Dominum, cæpit acrius dolere, quod perdiderit defunctum: Mox autem ad Petrum ejus discipulum pervolat, quem pro meriti qualitate, vel fidei major de ejus obitu cura tangebat, nuntiat inane Sepulchrum, quæritur Corpus ablatum.

℟. IX. Tulerunt Dominum meum, & nescio ubi posuerunt eum; dicunt ei Angeli: Mulier quid ploras? Surrexit, sicut dixit, * Præcedet vos in Galilæam, ibi eum videbitis. Alleluja.

℣. Cum ergo fleret inclinavit se, & prospexit in monumentum, & vidit duos Angelos

los in Albis ſedentes, qui dicunt ei. Præcedet.

LECTIO X.

PEtrus verò ReſurrectionisFilii Dei, & ante Crucem conſcius, quam prædixerat ipſe paſſurus, ſub tali nuntio non flevit, aut doluit, ſed morem ſuum in divinis virtutibus ſervans properat experiri, quod credidit. Ad Sepulchrum itaque Domini celeri curſu feſtinat, lætior rediturus, ſi non inveniret, quod quærebat.

℟. X. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum quia quem quærebam apparuit mihi. * Et dum flerem ad Monumentum vidi Dominum All.

℣. Recedentibus Diſcipulis, non recedebam, & amoris ejus igne ſuccenſa ardebam deſideriô * Et dum flerem ad Monumentum.

Benedictio Divinum auxilium.

LECTIO XI.

BEatus autem Euangeliſta & ex conſequentibus probat potentiam Reſurgentis. Venit, inquit Simon Petrus, & introivit in Monumentũ, & cum non inveniſet Dominũ, videt lintea mina poſita, & Sudarium, quod fuerat ſuper Caput ejus: Jam manifeſtus Deus, perlaturus quem vivificaverat in Cælum & mortem vacuat & Sepulchrum. Nam linteamine, quò funus tegebatur, expoſito, reliquit terræ exuvias, vitali jam Corpore induta Majeſtas.

℟. XI. Surge Domine in requiem tuam, Tu & Arca ſanctificationis tuæ. Quoniam tu hæreditabis in omnibuś gentibus. Alleluja. ℣. Exurge Deus judica terram. Quoniam.

Lectio XII. de Homilia Dominicæ ſecundæ poſt Paſcha cum Reſponſorio primo ejusdem Dominicæ.

Virtute magna.

Si verò hoc Feſtum transferretur extra Dominicam.

LECTIO XII:

PEtrus igitur videns Reſurrectionem, quam Dei Filius prænuntiaverat impletam, qui ſolicitus venerat ſecurus abſceſſit. Maria tamen reſurrectionis ignara non ceſsat lacrymas fundere, neſciens hanc eſseDominici Corporis gloriam, quam putabat injuriam. Cujus inanes mœrores Angelus magis prohibet, quam conſolatur, utEvangeliſta teſtatur: Maria, inquit, quid ploras? Si ſpirituali prudentia intentionem divini ſermonis intelligas, lacrymarum cauſam non tamquam ignarus interrogat, ſed importunos fletus dolentis objurgat.

℟. XII. Convertiſti planctum meum

meum in gaudium * Conscidisti Saccum meum, & circumdedisti me lætitiâ. Alleluja.

℣. Refloruit caro mea & ex voluntate mea confitebor ei. Conscidisti Saccum, Gloria Patri. Conscidisti.

✠ *Sequentia Sancti Euangelii secundum* Lucam.

IN illo tempore: Una Sabbati valde diluculo, venerunt Mulieres ad Monumentum portantes, quæ paraverunt, aromata, & invenerunt lapidem rovolutum à monumento, & ingresſæ non invenerunt Corpus Domini Jesu. Et factum est dum mente consternatæ esent de isto, ecce duo viri steterunt secus illas in veste fulgenti. Cum timerent autem, & declinarent vultum in terram, dixerunt ad illas: Quid quæritis? Viventem cum mortuis? Non est hic, sed surrexit. Recordamini qualiter locutus est vobis, cum adhuc in Galilæa eset, dicens: Quia oportet Filium hominis tradi in manus hominum peccatorum, & crucifigi, & die tertia resurgere. Et recordatæ sunt verborum ejus, & regresſæ à Monumento, nuntiaverunt hæc omnia illis undecim, & cœteris omnibus. Erat autem Maria Magdalene, & Joanna, & Maria Jacobi, & cœteræ, quæ dicebant ad Apostolos hæc. Et visa sunt ante illos, sicut deliramentum verba ista, & non crediderunt illis. Petrus autem surgens, cucurrit ad Monumentum, & procumbens vidit linteamina sola posita, & abiit secum mirans, quod factum fuerat.

Oratio, ut supra in primis Vesperis.

Ad Laudes & per Horas.

Ant: Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus in atriis domus Domini in medio tui Hierusalem. Alle.

Psal. Dominus regnavit.

cum reliquis de Dominica.

Ana. Ingredieris in abundantia Sepulchrum, sicut infertur acervus tritici in tempore suo. Alleluja.

Ana. Qui expectant mortem, & non venit, quasi effodientes thesaurum, gaudentque vehementer, cum invenerint Sepulchrum. Alleluja.

Ana. Tollite hostias, & introite in atria ejus, adorate Dominum in atrio Sancto ejus. All.

Ana. In Sole posuit tabernaculum suum, & ipse tanquam Sponsus procedens de thalamo suo, Alleluja.

Capitulū, *ut in primis Vesper:*

℟. *br.* Tuum Sepulchrum adoramus

ramus Domine. ℣ Alleluja. Alleluja. Tuum Sepulchrum. ℣. Et rolimus tuam gloriosam Resurrectionem. Alleluja. Gloria. Tuum Sepulchrum.

HYMNUS.

Audite tristes inferi,
Turbæ frementes hostium,
Vestræ ruinæ nuntium,
Sacri Sepulchri gloriam.
En jam futuri conscius
Illam Prophæta præcinit,
Et gloriosum posteris
Narrat Sepulchrum sæculis.
Hic ille: Rex fortissimus,
Fractis averni viribus,
Et mortis excusso Jugo
Primum trophæa suscitat.
Candore tectus vestium,
Novoque lucis fulgore,
Delapsus astris nuntius
Hic excubavit Angelus.
Jam temperandum lacrymis,
Satis datum suspiriis.
Gravi dolore sauciæ
Hìc audierunt Fœminæ.
Et vos Magistri funere,
Plane simul commortui,
Vestro dolori gaudium
Tulistis hic Apostoli.
Tu vero Christe maxima
Tui Sepulchri gloria
Mortem resurgens viceras
Nos morte culpæ libera.
Deo Patri sit gloria
Et Filio qui à mortuis
Surrexit & Paraclito,
In sempiterna Sæcula Amen.

℣. Dum esset Rex in accubitu suo. Alleluja.

℟. Nardus mea dedit odorem svavitatis. Alleluja.

AD BENEDICTUS.

Ant. Abeuntes Judæi munierunt Sepulchrum, advolventes lapidem ad ostium Monumenti, & signantes eum cũ custodibus.

Oratio, ut in primis Vesperis.

AD TERTIAM.

Ant. Ingredieris. *Capitulum ut in primis Vesperis.*

℣. Tuum Sepulchrum adoramus Domine. Alleluja.

℟. Et recolimus tuam gloriosam Resurrectionem. Allejuja.

AD SEXTAM.

Ant. Qui expectant. *Capitulum* Et accepto Corpore Joseph, involvit illud in Syndone munda, & posuit in Monumento suo novo, quod exciderat in petra.

℣. Verè locus iste, Sanctus est. Alleluja.

℟. Et ego nesciebam. Alleluja

Oratio, ut in primis Vesperis.

AD NONAM.

Ant. In Sole posuit. *Capitulum.* Una Sabbati valde diluculo, venerunt Mulieres ad Monumentum, portantes, quæ paraverunt, aromata, & invenerunt lapidem revolutũ à Monumento.

℣. Te decet hymnus Deus in Sion. Alleluja.

℟. Et

℟. Et tibi reddetur votum in Jerusalem. Alleluja.

IN II. VESPERIS.

Omnia, ut in primis, præter sequentia; Loco ultimi Psalmi dicitur Super flumina Babilonis.

℟. *br.* Lapidem, quem reprobaverunt. * Alleluja. Alleluja. Lapidem.

℣. Hic factus est in caput Anguli Alleluja. Gloria. Lapidem.

℟. Ipsum gentes deprecabuntur. Alleluja.

℟. Et erit Sepulchrum Ejus gloriosum Alleluja.

Ad MAGNIFICAT.

Ana. Introeuntes in Monumentum viderunt Juvenem sedentem â dextris, coopertum stolâ candidâ, & obstupuerunt, Alleluja.

Oratio.

Domine Jesu Christe, *ut in primis Vesperis. Et fit commemoratio Dominicæ per Antiph: Versum, & Orationem.*

DIE XXIII. APRILIS.

H Y M N I

Pro Officio

In FESTO S. ADALBERTI Episc: & M.P.R.P.

AuthoritateSedis Aplicæ ádClerum Sæcularem & Regularem EXTENSI.

In utrisq; Vesperis,

O Martyr Invictissime!
Plùs fortibus Fortissime,
Quis glorioso canticô,
Nomen tuum sat concinat.

Afflatus Almo Numine,
Oras adis Pannoniæ,
Ibique Regem Dogmate,
Prolemq; firmas Chrismate.

Urbes Poloniæ petis,
Veræ salutis Nuntius,
Pastor Bonus Christi fidem
Verbo Dei doces pridem.

Tadem Borussis finibus,
Ponis triumpho terminum,
Gentes rebelles inferi
In Te furorem suscitant.

Stant Veritatis invidi
Dum sacra ad Aram perficis,
Fodire Corpus lanceâ,
Manus feroces non pavent.

Hinc semivivi corporis,
In frusta membra dissecant.
Caput triumpho gloriæ
Cœlis in hasta sublevant.

O Victor ergo Nobilis!
Dum Te colentes psallimus.
Tuus triumphalis dies
Imploret Indulgentiam.

E Christianis partibus.
Belli timores excute,
Pacem precamur impetra,
Donum Tui sit sanguinis.

Præsta Beata Trinitas
Divina dones Unitas
Nobis Adalberti preces,
Cæli mereri gloriam.

AD MATUTINUM.

HYmnis canamus Martyrem,
Apostolumq; Præsulem
Bohemiæ, Poloniæ,

Hungariæ, Borussiæ.
Natus Comes hic Nobilis
Morbô puer pressus gravi
Votô Parentum sit Deo,
Cælo patens oblatio.
Crescit pius Vir temperans.
Fit Spiritu plenus Dei,
Scriptura Sacra discitur,
Priùs domô non mittitur.
Adit Cathedram Pontifex
Sedens equo, fræno levi.
Sancto futuro Præsuli,
Soli reclamant inferi.
Denos alebat pauperes.
Humi cubabat langvidus.
Mox excitat somnum lapis,
Nox dormientem non videt.
Justus, pudicus, sobrius'
Formam ferens Antistitum
Per signa, per miracula
Exempla tradit omnibus.
Christus videtur venditus,
Gregem dolet deperditum
Præcepta contemni videt,
Gentis saluti providet.
Hastis' pio dum Præsuli
Necem parant increduli,
Confossus Aris vincitur,
Dum vincit, interficitur.
Auri levi sat pondere
Corpus redemptum venditur
Gnesnam suis reducitur,
Pastor salutis redditur.
JESU Redemptor omnium
Dimitte nostra crimina
Da Martyris per præmia,
Æterna nobis gaudia. Amen.

Ad LAUDES.

O Christe robur Martyrum,
Decus, Corona, Præmium,
Firmans Adalbertus fidem,
Pro teste fudit sangvinem.
Pastor bonus Christi gregis,
Deperditas quærens oves,
In innocenti sangvine,
Pro victima vitam dedit.
Qui tot labores pertulit,
Ut ad salutis pascua
Oves reducat perditas,
Fideque servet creditas.
Nunc efficacem gratiam
Petat suis fidelibus,
Noscat gregem semper suum,
Quem protegat, pascat, regat.
Præsul Bohemis qui priùs,
Severus, & mitis fuit,
Nunc mitiùs dat omnibus,
Cœleste desiderium.
Vigiliîs, jejuniîs,
Carnem subegit spiritu,
Discamus & nos sensuum
In spiritu custodiam.
A vanitate sæculi;
Cor, atq; sensus liberet.
Quæramus ut semper Deum,
Jesumq; cordis gaudium.
Præsta beata Trinitas.
Divina dones Unitas,
Nobis Adalberti preces.
Cœli mereri gloriam. Amen.

Die XXIII. Aprilis.

S. GEORGII MARTYRIS dx.

De sermone S. Laurentii Patriarchæ Venetiarum.

In Festo Sancti Adalberti Episcopi & Martyris

Ad vesperas Antiphona.

Sancti tui Domine. *cum reliquis de Communi Martyrum tempore Paschali. Psalmus* Dixit Dominus. *cum reliquis de Dominica Capitulum.* Stabunt justi. ℟. *breve.* Lux perpetua. *Hymnus in Utrisque Vesperis:* O Martyr invictissime! ℣. Sancti & justi .

Ad Magnificat Antiphona.

Magnificet te Domine, tuo redempta sanguine Christiana lætabunda plebs, annua Adalberti votiva celebrans solemnia: cujus morte pretiosa, devota promit gaudia, ut per ejus suffragia tua impetret beneficia alleluja.

ORATIO.

TUam nobis indulgentiam, quæsumus Domine, Beatus Adalbertus Episcopus & Martyr imploret, ut & delicta nobis clementer ignoscas, & beneficia desiderata concedas, Per Dominum nostrum.

Ad Matutinum Invitat. Hymnus Hymnis Canamus Martyrem Antiphonæ Psalmi, *& omnia alia dicuntur de comm. Mart. tempore Paschali, exceptis his, quæ hic assignantur: In primo Nocturno Lectiones de communi unius Martyris.* A Mileto *Respon:* Beatus vir &c :

In secundo Nocturno quæ etiam in festo Translationis ejusdem Sancti dicuntur.

Lectio V.

ADalbertus! Episcopus Pragensis in Boëmia nobilissimis parentibus, Slaunico Libicensi Comite, et Matre Strezyslava natus. Voitechus antea patrio sermone dictus fuit, ab Episcopo autem Magdeburgensi Adalberto, apud quem deinceps pie & honestissime educatus est, alterum nomen accepit. Postquam Ditmaro in Episcopatu Pragensi successit, eum Sanctissime, in magna vitæ continentia, pietate, pauperumque cura gessit. Propter contumacis tamen populi gravia peccata deserere illum coactus, Sedem Apostolicam hac de re consulturus in Italiam se contulit. ℟. Lux perpetua.

Lectio VI.

PEregrinatione Jerosolymitana, quam instituerat, inter-

termissa, Romæ Leoni Abbati S. Bonifacii commendatur. Ibi cùm in Religiosa vita quinquennium exegisset, à Pragensibus pertæsis orbitatis denuò revocatur. Principis ipsius, & Archiepiscopi Moguntini nuntiis precibusq; exoratus Pontifex, redire Adalbertum ad suos jubet. Recipiunt læti reducem: non diu tamen illi obtemperant: sacras enim ædes invadunt, fontesq; qui ad illas confugerant, per vim ereptos interficiunt. Iterum illos deserit Adalbertus, animoq; ad convertendas gentes alias, & ad Martyrium destinato, ut Benedictionem tamen Sedis Apostolicæ obtineat, Romam revertitur. ℟. In servis.

Lectio VII.

DEnuo Pragenses & Moguntini Adalbertum repetunt. Cumq; jussu Pontificis iteru ad illos rediret, tres Fratres suos ab eis cæsos esse cognoscit. Pragensem ergo viam præclusam sibi, mentesq; illorum à se alienatas esse videns DEO gratiis actis converten di gentes, quod Romanus Pontifex probaverat, institutum suum prosequitur. Hungariam cum Rege Geisa ejusq; filio Sancto Stephano in fide Christi confirmato: Poloniam vicinam, cognatamq; Boëmis suis gentem, salutaribus præceptis copiosus instruit. ℟. Filiæ Jerusalem.

Lectio VIII.

POst triennium autem Radzino, fratre in Archi-Episcopatum Gnesnensem suffecto, ipse in Prussiam, idolis adhuc & dæmonibus servientem proficiscitur. Ibi dum religionem Christianam dissemi- naret, apud Fishausum, sinus Venedici oppidum, inter sacrificandum confossus, & in partes dissectus est. Corpus ejus à Boleslao Chrabro Principe Poloniæ postea redemptum, & in Tremesnense Monasterium prius, deinde Gnesnam Metropolim honorifice translatū est. ℟ Lætabitur justꝰ

In tertió Nocturno.

Lectio Sancti Euangelii secundum Joannem.

Lectio IX. Cap. 10. b.

IN illo tempore. Dixit JESUS Pharisæis: Ego sum Pastor bonus. Bonus Pastor animam

mam suam dat pro ovibus suis. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorii Papæ. *Hom. 17. in Evangeli:*

EST aliquid fratres! quod me de vita pastoris vehementer affligit. Ad exteriôra enim negotia delapsi sumus; aliud ex honore suscipimus, atq; aliud ex officio actionis exhibemus. Ministerium prædicationis relinquimus, & ad pœnam nostram, ut video, Episcopi vocamur, qui honoris nomen non virtûtis tenemus. Relinquunt namque Deum hi, qui nobis commissi sunt, & tacemus: in pravis actionibus jacent, & correptionis manus non tendimus, quotidie per multas nequitias pereunt, & eos ad infernum tendere negligenter videmus. ℟. Ego sum vitis vera, & vos palmites; Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, alleluja, alleluja, ℣. Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Qui manet.

Lectio X.

SEd quómodo nos vitam corrigere valemus alienam, qui negligimus nostram? Curis enim sæcularibus intenti, tanto insensibiliores intus efficimur, quanto ad ea, quæ foris sunt, studiosiores videmur. Usu quippe curæ terrenæ, à cælesti desiderio obdurescit animus, & dum ipso suo usu durus efficitur, per actionem sæculi, ad ea emolliri non valet, quæ pertinent ad charitatem Dei. Unde benè Sancta Ecclesia de membris suis infirmantibus dicit: Posuerunt me custodem in vineis: vineam meam non custodivi. ℟. Candidi facti sunt Nazaræi ejus, alleluja: splendorem Deo dederunt, alleluia. Et sicut lac coagulati sunt, alleluja ℣. Candidiores nive, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, sapphiro pulchriores. Et sicut.

Lectio XI.

COnsiderate ergo, quid de gregibus agatur, quando pastores lupi fiunt: hi enim custodiam gregis suscipiunt, qui insidiari gregi dominico non metuunt, contra quos greges Dei custodire debuerant. Nulla animarum lucra quærimus, ad nostra quotidie studia vacamus; terrena concupiscimus, humanam gloriam intenta mente captamus. ℟. O quam prædicanda & laudanda in Sancto Adalberto excellentia cælestis gratiæ radiat, cum & in ævo sit teneriore. Et in divino sacerdote, san-

cto Martyre, Deo munus acceptabile, alleluja. ℣. Fit in puero oblatio, sacrificium in Præsule, holocaustum in martyre. Et in divino.

Lectio XII.

ET quia eo ipso, quo cæteris prælati sumus, ad agenda qualibet majorem licentiam habemus, susceptæ benedictionis ministerium vertimus ad ambitionis argumentum, Dei causam relinquimus, ad terrena negotia vocamus. Locum sanctitatis accipimus, & terrenis actibus implicamur. Impletum est in nobis profecto, quod scriptū est: Et erit sicut populus, sic sacerdos. ℟. Alme Præsul, & Beate Dei martyr Adalberte confer opem petentibus, tuis sanctis precib9 mala pelle, bona posce. Præsta pacis incrementum, confer vitæ gaudia. alleluja. ℣. Ut sub tuo protecti patrocinio, gloriemur in laude Dei perpetuò. Præsta pacis. Gloria Patri. Præsta. Te Deum laudamus.

Sequentia Sancti Evangelii secundum Joannem cap. 10. b.

IN illo tempore: Dixit Jesus Pharisæis: Ego sū Pastor Bon9. Bonus pastor animā suā dat pro ovibus suis. Mercenari9 autē, et qui non est Pastor, cujus non sunt oves propriæ, videt lupū venientē, & dimittit oves, & fugit: et lupus rapit, et dispergit oves, mercenari9 autē fugit, quia mercenari9 est, et non pertinet ad eū de ovib9. Ego sū Pastor bon9, cognosco oves meas et cognoscunt me meæ. Sicut novit me Pater, et ego agnosco Patrē et animā meā pono pro ovibus meis. Et alias oves habeo, quæ non sunt ex hoc ovili, & illas oportet me adducere & vocem meam audient, & fiet unum ovile, & unus Pastor.

ORATIO.

QUam Nobis indulgentiam quæsumus Domine, Beatus Adalbertus Episcopus & Martyr imploret, ut & delicta nobis clementer ignoscas, & beneficia desiderata concedas, Per Dominum nostrum

Antiphonæ ad Laudes. Sancti Tui Domine. *Cum reliquis de Communi Martyrum tempore Paschali Hymnus ad Laudes.* O Christe Robur. *ut supra*

Ad Benedictus Antiphona.

Sacerdos DEI Adalberte Martyr et Pontifex Gloriose, intercede ad Dominum pro devotis famulis. Alleluia.

In secundis Vesperis Antiphona.

Sancti tui Domine, *cum reliquis de communi Martyrum tempore Pachali &c.*

Ad Magnificat Antiphoná.

Per merita Sancti Adalberti Christe nos exaudi; atque ejus precibus nobis succurre miseris. Alleluja.

Eodem de S. Georgii *Martyris de sermone* S. Laurentii *Patriarchæ Venetiarum.*

LECTIO V.

LECTIO V.

GEorgius propugnator eximius terrenæ abrenuntiavit militiæ, ut Christi miles efficeretur egregius, facultates quas habebat dispersit pauperibus, ut divitias perennes possideret in Cœlo, suam quoque animam odivit in mundo, ut in vitam illam reconderet æternam. Repererat pretiosam margaritam latitantem in agro, per quod distractis omnibus mercatus est eam. Dominum dixisse audierat, nisi quis renuntiaverit omnibus non potest esse meus discipulus, prætulit discipulatum Christi opibus, honoribus valuptatibus, corpori, & temporali vitæ, ideo intrepidus, armatus, & nudus secutus est Christum. Non carceres, gladios, fustes, vincula, aculeos, tortores, ignem, tyrannos expavit nec mortem. Nudus nudum Christum attendebat in stipite, illius accendebatur exemplo, ejusq; passionis doloribus angebatur. O Beata mens Martyris, quæ nec tribulatione, nec angustia nec plagis, nec laboribus nec præsentibus, nec futuris, à Christo voluit separari.

LECTIO VI.

VIvebat in carne, & corde cum Christo jam pendebat in Cruce, ideoq; dicebat Christo: Cruci confixus sum, vivo ego, vivit autem in me Christus. Longè excellentius Martyr, sic mortuus vivebat in Christo, quam si feliciter florens alienus esset à Christo. Vides! quã locuples talis sit mors, quæ vitam cum Christo præstat æternam. Sic planè mortuus erat Sanctus Georgius vivens in Christo. Mortuus quidem erat vitiis, mortuus erat sæculo, mortuus erat & sibi, nisi taliter fuisset mortuus, minimè Christo vivere potuisset. An non mortuus erat sæculo? qui oblatas dignitates, & gaudia pro amore Christi, & spe æternæ mercedis repudiavit, ut stercora. Non ne vivus erat defunctus? qui laboribus, abstinentia, paupertate, virtutibus, cæteris corpus quotidiana maceratione domabat. De talibus Pauli voce dicitur. Qui autem sunt Christi carnem suam crucifixere cum vitiis & concupiscentiis. Quomodo vero sibi vixisse Sanctus iste dicendus est, Qui verbum Dei circum quoq; disseminans, Christi gloriam audientium auribus insonabat. Quot valebat auferre diabolo, lucrabatur Christo, magnanimitate namq; præcinctus, & charitatis dono suffultus, coram regibus & terræ principibus, Christum libera confitebatur voce.

LECTIO VII.

HInc factum est, ut carceri manciparetur, virgis & scorpionibus cederetur, lampadarũ ustionibus ureretur, cremaretur, laniaretur, torqueretur, perimeretur. In his quoniam vivebat in Christo, se exhibebat, ut mortuum, nulla plane in illo querimoniæ resonabat vox, nullus repugnandi motus tanquam bellator præcipuus arbitratus est fore congruum, ut patiente Rege, atq; pro animarum occumbente salute, Ipse segniter vivere, sine certaminis exercitatione deficeret frequenter animo illud Euangelium revolvebat. Majorem charitatem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

LECTIO VIII.

Quamobrem dilectionem, quã habebat ad Dominum, factis maluit ostendere, quàm verbis. Redemptorem utiq; suum non ingratus de munere, est imitatus in morte; de quo ait Propheta, sicut ovis ad occisionem ductus est, & tanquam agnus corã tondente sine voce sic non aperuit os suum. Obmutuit planè iste, & os suum nisi orando, aperuit, quatenus Hostia Deo acceptabilis fieret, ne illi in longanimitate patientiæ inveniretur dissimilis, qui in Crucis perpessione supplicii eloquium nullum contradictionis emisit. Hinc gestum est, ut Domini sui sicut socius extitit pœnæ, ita particeps illius efficeretur gloriæ, qui in Cæli regno cum Patre & Spiritu Sancto triumphat in sæcula.

DIE II. MAJI.

S. ATHANASII Episc. & Conf.

Duplex & pro S. Sigismundo lectio 12. cum commemoratione.

ORATIO.

DEus, qui Beatum Sigismundum Regem temporali & æterno diademate cum desiderata martyrii corona honorare dignatus es: tribue quæsumus, ut qui ejus merita veneramur in terris, ipsius intercessione ab omnibus protegamur adversis. Per Dominum nostrum.

LECTIO XII.

SIgismundus Rex & Martyr, Gunebaldo Rege Burgundiæ infideli inter fideles natus, à puero Christianæ fidei addictissimus, jejuniis, orationibus, & eleemosynis assiduè operam dabat. Patri mortuo succedens, Regnum e tenebris infidelitatis ad lumen fidei sanctæ adducere omni studio conabatur: in quo ille subditis suis exemplo humilitatis, sobrietatis, mansvetudinis, pietatis munificentiæ, justitiæ, reliquarumque virtutum

tutum prælucebat. Et quamvis fecundæ uxoris impulsu, filium, quem ex priori uxore susceperat, occidisset; is tamen lapsus effecit, ut veluti alter David, duriorem pœnitentiæ viam ingressus, majoris gratiæ divinæ thesaurum sibi compararet. Talia vulnera & cicatrices Sanctorum, gloria sunt cælestis chirurgi. Itaque cum memorias sanctorum visitaret in finibus Sedunorum, ejus loci, in quo sanctus Mauritius cum sociis suis passus est, devotione captus, divinitùs responso accepto, Agaunensem Ecclesiam cum Monasterio extruxit & dotavit. Ubi postea religioso habitu suscepto, uberes lachrymas cum Sanctorum Martyrum sanguine conjungebat, pro suis subditorumque suorum peccatis agens pœnitentiam: Interim Franci, adhuc infideles, Burgundiam ingressi vastare cæperunt. Quibus se Burgundii, qui adhuc in infidelitate persistebant adjungentes, Regnum & Regem Sigismundum illis prodiderunt. Quem illi captum, in puteum veterem profundissimum, apud Coloniam Vicum projecerunt & submerserunt; unàque uxorem ejus, & filios duos, Histaldum & Genebaldum. Corpus ejus cælestib9 radiis ac revelationibus divinis demonstratum construxerat appositum est. ℟. Beatus vir.

DIE IV. MAIJ.

In Festo S. FLORIANI Militis & Martyris Regniq; Poloniæ Patroni. Duplex. Vesperæ de S. Cruce cum commemoratione S. Floriani.

Antiph. O florem Eden purpureum Beatissimum Florianum, qui sæculi militiam, in vitæ commutans innocentiam, ad martyrii agonem per fidei properans confessionem, pro Christo lætus occubuit, regumq; supernum obtinuit, alleluja.

℣. Sancti & justi in Domino gaudete, alleluja ℟. Vos elegit Deus in hæreditatem sibi all.

ORATIO.

DEUS, qui nos Beati Floriani Martyris tui solemnitate lætificas; concede propitius, ut cujus gloriosum triumphum veneramur in terris, societatis ejus lætitiam adipisci mereamur in cælis. Per Dominum nostrũ.

Ad Matutinum omnia de commum: Martyr: tempore Paschali præter ea quæ hic assignantur. Hymnus ex Vesperis. Lectiones primi Noctur: de comm: plurimorum Martyrum. Fratres debitores sumus.

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

Ex Martyrologio & Annal. Polon.

FLorianus Martyr passus est Diocletiano & Maximiano Imperatoribus, persecutione deci-

decima, eaque ultima. Cum Theciæ audivisset, quadraginta milites, qui sub ejus signis aliquando stipendia merebant, Laureacum Norici martyrii causa ablegatos, ac ibi variis tormentis consumptos esse intellexisset, festinè ad illud oppidum se contulit: turpe putans veteranum in tam pulchra victoria à tyronibus vinci. ℟. Lux perpetua.

LECTIO VI.

COmprehensus sistitur Aquilino præfecto. Qui cum in confessione JESU Christi constanter perseveraret; fustibus Præfecti jussu, semel atque iterum cæditur in scapulis, deinde ferro acuto graviter verberatur. Ad extremum, saxo ad collum appenso in fluvium Anasum dejici jubetur. Gaudens ibat à conspectu Judicis Florianus. Ad pontem ubi venit impetrat orationis tempus. In qua cum tota hora commoraretur; audacior quidam accurrit, ac Martyrem in fluvium dejecit, in quem confestim cecidit caligo & tenebræ. ℟. In servis suis.

LECTIO VII.

SEd ecce DEI servis serviunt omnia; deportat fluvius Sancti corpus, & ad saxum exponit. Mittitur à DEO inusitatæ magnitudinis aquila, quæ corpus Sancti ab omni protexit injuria. Apparet demum in somnis piæ cuidam mulieri Valeriæ, ac ut corpus suum condat, admonet. Romam postea transfertur, ac cum principibus Diaconis Stephano & Laurentio collocatur, magno urbis solatio ac præsidio. Nam ejus adventu, omnis barbarorum furor, qui tum Urbem, ac universam Italiam vexabat, resedit, paxq; optata restituta est. ℟. Filiæ Jerusalem.

LECTIO VIII.

TAndem anno Domini millesimo centesimo octogesimo tertio. Casimirus bello & pace clarus Poloniæ Princeps, unà cum Gedeone Episcopo Cracoviensi, ad Lucium tertium summum Pontificem mittunt, precantes, ut illis alicujus è sanctis Martyribus ossa impertiatur, qui genti, & urbi contra Prussos, Tartaros; aliasque barbaras gentes pro muro & vallo esset. Mittuntur ergo per Ægidium Episcopum Mutinensem sacra ossa. Gens tota cum Rege suo ad septem milliaria tanto hospiti obviam effusa prodit. Deponitur honorificè Martyr in templo à Casimiro extructo: pars corporis in primarium templum defertur, ac in marmoreo altari includitur. Et sicut Jerosolyma Stephano, Roma Laurentio; ita suo gaudet Polonia

nia' Floriano. ℟. Lætabitur.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelii secundum Joannem.

LECTIO IX. Cap. 15.

IN illo tempore: Dixit JESUS discipulis suis: Ego sum vitis vera: & Pater meus agricola est. Et reliqua.

Homilia sancti Cyrilli Episcopi Alexandrini.

In Joannem lib. 10. *Cap.* 13.

UT quantum oporteat in hærere sibi & ab eo pendere, & quantum nobis hoc prodest, ostenderet; vitem seipsum exempli ratione, & palmites affixos in eo credentes appellavit, qui participatione spiritus, per quē Salvatori conjungimur, naturæ suæ communicamus. Qui enim Domino, ut agit Paulus adhæret, unus est spiritus cum eo. ℟. Ego sum vitis.

LECTIO X.

QUemadmodum igitur voce prophetica basis, & fundamentum appellatur (in ipso enim ædificamur vivi lapides, spiritualesq; facti, ad habitaculum Dei in spiritu, & sacerdotium sanctum: nec ædificari nisi per Christum possumus) sic vitis appellatur, ut mater & nutrix palmitum. ℟. Candidi facti.

LECTIO XI.

REgenerati enim ex Christo, & per ipsum in spiritu sumus, ad referendum fructum vitæ, non illius priscæ: sed hujus novæ, quæ est per fidem & charitatem erga ipsum. ℟. Quā venerandus dum se se commilitonem Christi fatetur supplicē:* Et mox ad sævū ducitur judicē, alleluja. ℣. Sed nec blandimentis separari à recta fide quivit nec tormentis. Et mox.

LECTIO XII.

COnservamur autem in hoc statu, & ad hoc, ut ita dixerim, inserti quodammodo ipsi sumus, id est, firmiter retinentes tradita nobis ab ipso mandata studentesq; hujus nobilitatis bonum servare. Quod fit, si Spiritum sanctum, per quem in nobis DEUS habitat, non offendamus. ℟. Ad pontem Anasi fluminis jussu perducitur Aquilini Præsidis: Unde facta oratione præcipitatur, sed ab unda super lapidem reclinatur. * Ubi ab aquila corpus ejus expansis alis servatur, alleluja. ℣. Cum ceciderit justus non collidetur: quia Dominus supponit manum suam. Ubi ab aquila. Gloria. Ubi ab Aquila. *Euang. de com.*

Ad Laudes & per Horas Antiph: Sancti tui Domine. *& reliqua de communi.* ℟.*br.Capitulum de com.*

HYMNUS.

SÆpè Martyr verberatus,
Uncis carnem laceratus
DEUM, dicens: colo Trinum,

Con-

Confutavit Aquilinum.
Idem facis Aquiline,
Quod prementes florem spinæ
Pungis, premis sanctum florē,
Reddit presſus flos odorem.
Nunc o Martyr DEI chare,
Fac nos hostes debellare,
Impugnantes fidem Christi,
Quam tenendo, non cessisti.
DEO Patri sit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito.
In sempiterna sæcula. Amen.
℣. Pretiosa in conspectu Domini alleluja.
℟. Mors Sanctorum ejus allelu.

Ad Benedictus Antiphona.

Dum æternæ diei aurora illuxerit, dum tuba novissima insonuerit, præclare Martyr Floriane, nos digneris adjuvare: ut gratia solis justitiæ Sanctorum perfruamur splendore, alleluja. *Oratio ut supra.*

In secundis Vesp. Antip. Psalmi Capit: ℟. br. de communi Mart: tem. Paschali.

HYMNUS.

GRatuletur Ecclesia,
Nova laudum præconia,
DEI canens cum gratia,
Pro Floriani gloria.
Hic apud urbem Theciam,
Linquens domum familiam,
Laureacum accelerat,
Qua sanctos pati noverat.
Mox à commilitonibus
Tentus, verbis, verberibus,
Jam mulcetur, jam frangitur,
Nec à fide reflectitur.
Hinc uncis, fractis scapulis,
Vir insons sine maculis,
Dum jactatur in flumine,
Tortor privatur lumine.
In petra corpus nobile
Cura servatut aquilæ:
Quod ut mandet terræ, piam
Martyr monet Valeriam.
Dum ad humandum ducitur,
Jnmentum siti premitur;
Mire tamen reficitur,
Fons novus quia funditur.
DEO Patri sit gloria.
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito
In sempiterna sæcula. Amen.
℣. Pretios: &c. *Antiph: ad Magn.* O florem Eden. *ut in primis Vesp. & Oratio ibidem.*

DIE VIII. MAJI.

In Festo Sancti STANISLAI Episcopi & Martyris, Regniq; Poloniæ Patroni. *Duplex.*

Extra Poloniam vero septima die Maji. ubi Sancti Michaelis Apparitio Octava Maji celebratur.

Ad Vesperas omnia de comm: Mart. temp: Paschali, præter ea quæ hic assignantur.

Capitulum *Hebr. 5.*

OMnis Pontifex ex hominib9 Assumptus, pro hominibus constituitur in iis quæ sunt ad Deum, ut offerat dona & sacrificia pro peccatis.

℟.

℟. *br.* Lux perpetua lucebit Sanctis tuis Domine, * Alleluja alleluja. Lux.

℣. Et æternitas temporum. Alleluja. alleluja. Gloria Patri. Lux perpetua.

HYMNUS

GAude Mater Polonia,
Prole fæcunda nobili:
Summi regis magnalia
Laude frequenta vigili.
Cujus benigna gratia,
Stanislai Pontificis
Passionis insignia
Signis fulgent mirificis.
Hic certans pro justitia,
Regis non cedit furiæ:
Stat pro plebis injuria
Christi miles in acie.
Tyranni truculentiam
Qui dum constanter arguit,
Martyrii victoriam
Membratim cæsus meruit.
Novum pandit miraculum
Splendor in sancto cœlicus:
Redintegrat corpusculum
Sparsum cœlestis medicus.
Sic Stanislaus Pontifex
Transit ad cœli curiam,
Ut apud DEUM opifex
Nobis imploret veniam.
Poscentes ejus merita
Salutis dona referunt;
Morte præventi subita
Ad vitæ portum redeunt.
Cujus ad tactum annuli,
Morbi fugantur turgidi;
Ad locum sancti tumuli
Multi curantur languidi.
Surdis auditus redditur,
Claudis gressus officium:
Mutorum lingua solvitur,
Et fugatur dæmonium.
Ergo felix Cracovia,
Sacro dotata corpore,
DEUM qui fecit omnia
Benedic omni tempore.
Sit Trinitati gloria,
Laus honor, jubilatio:
De Martyris victoria
Sit nobis exultatio, Amen.

℣. Sancti & justi in Domino gaudete, alleluja.

℟. Vos elegit DEUS in hæreditatem sibi, alleluja.

Ad Magnificat Antiphona.

O Beate Stanislae, Præsul plebis Cracoviæ, cujus signa victoriæ late patent Poloniæ: nam dono Christi gratiæ pestes curantur variæ. Tua, Martyr egregie festa colentes hodie, Regi commenda gloriæ, alleluja.

ORATIO.

DEUS, pro Cujus honore gloriosus Pontifex Stanislaus gladiis impiorum occubuit; præsta quæsumus, ut omnes, qui ejus implorant auxilium, petitionis suæ salutarem consequantur effectum. Per Dominum nostrũ.

Ad Matutinum Hymnus. Gaude Mater &c. *ut supra.*

In primo Nocturno.

Ex Epistola beati Pauli ad Hebræos

LECTIO I. *Cap: 5.*

OMnis Pontifex ex hominibꝰ assumptus, pro hominibus constituitur in iis, quæ sunt ad Deum, ut offerat dona & sacrificia pro peccatis: qui condolere possit iis, qui ignorant & errant: quoniam & ipse circumdatus est infirmitate: & propterea debet, quemadmodum pro populo, ita etiam & pro semetipso offerre pro peccatis. ℟. Beatus vir.

LECTIO II.

NEc quisquam sumit sibi honorem; sed qui vocatur à DEO, tanquam Aaron. Sic & Christus non semetipsum clarificavit, ut Pontifex fieret: sed qui locutus est ad eum: Filius meus es tu, ego hodie genui te. Quemadmodum & in alio loco dicit: Tu es sacerdos in æternum, secundum ordinem Melchisedech. ℟. Tristitia vestra.

LECTIO III.

QUi in diebus carnis suæ preces supplicationesq; ad eum, qui posset illum salvum facere à morte, cum clamore valido & lacrymis offerens, exauditus est pro sua reverentia. Et quidem cum esset Filius DEI, didicit ex iis, quæ passus est obedientiam, & consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi, causa salutis æternæ, appellatus à DEO Pontifex, juxta ordinem Melchisedech. ℟. Pretiosa.

LECTIO IV.

DE quo nobis grandis sermo, & interpretabilis ad dicendum: quoniam imbecilles facti estis ad audiendum. Etenim cum deberetis magistri esse propter tempus, rursum indigetis, ut vos doceamini quæ sint elementa exordii sermonũ DEI: & facti estis quibus lacte opus sit, non solido cibo. Omnis enim, qui lactis est particeps, expers est sermonis justitiæ: parvulus enim est, Perfectorum autem est solidus cibus: eorum qui pro consvetudine exercitatos habent sensus ad discretionem boni & mali.

℟. De ore prudentis.

Lectiones secundi Nocturni ut in Breviario VII. Maji.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelii secundum Joannem.

LECTIO IX. Cap. 15.

IN illo tempore: Dixit JESUS Pharisæis Ego sum Pastor bonus. Bonus pastor animam suam dat pro ovibus suis. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episc: *De verbis Domini sermone* 50.

AUdivimus Dominum Jesum commendantem nobis boni pastoris officium: in qua commendatione admonuit nos utique;

que; ut intelligi datur, bonos esse pastores. Et tamen intelligeretur perverso modo multitudo pastorum, Ego sum inquit Pastor bonus, & unde sit Pastor bonus, consequenter ostendit: Pastor inquit, bonus, animam suam pro ovibus ponit. Pastor ergo bonus Christus! Quid Petrus nonne Pastor bonꝰ nonne & ipse animam pro ovibus posuit? Quid Paulus? quid cæteri Apostoli? Quid eorum tempora consequentes beati Episcopi Matyres? quid etiam iste Sanctus Stanislaus! nonne omnes Pastores boni, non mercenarii, de quibus dicitur: Amen dico vobis perceperunt mercedem suam: Omnes ergo illi Pastores boni, non solum quia sanguinem fuderunt, sed quia pro ovibus fuderunt. Non enim fuderunt elatione, sed charitate. ℟. Ego sũ vitis vera, & vos palmites. * Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, alleluja, alleluja ℣. Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Qui.

LECTIO X.

NAm & apud hæreticos, qui propter iniquitates, & errores suos, aliquid molestiarum perpessi fuerunt, nomine martyrii se jactant; ut hoc pallio dealbati, facilius furentur, quia lupi sunt. Si autem vultis scire, in quo numero habendi sunt pastorem bonum, Paulum Apostolum audite, quoniam non omnes, qui corpora sua in passione etiam ignibus tradunt, æstimandi sunt sanguinem fudisse non pro ovibus, sed potius contra oves. Si distribuero, inquit, omnia mea pauperibus, & tradidero corpus meum, ut ardeam, charitatem autem non habeam, nihil mihi prodest. Ecce venitur ad passionem, venitur & ad corpoream incensionem; & tamen nihil prodest: quia charitas deest. Adde charitatem, prosunt omnia: detrahe charitatem, nihil prosunt cætera.

℟. Candidi facti sunt Nazaræi ejus, alleluja: splendorem DEO dederunt, alleluja. * Et sicut lac coagulati sunt, alleluja. ℣. Candidiores nive, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, saphyro pulchriores. Et sicut.

LECTIO XI.

QUale bonum est charitas ista, fratres? quid pretiosius? quid firmius? quid utilius? quid securius? Multa sunt DEI dona, quæ tamen habent & mali, qui dicturi sunt: Domine, in nomine tuo prophetavimus: in nomine tuo dœmonia ejecimus: in nomine tuo virtutes multas fecimus. Non respondebit ille: non fecistis; non enim in conspectu tanti judicis audebunt mentiri, aut

jactare, quæ non fecerunt : sed quia charitatem non habuerunt, respondebit omnibus illis: non novi vos. ℞. O venerandam Martyris constantiam; o prædicandam Stanislai Præsulis fidem qua in testem veritatis Boleslai Regis sistendum tribunalibus. * Petrum revocavit ab inferis. ℣. Triennem in tumulo, deficientibus à veritate filiis hominum! * Petrum revocavit.

LECTIO XII.

QUomodo autem habet vel exiguam charitatem, q i etiam convictus, non :mat unitatem? Hanc Dominus unitatem commendans pastoribus bonis! commendans pastores bonos, noluit multos appellare pastores. Neque enim ut dixi jam, non erat pastor bonus Petrus, Paulus, Apostoli cæteri, & posteriores sancti Episcopi, beatus Stanislaus. Omnes hi pastores boni? & tamen ille pastoribus bonis non commendavit pastores bonos, sed Pastorem bonum. Ego sum, inquit pastor bonus. ℞. Pastor cadit in gregis medio: dormit sponsus in sponsæ gremio: mater plorans gaudet in filio. * Quia vivit victor sub gladio. ℣. Cleri plebisque concio, in patris natalitio, jubilet cum tripudio, pro tanto beneficio. Quia vivit. Gloria Patri. Quia vivit. *Hymnus.* Te Deum.

Sequentia Sancti Evangelii *prout in festo S. Adalberti supra Oratio.* DEUS pro cujus honore, &c.

Ad Laudes & per Horas. *Antiph.* Sancti tui Domine. *de comm:* *Capit:* Omnis Pontifex. ℞. *br.* Sancti & justi *Hymn.* Martyr Dei.

Ad Benedictus Antiphona.

Martyr Dei Stanislaus gloriosus Pontifex, quem occidit Boleslaus truculentus princeps : Pastor bonus & Patronus, adsit nobis opifex, & virtutum artifex, alleluja. *Oratio* DEUS, pro Cujus &c

Ad Tertiam Capitulum.

Omnis Pontifex. ℣. SS. & justi &c.

Ad Sextam Capitulum.

QUi condolere possit iis, qui ignorant & errant; quoniam & ipse circumdatus est infirmitate. Et propterea debet quemadmodum pro populo, ità etiam & pro semetipso offerre pro peccatis. ℞. Lux perpetua.

Ad Nonam Capitulum.

TAlis enim decebat, ut nobis esset Pontifex, sanctus, innocens, impollutus segregatus à peccatoribns, & excelsior cælis factus. ℣. Lætitia sempiterna.

Ad Vesperas Antiphona.

Sancti tui Domine. Psal. *ut in secundo Vesp. de communi Capitulum.* Omnis Pontifex &c. ℞. *br.* Lux perpetua lucebit. *Hymnus.* Gaude mater Pol. ℣. Pretiosa.

Ad Magnificat Antiphona.

Vir inclyte Stanislae, vita, signis,

gnis, passione, plebem tuam pastor bone, fove benedictione guberna protectione, salva, sancta intercessione, alleluja.

Commemor: *S. Gregorii* O Doctor optime. ℣. Amavit. *Oratio*. DEUS qui populo.

DIE VI. JUNII.

IN FESTO
SANCTISSIMI CORDIS DOMINI NOSTRI
JESU CHRISTI

Officium Recitandum Fer: VI. Post Octavam Corporis Christi Sub Ritu Duplicis Majoris.

Juxta Ritum Monasticum.

AD VESPERAS

Antiph: Discite à me, *cum reliquis ut infra ad Laudes.*

Psalmi Dixit Dominus. Confitebor. Credidi. Beati omnes. *ut in primis Vesperis Corporis Christi.*

Capitulum *Isaiæ*. 12.

ECce DEUS Salvator meus fiducialiter agam, & non timebo, quia fortitudo mea, & laus mea, Dominus. & factus est mihi in salutem. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris. ℟. Deo gratias.

℟. *Breve*. Posuit * fines tuos pacem, posuit.

℣. Et adipe frumenti satiat te. Fines tuos. Gloria Patri. Posuit.

H Y M N U S.

AUctor beate sæculi,
Christe Redemptor omnium
Lumen Patris de lumine,
Deusq; verus de Deo.
Amor cōégit te tuus,
Mortale corpus sumere;
Ut novus Adam redderes,
Quod vetus ille abstulerat.
Ille amor almus artifex,
Terræ, marisq; & syderum,
Errata Patrum miserans
Et nostra rumpens vincula.
Non corde discedat tuo
Vis illa Amoris inclyti:
Hoc fonte gentes hauriant
Remissionis gratiam.
Percussum ad hoc est lancea,
Passumq; ad hoc est vulnera,
Ut nos lavaret sordibus
Unda fluente, & sangvine.
Decus Parenti, & Filio,
Sanctoque sit Spiritui.
Quibus potestas, gloria,
Regnumq; in omne est sæculū
Amen.

℣. Ignem veni mittere in terram,
℟. Et quid volo, nisi ut accendatur? *Ad Magnificat.*

Antiph: Improperium expectavit cor meum, & miseriam; & sustinui, qui simul contristaretur & non fuit & qui consolaretur. & non inveni.

O R A T I O.

COncede quæsumus, Omnipotens DEUS ut qui in Sanctissimo dilecti Filii tui Corde gloriantes, præcipua in nos Charitatis ejus beneficia recolimus: eorum pariter & actu delectemur,

mur, & fructu. Per eundem Dominum nostrum.

Hymni Horarum concluduntur.

Gloria tibi Domine, qui natus es &c.

Ad MATUTINUM.

Invitat. Christum pro nobis passum ✠ Venite adoremus.

HYMNUS.

EN ut superba criminum,
Et sæva nostrorum cohors
Cor sauciavit innocens,
Merentis haud tale Dei.
Vibrantis hastam militis,
Peccata nostra dirigunt;
Ferrumque diræ cuspidis
Mortale crimen acuit.
Ex Corde scisso Ecclesia
Christo jugata nascitur;
Hoc ostium Arcæ in latere est
Gentis ad salutem positum.
Ex hoc perennis gratia,
Ceu septiformis fluvius:
Stolas ut illic sordidas
Lavemus Agni in sangvine.
Turpe est redire ad crimina.
Quæ Cor beatum lacerent.
Sed æmulemur cordibus
Flammas amoris indices.
Hoc, Christe nobis, hoc Pater;
Hoc sancte dona Spiritus,
Quibus potestas, gloria,
Regnumq;in omne est sæculū.
Amen.

In primo Nocturno.

Antiph: Quid est homo, quia magnificas eum, aut quid apponis erga eum cor tuum: *Psalm*: DomineDominus noster. *cum reliq; ut in Festo Sanctissimi Nominis JESU: Domin:* 2. *post Epiph.*

Ant: Meditatio cordis mei in conspectu tuo semper. *Psal:* Cæli enarrant gloriam Dei.

Ant: Elevamini portæ æternales, & introibit Rex gloriæ. *Ps.* Domini est terra.

Ant: Afferentur in lætitia, & exultatione, adducentur in templum Regis. *Psal:* Eructavit cor meum.

Ant. Sanctificavit tabernaculum suum Altissimus. *Psal:* DEUS noster refugium.

Ant: Sicut lætantium omnium habitatio est in te. *Psal:* Fundamenta ejus.

℣. Domine dabis pacem nobis.

℟. Omnia enim opera nostra operatus es nobis.

De Isaia propheta. *cap.* 12.

LECTIO I.

COnfitebor tibi Domine quoniam iratus es mihi: conversus est furor tuus, & consolatus es me, Ecce DEUS Salvator meus; fiducialiter agam, & non timebo; quia fortitudo mea, & laus mea Dominus, & factus est mihi in salutem. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris. Et dicentis in die illa, Confitemini Domino, & invocate Nomen ejus, momentote quoniam excelsum est nomen ejus. Cantate Domino, quoniam mirificè

rificè fecit: annunciate hoc in universa terra. Exulta. & lauda habitatio Sion, quia magnus in medio tui Sanctus Israel.

℟. Ego sum panis vitæ Patres vestri manducaverunt manna in deserto, & mortui sunt: * Hic est panis de Cælo descendens. ut si quis ex ipso manducet, non moriatur.

℣. Ego sum panis vivus, qui de Cœlo descendi, si quis manducaverit, ex hoc pane vivet in æternum. Hic est,

LECTIO II.

IN die illa cantabitur Canticum istud in terra Juda. Urbs fortitudinis nostræ Sion. Salvator ponetur in ea murus, & antemurale. Aperite portas, & ingrediatur gens justa. custodiens veritatem. Vetus error abiit, servabis pacem, quia in te speravimus. Sperastis, in Domino fæculis æternis, in Domino Deo forti in perpetuum. Quia incurvabit, habitantes in exelcelso, civitatem sublimem humiliabit, humiliabit eam usq; ad terram.

℟. Comeditis carnes,& saturabimini panibus. * Iste est panis, quem dedit vobis Dominus ad vescendum.

℣. Non Moyses dedit vobis panem de Cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de Cælo verum. Iste est.

LECTIO II.

SEmita justi recta est, rectus callis justi ad ambulandum: & in semita judiciorum tuorum, Domine sustinuimus Te; Nomen tuum. & memoriale tuum, in desiderio animæ. Anima mea desideravit Te in nocte, sed & spiritu meo in præcordiis meis de mane vigilabo ad Te. Cum feceris judicia tua in terra, justitiam discent habitarores Orbis. ℟. Ecce vidimus eum non habentem speciem, neq; decorem; aspectus ejus in eo non est hic peccata nostra portavit, & pro nobis dolet: ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras. * Cujus livore sanati sumus.

℣. Verè langvores nostros Ipse tulit, & dolores nostros Ipse portavit. Cujus.

LECTIO IV.

LÆtabitur deserta, & invia, & exultabit solitudo, & florebit quasi lilium: germinans germinabit, & exultabit lætabunda, & laudans; gloria Libani data est ei, decor Carmeli, & Saron, ipsi videbunt gloriam Domini, & decorem DEI nostri. Confortate manus dissolutas, & genua debilia roborate; dicite pusillanimes: confortamini, & nolite timere: Ecce DEUS noster ultionũ, adducet retributiones. Deus ipse veniet & salvabit vos.

℟. Benedictus Dominus DEUS Israel. qui fecit mirabilia magna

gna solus * Et benedictum, nomen Majestatis ejus in æternum.

℣: Replebitur Majestate ejus omnis terra, fiat fiat. Et benedictum. Gloria Patri. Et benedictum.

In II. Nocturno.

Ant: Annuntiate de die in diem salutare ejus. *Psal*: Cantate I. *ut in* 2. *Noct*: *fer*: 6.

Ant: Adorate cum omnes Angeli ejus, audiavit, & lætata est Sion. *Psal*: Dominus regnavit, *ibid*.

Ant: Viderunt omnes termini terræ salutare Dei nostri. *Psal*: Cantate II. *ibid*.

Ant: Sicut ablactatus est super matre sua, ita retributio in anima mea. *Psal*: *ut in fer*. 3. Domine non est exaltatũ cor meum.

Ant: M ndavit Dominus benedictionem. *Psal*: Ecce quam bonum *ibid*.

Ant: Quoniam in æternum misericordia ejus. *Ut in Vesp*: *fer*: 4. Confitemi Domino quoniam bonus: quoniam in æternum Misericordia ejus.

℣. Conversus est furor tuus.
℟. consolatus es me.

De Sermone S. Bernardi Abbatis.

LECTIO V. *Serm*: *3. de Pass*.

QUia semel venimus ad Cor dulcissimum JESU, & bonũ est, nos hìc esse, ne sinamus nos facile avelli ab eo, de quo scriptum est: recedentes à te, in terra scribentur. Quid autem accedentes? Tu ipse doces nos; Tu dixisti accedentibus ad Te gaudete, quia nomina vestra scripta sunt in Cælis. Accedamus ergo ad Te, & exultabimus, & lætabimur in Te, memores Cordis tui. O quam bonum, & quàm jucundum habitare in Corde hoc! Quid potius dabo omnia, omnes cogitationes, & affectus mentis commutabo, jactans omnem cogitatum meum in Cor Domini JESU, & sine fallacia illud me enutriet.

℟. Qui manducat meam carnem, bibit meum sangvinem * In me manet & ego in eo.

℣. Non est alia natio tam grandis, quæ habeat Deos appropinquantes sibi, sicut DEUS noster adest nobis. In me manet.

LECTIO VI.

A hoc templum, ad hæc Sancta Sanctorum: ad hanc Arcam testamenti adorabo, laudabo nomen Domini dicens cum David: invenit cor meum, ut orem Deum, & ego inveni Cor Regis, Fratris Amici benigni JESU. Et nunquid non adorabo? Hoc igitur Corde tuo, & meo, dulcissime JESU invento, orabo Te Deum meum: admitte tantũ Sacrarium exauditionis Tuæ preces meas; immo me totum trahe in Cor Tuum. O omnium pulchritudine Speciosissime JESU!

ampli-

maplius lava me ab iniquitate mea; & à peccato meo munda me, ut purificatus per Te purissimum, posſum accedere, & in Corde Tuo omnibus diebus vitæ meæ merear habitare, & ut videre simul, & facere Tuam voluntatem. Ad hoc enim perforatum est latus Tuum, ut nobis patescat introitus.

℞. Sicut ovis ad occisionem ductus est, & dum male tractaretur, non aperuit os suũ, traditus est ad mortem, * Ut vivificaret populum suum.

℣. Tradidit in mortem animã suam, & inter sceleratos reputatus est. Ut vivificaret.

LECTIO VII.

AD hoc vulneratum est cor tuum, ut in illo, & in Te ab exterioribus pertubationibus ab soluti habitare possimus. Nihilominus & propterea vulneratũ est, nt per vulnus visibile, vulnus amoris invisibile videamus. Quomodo hic ardor melius ostendi potest, nisi quod non solùm Corpus, verù n etiam ipsum Cor lancea vulnerari permisit. Carnale ergo vulnus Spirituale ostendit. Quis illud cor tam vulneratum non diligat? Quis illud tam amans non redamet: Quis tam castum non amplectatur? Nos igitur adhuc in Corpore manentes, quantum posſumus, amemus, redamemus, amplectamur vulneratum nostrum, cujus impii agricolæ foderunt manus, & pedes, latus, & Cor: Stemusq; ut cor nostrum durum adhuc, & impœnitens amoris sui vinculo constringere, & jaculo vulnerare dignetur.

℞. In die, qua invocavi te Domine, dixisti, noli timere. * Judicasti causam meam, & liberasti me Domine DEUS meus.

℣. In die tribulationis meæ clamavi ad te, quia exaudisti me Judicasti. LECTIO VIII.

QUam charitatem Christi patientis, & pro generis humani Redemptione morientis, atque in suæ mortis commemorationem instituentis Sacramentum Corporis, & sangvinis sui, ut Fideles sub Sanctissimi Cordis Symbolo devotius, ac ferventiùs recolant, ejusdemq; fructus uberiùs percipiant Clemens XIII. Pontifex Max: ejusdem Sanctissimi Cordis Festum quibusdam petentibus Ecclesiis celebrare permisit.

℞. Magnus Dominus, & laudabilis nimis * Et Sapientiæ ejus non est numerus * Magnus Dominus & magna virtus ejus. Et Sapientiæ ejus non est finis. Et Sapientiæ. Gloria Patri. Et sapientiæ.

In III. Nocturno.

Ad Cantica.

Ant: Lætamini Cœli, & exultet terra,

terra, jubilate montes laudem, quia miserator Dominus in Sangvine suo lavit nos à peccatis nostris.

Canticum Isaiæ 33. Domine miserere nostri *ut in Domin.*

℣. Ex Sion species decoris ejus, ℟. Deus noster manifestè viniet. Lectio Sancti Evangelii secundū Joannem. *cap.* 19. 31.

LECTIO IX.

IN illo tempore, Judæi quoniam Pararesceve erat, ut non remanerent in cruce Corpora Sabbato (erat enim magnus dies ille Sabbati) rogaverunt Pilatum, ut frangerentur eorū ctura, & tollerentur. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi *Tract.* 120. *in Joan.*

UNus militum lancea latus ejus aperuit, & continuò exivit Sangvis & aqua. Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret latus ejus percussit, aut vulneravit, aut quid. sed aperuit, ut illud quodammodo vitæ ostium panderetur, unde Sacramenta manaverunt sine qui bus ad vitam, quæ vera vita est, non intratur. Ille Sangvis, qui fusus est, in remissionem fusus est peccatorum. Aqua illa salutare temperat poculum, hæc & lavacrum præstat, & potum. Hoc prænuntiabat quod Noe in latere arcæ ostium facere jussus est, quò æ intraret animalia, quæ non erant duluvio peritura, quibus figurabatur Ecclesia.

℟. Misit me vivens Pater & ego vivo propter Patrem: *. Et qui manducat me, vivet propter me. ℣. Cibavit illum Dominus pane vitæ, & intellectus. Et qui manducat.

LECTIO X.

De Homilia S. Joan. Chrysostomi *Hom:* 24.

VIdes quanti fit veritas? per ea quæ Judæi faciunt, prophetia impletur; alia enim ex hoc manifestata est. Venerunt ergo milites, & aliorum fregerunt crura, non Christi; sed ad Judæorum gratiam conciliandā, latus ejus lancea aperuerunt, & mortuo adhuc insultant. O pessimam voluntatem, ac scelestissimam! Noli tamen perturbari, o dilectissime, quæ enim malo illi animo patrarunt, veritati consentiebant. prophetia hinc impleta est. inquiens, videbunt, in quem transfixerunt. Neq; hoc tantum. sed non credituris fuit fidei argumentum, ut Thomæ, & qui cum eo erant. Ad hæc & arcanum Mysterium confirmatum est; exivit enim Sangvis & aqua. Non casu, & simpliciter hi fontes scaturierunt, sed quoniam ex ambobus Ecclesia constituta est.

℟. Ec-

℟. Recessit Pastor noster, fons aquæ vivæ, ad cujus transitum Sol obscuratus est; * Portas mortis, & seras pariter Salvator noster disrupit.

℣. Destruxit quidem claustra inferni, & subvertit potentias diaboli. Portas.

LECTIO XI.

De Homil: S. Bonaventuræ Episcopi. *Lib: De lig. Vitæ.*

POrro ut de latere Christi dormientis formaretur Ecclesia, Divina est ordinatione indultum; ut unus militum lancea latus sacrum illud aperiendo perfoderet, quatenus Sangvine cum aqua manante, pretium effunderetur nostræ salutis, quod à fonte scilicet Cordis arcano profusum, vim daret Sacramentis Ecclesiæ, ad vitam gratiæ cõferendam: essetq; jam in Christo viventibus poculum fontis vivi salientis in vitam æternã.

℟. Quis DEUS magnus sicut DEUS noster. * Tu es DEUS, qui facis mirabilia.

℣. Notam fecisti in populis virtutem tuam, redemisti in brachio tuo populum tuum. Tu es.

LECTIO XII.

SUrge igitur anima amica Christi, esto sicut Columba nidificans in summo ore foraminis, illic ut passer inveniens Dominum, vigilare non cesses, ibi tanquam turtur casti amoris pullos absconde, ibi os appone ut, haurias aquas de fontibus Salvatoris. Hic enim est fons egrediens de medio Paridisi, qui in quatuor divisus capita & in corda devota diffusus fæcundat, & irrigat Universam terram.

℟. Diligam te Domine, virtus mea: Dominus firmamentum meum. * Et refugium meum.

℣. Liberator meus, DEUS adjutor meus. Et refugium. Gloria Patri, Et refugium.

Te Deum Laudamus.

Sequentia Sancti Evangeli secundum Joannem. *Joan. XIX. 31.*

IN illo tempore Judæi, quoniam Parasceve erat, ut non remanerent in cruce corpora Sabbato (erat enim magnus dies ille Sabbati) rogaverunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura, & tollerentur. Venerunt ergo milites: & primi quidem fregerunt crura, & alterius, qui crucifixus est cum eo. Ad JESUM autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit, & continuò exivit Sangvis, & aqua, & qui vidit, testimonium perhibuit, & verum est testimonium ejus.

Oratio ut supra.

Ad Laudes & per Horas.

Ant: Discite à me, quia mitis sum, & humilis Corde, *Psal:* Dominus

minus regnavit. *cū reliq; de Dom:*

Ant: Sanctivificavi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempiternum, & permaneant oculi mei, & cor meum ibi cunctis diebus.

Ant: Et dixi: Ergo sine causa justificavi cor meum, & lavi inter innocentes manus meas, & fui flagellatus tota die.

Ant: Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo, consolationes tuæ lætificaverunt animam meam.

Ant: Pone me ùt signaculum super Cor tuum, ùt signaculum super brachium tuum.

Capitulum. *Isaiæ 12.*

Ecce DEUS Salvator meus, fiducialiter agam, & non timebo, quia fortitudo mea, & laus mea Dominus; & factus est mihi in salutem. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris

℟. *breve* Dirupisti Domine * vincula mea. Dirupisti,

℣. Tibi Sacrificabo hostiam laudis. Vincula mea. Gloria Patri. Dirupisti Domine.

H Y M N U S.

Cor, Arca legem continens
Non Servitutis veteris;
Sed gratiæ. sed veniæ,
Sed & Misericordiæ,
Cor Sanctuarium novi
Intermeratum Fæderis.
Templum vetusto Sanctius,
Velumque scissum utilius;
Te vulneratum charitas
JESU patenti voluit;
Amoris invisibilis,
Ut veneremur vulnera.
Hoc sub amoris invisibilis,
Passus cruenta, & Mystica,
Utrumque Sacrificium
Christus Sacerdos obtulit.
Quis non amantem redamet?
Quis non redemptus diligat!
Et Corde in isto seligat;
Æterna tabernacula.
Decus Parenti, & Filio
Sanctoque sit Spiritui,
Quibus potestas, gloria,
Regnumque in omne est sæculum, Amen.

℣. Verè langvores nostros ipse tulit,

℟. Et dolores nostros ipse portavit.

Ad Benedictus.

Ant: Vulneratus est propter iniquitates nostras; attritus est, propter iniquitates nostras; attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, & livore ejus sanati sumus.

Oratio ut supra.

Ad PRIMAM.

Ant: Discite à me : *Lectio brev. ut infr: ad Nonam.*

Ad TERTIAM.

Ant: Sanctificavi *Capitulum ut in Vesp.* 1.

℣. Posuit fines tuos pacem.

℟. Et adipe frumenti Satiat te.

Ad Sextam. *Ant:* Et dixi.

Capi-

Capitulum. *Isaiæ* 12.

DIcetis in illa die: Confitemini Domino & invocate nomen ejus: mementote quoniam excelsum est nomen ejus.

℣. Dirupisti Domine vincula mea

℟. Tibi sacrificabo hostiã laudis.

Ad Nonam. *Ant*; Pone me.

CAntate Domino, quoniam mirificè fecit, annuntiate hoc in Universa terra. Exulta & lauda habitatio Sion, quia magnus in medio tui Sanctus Israel.

℣. Erit Dominus nominatus in signum æternum.

℟. Quod non auferetur.

In secundis Vesp. Omnia ut in imis præter sequentia.

℣. Haurietis aquas in gaudio.

℟. De fontibus Salvatoris.

Ad Magnificat.

Ant: Ad Jesum autem cum venissent; ut viderunt eum mortuum, non fregerunt ejus crura: sed unus militum lancea latus ejus aperuit, & continuò exivit Sangvis, & aqua.

DIE III. JULII.

In Festo THEOBALDI Confessoris Duplex.

ORATIO.

DEUS, qui Beatum Theobaldum Confessorem tuum terrena quæque solitariæ, & pœnitenti vitæ postponere, tibique soli adhærere docuisti: concede propitius, ut ejus intercessione, & exemplo, a mundi consortio segregati dignos pœnitentiæ fructus faciamus. Per Dominum nostrum &c.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Communi. Justus si morte &c.

LECTIO V.

THeobaldus paterno, maternoque genere Comitum Campaniæ clarus, seculo ineunte XI. natus est in Castro Pruvini, Diœcesis Senonensis, cœlitus antea præmonstrato futuræ sanctitatis auspicio. In opulenta Domo profanos nõ hausit spiritus, sed primo ad Christianã pietatẽ impetu cogitavit amplecti anachoreticæ vitæ institutum, quod imitari interim studuit continentia morum summaque in victu, cultuque frugalitate. Adolescens petendæ solitudinis consilium primum aperuit pio Eremitæ in Sequanæ fluminis insula Deo servienti; à quo in sancto proposito confirmatus, egressus est è domo paterna cum Gualterio milite suo, singulisque eorum armigeris, tamquam positurus rei bellicæ tyrocinium. His vero præter Gualterium agendæ rei conscium in itinere dimissis, pretiosam vestem cum vili pauperis sacco commutavit; nudisque pedibus adiit Pietingum Vicum Agri Trevirensis, ubi sibi socioque ad tuendam vitam necessaria comparavit labore agresti

ſti quam maxime duroac ſevero, ſed ea ſpe recreatus, quod in novis pœnitentiæ Caſtris uberiora, & perpetuò manſura Chriſtianæ militiæ ſtipendia mereret.

℟. Honeſtum fecit illum Dominus, & cuſtodivit &c.

LECTIO VI.

POſtquam in hoc aſpero vitæ genere plura dedit admirabilis pœnitentiæ teſtimonia ex occulto pietatis inſtinctu peregrinari cœpit eodem Comite Gualterio, nudisque pedibus, & victu emendicato Ædem primùm Compoſtellanam adiit, deinde limina Apoſtolorum, trajecturus etiam ab ora Adriatici in Palæſtinam. niſi vires ab itinere attritæ & vulnera peregrinanti per inſidias inflicta prohibuiſſent. Redux è Venetorum finibus, & circumjacentia Italiæ loca percurrens, ſubſtitit tandē in Salanicæ nemore ditionis Vicentinæ, in quo S. Romualdum unà cum diſcipulis delituiſse vetus perhibet traditio. Hìc per biennium Cœleſtium contēplationi vacans, ſanctæque paupertatis,& pœnitentiæ ſtudio incenſus, agens ac ſquallidus carnem domuit omni cruciatu, ſed in primiis abſtinentia, quam adeò coluit, ut ab uſu panis etiam hordeacei ſibi duxerit temperandum.

℟. Amavit eum Dominus & ornav iteum &c.

LECTIO VII.

VIta ſubinde functo Gualterio. novisque ſibi additis pœnitentis vitæ ſociis, Eremiticæ Inſtitutionis Ducem, & Moderatorem nactus eſt pientiſſimum Virum Petrum Cœnobii Vangaticienſis Abbatem, ejuſq; conſilio erectus à Syndicherio Epiſcopo Vicentino Sacerdotalis Conſecrationis honore donatus eſt. Repetita Eremo Salanicenſi, dulciſſimoque Æqualium reſtitutus Conturbernio, ſingulari divinæ gratiæ præſidio ad omnem virtutem ſeſe exercuit, nec conſtanti ejusdem pœnitentiæ ardore ullis mundi artibus, & dæmonis inſidiis potuit divelli. Ejus ſanctitati tribuendū eſt, quod Matrem lectiſſimam fœminam, è Gallia ad eamdem Eremum divertentem, exemplo ſuo ad pœnitentis, & Anachoreticæ vitæ inſtitutum amplectendum adduxerit.

℟. Iſte Homo perfecit omnia quæ locutus eſt &c.

LECTIO VIII.

BIennio antequam è vita migraret, putri per totum corpus ſerpente ulcere, valetudinis diſpendia patientiſſimè toleravit, extremoque ſuæ vitæ anno ab eodem Petro Abbate Mona-

stico habitu est insignitus. Fractus tandem laboribus & jam moriturus, Matre, ac Sociis commendatis Abbati Petro Monasticæ disciplinæ retinentissimo, vultu ac mente in spem futurorum compositis, piè efflavit animam. Sacræ ejusdem exuviæ conditæ primùm sunt in Ecclesia Cathedrali Vicentina, ubi adhuc exstat Ara Deo in ejus honorem erecta; deinde ad Monasterium Sanctæ Mariæ de Vangaticia Ordinis Camaldulensis translatæ. Miraculis ante, & post obitum claruit, quibus rite cognitis, ab ALEXANDRO III. Sanctorum Albo adscriptus fuit. ℟. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine &c.

IN III. NOCTURNO

Homilia Ven. Bedæ Presbyteri in Evangelium Nolite timere &c. *de eodem Communi.*

DIE XIII. JULII.

In Festo Sanctæ MARGARITÆ Virginis & Martyris. *Duplex.* *Omnia de communi Virginum.* *Oratio.* Indulgentiam. *Lectiones primi Nocturni.* Confitebor tibi Domine Rex. *In secundo Nocturno,*

LECTIO V.

Ex his quæ sunt apud Laur: Surium

BEata Margarita ex Antiochia Pisidiæ oriunda, Filia fuit Ædesii, qui fuit illis temporibus vel maxime insignis Sacerdos idolorum. Cujus eximia pulchritudine cùm captus esset Olibrius Præses Orientis, ita ut eam uxorem dicere haberet in animo, deprehenso quod Christiana esset, & nullo modo ejus in Christum fidei rationem posset flectere, aut emollire blanditiis, variis deinde tormentis eam est aggressus. ℟. Propter veritatē

LECTIO VI.

ITaque Virgo Sancta humi extensa primò virgis immisericorditer cæsa est: deinde, cum ira ebulisset Olibrius, ferreis etiam laminis conclusa, & clavis affixa, ferreis laniata est fuscinis ac sic in carcerē ducta. Ubi ipsa orante, repenteque magno terræ motu excitato, diabolum suscepta forma terribilis draconis eam circumcursantis signo crucis superavit, ac simul de cœlo à plagis omnino fuit curata. ℟. Dilexisti.

LECTIO VII.

SEquenti die impius Præses ad se vocatæ, & in sententia persistenti jubet, ut nudatæ lampadibus pectus uratur & latera, ac deinde de ligno deposita in magnum lebetem aqua plenum vincta conjiciatur, ac sic suffocetur. ℟. Afferentur Regi.

LECTIO VIII.

UNde cùm nihilominus salva evasiset cum ea, quæ explicari

cari non potest exultatione, laudans Trinitatem, tandem ab impio Olibrio pronuntiata in eam capitis sententia, pulchrè decertationis suæ cursum peregit.
℟. Prudentes Virgines.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelium.

Simile est regnum cælorum thesauro. *de com: nec Virg: nec Mart:*
℟. IX. Hæc est Virgo sapiens.
℟. X. Media nocte.
℟. XI. Induit me Dominus.
℟. XII. Simile est.

DIE XV. JULII.

In Festo DIVISIONIS Sanctorũ Apostolorum, *Duplex.*

Omnia de communi Apostolorum præter quæ hic assignantur.

Ad Vesperas Antiphona.

Hoc est præceptum. *cum reliquis de Laud. Psalm: de Dom: Capitulũ,* Fratres, jam non estis hospites. ℟. *br.* Constitues eos. *Hymnus.* Exultet.

℣. In omnem terram exivit sonus eorum.

℟ Et in fines orbis terræ verba eorum.

Ad Magnificat Antiphona.

Euntes in mundum universum prædicate Evangelium omni creaturæ, alleluja: qui crediderit & baptizatus fuerit, salvus erit, alleluja: qui autem non crediderit, condemnabitur. all.

ORATIO.

DEUS, qui Ecclesiam tuam distributam per orbem terrarum sanctorum Apostolorum prædicatione fundasti: concede propitius: ut quorum hodierna die sub una celebritate recolimus insignia, eorum in cunctis necessitatibus nostris experiamur suffragia. Per Dominum nostrũ.

Lectiones primi Nocturni. Sic nos existimet homo. *de comm: Apost: nisi occurrant dicendæ de Dominica præcedenti.*

In secundo Nocturno.

Sermo Sancti Joannis Chrisostomi I. *de Pentec. tom: 3.*

LECTIO V.

QUæ sunt tales stellæ sicut Apostoli? Stellæ in cœlo: Apostoli super cælos. Quæ sursum sunt, inquit Apostolus, sapite, ubi Christus est in dextera Patris sedens. Stellæ de igne insensibili: Apostoli de igne intelligibili. Stellæ in nocte lucent, in die obscurantur; Apostoli in die & in nocte suis radiis, hoc est virtutibûs, effulgent. Stellæ orto sole obscurantur. Apostoli Sole Justitiæ resplendente sub claritate lucescunt. Stellæ in resurrectione cadent sicut folia, Apostoli in resurrectione rapientur in àëra nubibus. Et in illis quidem sideribus alius Antifer. alius Lucifer appellatur: in Apostolis autem nullus Antifer est, omnes Luciferi: & ideo stellis majores Apostoli. Et qui-

quicunque eos luminaria vocaverit mundi, non peccabit: non solum dum esent in corpore, sed etiam magis nunc, quando de hac vita migrarunt.

℟. Vidi conjunctos.

LECTIO VI.

PEragrarunt piscatores orbem terrarum; & infirmum eum invenientes, ad sanitatem reduxerunt: & in ruina positum ad stabilitatem revocaverunt, non scuta moventes, non arcus tendentes, non sagittas mittentes, non pecunias largienes, non eloquentiæ confidentes. Et erant nudi quidem sæculo, sed induti Christum: pauperes, sed divites, peccunia indigentes sed regnum cælorum possidentes. Non habentes humana solatia, habentes autem Dominum suum. Ego enim, inquit, vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem sæculi.

℟. Beati estis.

LECTIO VII.

PEragrarunt universum orbem terrarum oves simul cum lupis. Quis vidit? quis audivit? Dicit, Mittam vos ut oves in medio luporum. Quis unquam pastor oves mittit in medio luporum, sed magis si viderit lupos, congregat oves. At verò Christus è contrario fecit: oves ad lupos direxit, & vulneratæ à bestiis non sunt, sed magis lupi ad ovium mansvetudinem sunt conversi. ℟. Isti sunt.

LECTIO VIII.

UBi sunt nunc, qui audeant Ecclesiæ contraire? Quando novella erat, in nullo potuit lædi; & nunc, quando usque ad cælum pervenit, existimas eam posse superari? Et tunc quidem cum undecim esent Apostoli, nullus eos superare potuit, sed pauci homines totum cæperunt mundum: & nunc quando terra & mare, & orbis & inhabitabiles regiones, & civitates, & omnes fines terræ pietate repleti sunt, putas eam te posse lædere? sed non poteris. Christus enim propter eam passus est, portæ inferi non prævalebunt adversus eam. Facilius cælum exterminari potest, & terra perire, quàm aliquid mali pati Ecclesia.

℟. Constitues eos.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO IX. *Cap:* 9.

IN illo tempore: Convocatis JESUS duodecim Apostolis, dedit illis virtutem, & potestatem super omnia dæmonia, & ut laguores curarent. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedæ Presb:

BEnignus & clemens Dominus ac Magister non invidet servis atque discipulis virtutes suas. Et sicut ipse curaverat omnem

mnem languorem & omnem infirmitatem: Apostolis quoq; suis tribuit potestatem, ut curent omnem infirmitatem, omnemq; languorem. ℞. Isti sunt qui viventes.

LECTIO X.

SEd multa distantia & inter habere & tribuere, donare & accipere. Iste quodcunque agit potestate Domini agit: illi si quid faciunt, imbecillitatem suam & virtutem Domini confitentur dicentes; in nomine JESU surge & ambula.

℞. Isti sunt Viri Sancti.

LECTIO XI.

ET misit illos prædicare regnum Dei & sanare infirmos. Fortasse enim nemo crederet hominibus illiteratis promittentibus regna cælorum. Ideo concessit illis primùm potestatē signorum; & tunc misit prædicare regnum Dei; ut promissorum magnitudinem attestaretur etiam magnitudo factorum; fidemq; daret verbis virtus ostensa: & nova facerent, qui nova prædicarent. ℞. Qui sunt isti.

LECTIO XII.

VErùm signa quæ tūc per Apostolos corporaliter fiebant, quotidie in Sancta Ecclesia per Sanctos prædicatores spiritualiter fiunt. Cùm in fide quis infirmus, eorum prædicatione roboratur ad fidem: cùm mortuus quis in peccatis, gratia & misericordia Dei compunctus, per eorm eruditionem resuscitatur ad pœnitentiam & confessionem peccatorum suorum, dignaque emendatione vitam merebitur sempiternam.

℞. Ite in orbem universum, & prædicate dicente: * Qui crediderit, & baptizatus fuerit, salvus erit. ℣. Euntes in mundum universum prædicate Evangeliū omni creaturæ. Qui crediderit. Gloria Patri. Qui crediderit.

Sequentia Sancti Evangelii secundum Lucam. Cap. 9.

IN illo tempore: Convocatis JESUS duodecim Apostolis, dedit illis virtutem, & potestatem super omnia dæmonia, & ut languores curarent. Et misit illos prædicare regnum Dei, & sanare infirmos. Et agit ad illos: Nihil tuleritis in via, neque virgam, neq; peram, neque panem, neque pecuniam, neque duas tunicas habeatis. Et in quamcunq; domum intraveritis, ibi manete, & inde ne exeatis. Et quicunque non receperint vos; exeuntes de civitate illa, etiam pulverem pedum vestrorum excutite in testimonium supra illos. Egressi autem circuibant per castella evangelizantes & curantes ubiq;

Oratio. DEUS qui Ecclesiam tuam *supra fol.*

Ad Benedictus Antiphona.

Con-

Convocatis Jesus duodecim Apostolis, dedit illis virtutem & potestatem super omnia dæmonia, & ut languores curarent.

In secundis Vesp: ad Mag: Antip.

Egressi duodecim Apostoli, circuibant per castella, evangelizantes & prædicantes ubique.

Et fit commemoratio sequentis.

DIE XVI. JULII.

In Festo SS. ANDREÆ ac BENEDICTI Martyrum. *Duplex.*

O R A T I O.

DEUS, qui nos concedis Sanctorum Martyrum tuorum Andreæ & Benedicti natalitia colere: da nobis in æterna beatitudine eorum societate gaudere. Per Dominum nostrum.

Cætera omnia de Communi plurimorum Martyrũ præter Lectiones

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

SAnctus Andreas Suiradus, quẽ aliii Zoerardum nominant ex Poloniæ Provincia ortus, Christiana religione tum primum in Polonia & Hungaria florente, vitam monasticam in cænobio Zobor dicto, apud Nitriam civitatem, sub Philippo Abbate professus est. Mira illius Viri abstinentia, carnisque mortificatio prædicatur: quippe qui præter triduanam frequentem inediam. Quadragesimam quoque solis quadraginta nucibus contentus transigeret: nihilominus tamen interdiu operaretur, noctu verò vix quidquam quietis caperet. Sedenti enim juxta spineã sepem somnus erat lumbisq; catena occulta ærea præcinctis.

℟. Sancti tui Domine.

LECTIO VI.

VErumtamen in tanta ciborum parcitate, nunquam ab elaboratione cessavit: sed accepta securi solitariũ sylvæ penetrabat recessum, ibidemque tamdiu in opere persistebat, quoad nimio labore fractus, humi laberetur. Accidit autem, ut die quodam sic instar mortui jaceret, cumque dubio procul, ab omni humano solatio destitutus, extremum spiritum edidisset; tum ecce subitò juvenis eximio præfulgens candore, qui eum vehiculo impositum, ad cellam perduxit, ac protinus evanuit: tum verò Andreas, ut collectis viribus cognovit benigna Dei misericordia tanto periculo se esse liberatum, exultare, & gratias agere cæpit. Benedictum suum discipulum, ne ante diem obitus sui rem admirabilem promulgaret, juramento obstrinxit.

℟. Verbera carnificum.

LECTIO VII.

CUm jam extremus imminerer vitæ dies, tum Andreas, illis, qui eum circumstabant,

præcepit, ne quid vestimentorũ, quibus operiebatur, auferrent, usque dum Abbas ipse Philippus, qui accersitus expectabatur, adesset. Abbas autem eo defuncto adveniens, ut primum sacrũ corpus de more lavandum attigit, catenam æneam ipsis visceribus penitus inhærentem invenit. Prorsus quidem hoc martyrii genus occultum mansisset nisi ad umbilicum ligati nodus apparuisset metalli. Soluta verò catena dum ex corpore trahebatur, costarum sonus elisarum, omnium aures cum horrore replebat. ℟. Tanquam aurum.

LECTIO VIII.

ANdreæ, in hujusmodi sanctis exercitiis defuncto, Benedictus ejus discipulus genere itidem Polonus, successit: magistrique mores, & vitam imitatus, triennio supervixit. A latronibus denique spe inveniendæ trucidatus, & in flumen proximũ Vagum nomine projectus est. Ubi corpus ejus demersum, anno toto sub aquis delituit: tandem aquilæ, locum quotidie observantis, indicio inventum est integrum & incorruptum: in temploque Sancti Emerami corpori sui magistri appositum est. ℟. Certamen magnum.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evangelium. Descendens JESUS de monte, *de Communi Martyrum. In secundis Vesper: comm: S. Alexii.*

S. Hyacinthi Confessoris festum celebratur in Polonia Dominica proxima post festum Assumption: B. M. V. sub ritu duplici ex indulto Sedis Apostolicæ.

Extra Poloniam xvi. Augusti.

Omnia prout in Breviario die ut supra.

DIE XVIII. JULII.

In Festo S. SIMONIS de Lipnica Conf: non Pontif: *Duplex.*

Omnia de Comm: Conf: non Pont: 2do loco præter Orationem & Lect: 2di Nocturni.

ORATIO.

COncede quæsumus Omnipotens & misericors DEUS, ut Beati Simonis Confessoris præclara merita nobis proficiant & tua gratia quam precamur nos dignos efficiant, in qua firmati tuæ gloriæ simus annumerati. Per Dominum nostrum &c.

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

SIMON in Oppido Lipnica Regni Poloniæ piis, honestisq; Parentibus natus, ab ineunte ætate non obscuras exhibuit futuræ virtutis significationes, nam & Deiparam summo studio colebat, & pueriles ludos aspernabatur. Cracoviam studiorum causa missus, ibidem summa cũ

laude versatus est, & bonis artibus liberalibusq; disciplinis eruditus, in ea Academia primum gradum obtinuit, sed non multò post cum Ordo Minorum Observantium S. Joannis à Capistrano opera tunc temporis in Poloniam invectus sanctitatis famâ clareret, illud vivendi institutum, ut Deo liberius exserviret, amplexus est.

℟. Honestum fecit.

LECTIO VI.

IN Religione rerum cœlestium contemplationi assiduè addictus, corpus, ciliciô, flagellis, longaq; esurie macerabat. Ferventissimo erga Deiparam amore actus; plures horas quotidie in precibus Eidem fundendis svaviter impendebat, diebusq; illi sacris ciliciô, quod continenter gestare consvevit, aliud asperius superaddebat. Præ maxima animi demissione vilissima quæq; cœnobii munera obire, hominum præconia, honoresq; fugere, convicia verò & adversa patientissimè ferre solemne habuit, castitatis perpetuus custos à mulierum conspectu semper abhorruit. Delato sibi concionandi munere, tantâ eloquẽtiâ, tantoq; fervore functus est, ut plures è vitiorum cœno ad rectam salutis semitam reduxerit, plures etiam ad mundi contemptum pertraxerit.

℟. Amavit eum &c.

LECTIO VII.

MArtyrii æstuans desiderio in Palæstinam non sine magnis itineris incommodis profectus est. Sed spe sublata martyrii, postquam loca illa, in quibus Redemptionis nostræ mysteria acta sunt, effusaq; spiritûs consolatione visitâsset, Cracoviam reversus est, ubi consvetis exercitationibus sedulam operam navabat. Deniq; cum pestilentiæ morbus in eadem urbe maximè grassaretur, & Simon ut erat charitatis plenus ægrotantibus Sacramenta administrare, monita salutis adhibere, quoquo modo opitulari non prætermitteret, eodem & ipse morbo correptus ad extremum vitæ pervenit. ℟. Iste homo &c.

LECTIO VIII.

ITaq; mortem nihil timens, cupiens dissolvi & esse cum Christo, oculis in Christi è Cruce pedentis imaginem defixis, spiritum placidissimè Deo reddidit, anno à partu Virginis millesimô quadringentesimô octuagesimô secundô, Kalendas Augusti. Ejus corpus in Ecclesia S. Bernardini sui Ordinis propè Cracoviam elatum innumeris cæpit clarere miraculis, quare paucos post annos ut fidelium cultui fieret satis, in nobiliorem locum translatum est. Nunc autem

autem cultum ab hominum memoria eidem exhibitum Apostolica Sedes comprobavit.

DIE XVIII. JULII.

In Festo S. CAMILLI De Lellis Confessoris. *Semiduplex.*

ORATIO.

DEUS, qui Sanctum Camillum, ad Animarum in extremo agone luctantium subsidium singulari charitatis prærogativa decorasti; ejus quæsumus meritis Spiritum nobis Tuæ dilectionis infunde, ut in hora exitus nostri hostē vincere; & ad Cœlestem mereamur Coronam pervenire. Per Dominum &c. ejusdem Spiritus Sancti Deus, &c.

In Hymno 3. V. mutatur.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO V.

CAmillus Bucclanici Theatinæ Diœcesis Oppido ex Nobili Lelliorum Familia natus est, Matre Sexagenaria, cui gravidæ visum est per quietem, Puerulum Crucis signo in pectore munitum, & agmini puerorum idem signum gestantium præeuntem se peperisse. Adolescens rem militarem secutus sæculi vitiis aliquandiu indulsit; donec vigesimum quintum agens ætatis annum; tanto supernæ gratiæ lumine, Divinæque offensæ dolore correptus fuit, ut uberrimo lacrymarum imbre illico perfusus, anteactæ vitæ sordes indesinenter abstergere, novumque induere hominem firmiter decreverit. Quare ipso quo id contigit Purificationis Beatissimæ Virginis MARIÆ Festo die, ad Fratres Minores, quos Capucinos vocant, convolans, ut eorum numero adscriberetur, summis precibus exoravit. Voti compos semel, atque iterum factus est; sed fædo ulcere, quo aliquando laboraverat, in ejus tibia iterato recrudescente, Divinæ Providentiæ majora de eo disponentis consilio humiliter se subjecit, suique Victor illius Religionis bis expetitum, & susceptum habitum, bis dimisit.

℟. Honestum.

LECTIO VI.

ROmam profectus in Nosocomium, quod insanabilium dicitur receptus est; cujus etiam administrationem ob perfectas ejus virtutes sibi demandatam summa integritate, ac solicitudine vere paterna peregit. Omnium ægrorum servum se reputans eorum sternere lectulos, sordes tergere, ulceribus mederi, agonique extremo piis precibus, & cohortationibus opem ferre solemne habuit. Quibus in muneribus præclara præbuit admirabilis patiētiæ, invictæ fortitudinis, & heroicæ charitatis exem-

exempla. Verum cum Animarum in extremis periclitantium, quod unicè intendebat, levamini subsidium literarum plurimum conferre intelligeret, triginta duos Annos natus, in primis Grammaticæ elementis tyrocinium inter pueros iterum subire non erubuit.

℞. Amavit eum.

LECTIO VII.

SAcerdotio postea ritè initiatus, nonnullis sibi adjunctis Sociis, prima jecit Congregationis Clericorum Regularium infirmis ministrantium fundamenta, irrito conatu obnitente humani generis hoste; Nam Camillus Cœlesti voce è Christi Crucifixi manus etiam de ligno avulsas admirando prodigio protendentis, simulacro emissa, mirabiliter confirmatus, Ordinē suum à Sede Apostolica approbari obtinuit. Sodalibus quarto obstrictis maximè arduo voto, infirmis, quos etiam pestis infecerit ministrandi. Quod Institutum quàm foret DEO acceptatum, & Animarum saluti proficuum, Sanctus Philippus Nerius, qui Camillo à Sacris Confessionibus erat, comprobavit, dum ejus Alumnis decedentium agoni opem ferentibus, Angelos suggerentes verba sæpius se vidisse testatus est. ℞. Iste modo.

LECTIO VIII.

ARctioribus hisce vinculis ægrotantium ministerio mancipatus, mirum est, qua alacritate, nullis fractus laboribus, nullis deterritus vitæ periculis, die noctuq; ad supremum usque Spiritum, eorum commodis vigilaverit. Omibus omnia factus vilissima quæque officia demississimo obsequio, flexisque plerumque genibus, veluti Christum ipsum cerneret in infirmis, hilari, promptoq; animo arripiebat; utque omnium indigentiis præsto esset; Generalem Ordinis Præfecturam, Cœliq; delicias, quibus in contemplatione defixus affluebat, sponte dimisit. Paternus verò illius erga miseros amor tum maximè effulsit, cum & Urbs contagioso morbo primum, deinde extrema annonæ laboraret inopia, & Nolæ in Campania dira pestis grassaretur. Tāta deniq; in Deum, & proximum charitate exarsit, ut Angelus nuncupari, & Angelorum opem in vario itinerum discrimine experiri promeretur. Prophetiæ dono, & gratia sanitatum præditus, arcana quoq; cordium inspexit; ejusq; precibus nūnc cibaria multiplicata sunt, nunc aqua in vinum conversa. Tandem vigiliis, jejuniis, & assiduis attritus laboribus cum pelle tātum, & ossibus constare videretur,

tur, quinve molestis æquè, ac diutinis morbis. (quos misericordias Domini appellabat) fortiter toleratis, Sacramentis munitus, Romæ inter svavissima JESU, & MARIÆ Nomina ad ea verba: mitis, atque festivus Christi JESU tibi aspectus appareat: qua prædixerat horâ, obdormivit in Domino pridie Idus Julii, Annô Salutis Millesimô Sexcentesimô decimô quartô ætatis suæ Sexagesimo quinto: Quem pluribus illustrem miraculis BENEDICTUS XIV. Solemni Ritu Sanctorum fastis adscripsit. ℟. Desiderium.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem. *Cap. 15.*

LECTIO IX.

IN illo tempore: Dixit JESUS Discipulis suis: Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua

Homilia S. Augustini Episcopi.

QUid putamus Fratres mei: Numquid nam solum ejus de ista dilectione mandatum est; qua diligimus invicem? Nonne est & aliud majus: ut diligamus DEUM? Aut verò de sola nobis dilectione mandavit: alia non requiramus? Tria tamen commendat Apostolus dicens: Manent autem fides, spes, charitas, tria hæc: major autem horum charitas. ℟. Iste est.

LECTIO X.

ET si in charitate: hoc est in dilectione concluduntur duo illa præcepta: major tamen dicta est esse sola. De fide igitur nobis quam multa mandata sunt: quam multa de spe? Quis potest cuncta colligere? Quis enumerando sufficere? Sed intueamur, quod ait Apostolus plenitudo legis charitas. ℟. Sint lumbi.

LECTIO XI.

UBi ergo charitas est? quid est, quod possit deesse! Ubi autem non est, quid est, quod possit prodesse? Dæmon credit, nec diligit: nemo diligit, qui non credit. Frustra quidē, sed tamen potest sperare veniam, qui non diligit: nemo autem potest desperare, qui diligit: Itaq; ubi dilectio est ibi necessario fides, & spes: Et ubi dilectio proximi: ibi necessario dilectio Dei. Qui enim non diligit DEUM, quomodo diligit proximum tanquā seipsum, quandoquidem non diligit & se ipsum? Est quippe impius, & iniquus. Qui autem diligit iniquitatem, non planè diligit: sed odit animam suam. ℟. Beatus Vir.

LECTIO XII.

HOc ergo præceptum Domini teneamus, ut nos invicem diligamus, & quid aliud præcepit, faciamus: quoniam quidquid est aliud hic habemus. Discer-

ſcernitur quippe iſta dilectio ab illa dilectione : qua ſe invicem diligunt homines: ſicut homines. Nam ut diſcerneretur adjunctum eſſe ſicut dilexi vos. Ut quid enim diligit nos Chriſtus:niſi ut regnaré poſſimus cum Chriſto: Ad hoc ergo & nos invicem diligamus,ut dilectionem noſtram diſcernamus à cæteris: qui non ad hoc ſe invicem diligunt, quia non diligunt.Qui autē ſe propter habendum DEUM diligunt; ipſi ſe diligunt. Ergo ut ſe diligant: DEUM diligant. Non eſt hæc dilectio in omnibus hominibus. Pauci ſe propterea diligunt, ut ſit DEUS omnia in omnibus. ℟. O Beati Viri.

DIE XX. JULII.

In Feſto S. CESLAI Confeſsoris non Pontif: *Duplex.*

O R A T I O.

DEUS, qui B. Ceslaum Virgineo morum candore præditum & ſalutis animarum zelo ſuccenſum in diverſis Nationum populis operum ſanctitate, & Fidei propagatione mirabilem effeciſti, præſta quæſumus, ut ejus interceſſione ſimus ſemper in fide ſtabiles, & ad Te, qui ſolus es æternæ ſalutis Auctor ac Largitor, Miſericordiæ tuæ munere pervenire valeamus. Per Dominum noſtrum &c.

In ſecundo Nocturno.

LECTIO V.

BEatus Ceslaus S. Hyacinthi germanus Frater, è Nobiliſſima Odrowąʒſorum Proſapia, in Provincia Opolienſi, Diæceſis Vratislavienſis ortus eſt: ab ipſo inuetis ætatis principio plurima futuræ Sanctitatis indicia & Chriſtianarum virtutum ſpecimina prodidit. Ingenua,qua pollebat, Indoles, eximius morum candor ac pietas, illum omnibus non minus amabilem quam admiralem reddiderunt. Humanioribus litteris apprime in pueritia excultus, in Italiam cum jam adoleviſset ab Ivone Epiſcopo Cracovienſi Patruo ſuo miſsus eſt, ut ibiTheologiæ & Juriſprudentiæ operam navaret. Poſt emenſum inItalia Studiorum curriculum, Cracoviam reverſus & ab eodem Ivone Canonicus & Cuſtos Sandomiriæ in Eccleſia S. MARIÆ factus, nihil ſecundum DEUM prius & antiquius habuit, quam ut vitam non tantum à criminibus, ſed etiam à ſuſpicione criminum undequaq; putam & inculpatam duceret, quo aliis præiret exemplo, omnesq; Chriſtianas in ſe exprimeret virtutes, quarum amorem cordibus omnium inſerere ſummopere exoptabat.

LECTIO VI.

DUm autem omnibus perfecti Canonici officiis jugi ſolicitudi-

citudine fungeretur, contigit, ut Ivo Episcopus Romam profecturus, eum sibi intineris comitem adsciverit. Romam appulsus Ceslaus famæ Sanctimoniæ & miraculorum Viri Dei Dominici Ordinis Prædicatorum Fundatoris audita, nil cunctatus impulsu Spiritus S. mundo nuntium remisit, & ab eodem SSmo Patriarcha habitum Religionis suscepit, in qua tanquam in fertili Agro Viri doctrinæ magnitudine, & vitæ sanctitate præstantes, nunquam alii ex aliis continenter provagari & proseminari desierunt, in Ordinem Prædicatorum, cooptatus, ita sub disciplina S. Patris Dominici profecit, ut tanquam exemplum continentiæ, frugalitatis & obedientiæ omnibus proponeretur. In vigiliis jejuniis carnis maceratione, orationibus aliisq; id genus Legum sui Ordinis observationibus ita assiduè erat exercitatus, ut verus & omnibus suis numeris absolutus Beatissimi Patris Dominici Filius videretur.

LECTIO VII.

POst exactum Tyrocinium zelo flagrans salutis animarum à S. Patriarcha obnixè postulavit, ut ad Oras Septemtrionales quas in tenebris & in umbra mortis detinebat infidelitatis error & ignorantia, mitteretur. Voti compos factus, primùm Pragam, Bohemorum Metropolim se contulit, ibiq; cum uberrimo animarum lucro Verbum Dei prædicavit, & totam illam Urbem in sui admirationem rapuit. Deinde totam Silesiam prædicationis causa pedibus circumcursans, relicto ubiq; svavissimo virtutum odore, errantes, veritatem edocuit, carnales affectus dissipavit, peccatores ad pænitentiam pellexit, frigida hominum pectora Divino amore inflammavit, copiosumq; fructum in horrea Domini ad cujus gloriam jugiter & unicè anhelabat, convexit.

LECTIO VIII.

DUm Tartari Poloniam & Silesiam ferro flammaq; devastarent piè creditum est, Ceslaum, qui sæviente hostium furore in Castrum Vratislaviense unà cum aliis Christi fidelibus confugerat, precibus suis ac lacrymis ad Deum effusis hanc Urbē defendisse. Tandem plenus meritis obiit Vratislaviæ in Monasterio sui Ordinis. Anno Millesimo Ducentesimo quadragesimo secundo. Ad ejus Sepulchrum populus venerationis ergo certatim confluere, eiq; cæpit exhibere cultum, quem in S. Rituum Congregatione maturo examine perpensum Clemens XI. Pontifex Maximus approbavit,

vit, & universo Prædicarorum Ordini concessit, ut Officiũ de B. Ceslao celebraret. Quod Clemens Papa XII. ad Regnum Poloniæ & Provincias annexas extendit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium: Designavit Dominus. *Ut in Communi Evangelistarum.*

Dominica proxima post diem 24. Julii S. Cunegundis primæ Clasis sine Octava.

ORATIO.

DEUS, qui B. Cunegundem dulcedinis tuæ benedictionibus prævenisti, ac Virginem etiam in Conjugio conservasti, præsta quæsumus ut ipsa intercedente per vitæ puritatem Tibi jugiteradhærere, & per ejus vestigia gradientes ad te pernire feliciter mereamur. Per Dominum Nostrum &c.

IN II NOCTURNO.

Lect: prim: Noct: de Com: pr. loco.

LECTIO V.

CUnegundis Hungariæ Rege Bela, & Maria Alexii Græcorum Imperatoris Filia Parentibus genita, SS. Vladislai, Hedvigis, Salomeæ, Elisabeth & Ludovici non minus illustrium virtutum, quam Regii Sangvinis cognatione præfulsit. Cũ adhuc in utero gestaretur, clara voce cælitus emissa, Mater didicit se prolem eximiæ sanctitatis parituram. Vix autem in lucem edita, lingvam in verba mirabiliter solvit, quibus Beatam Virginem Cælorum Reginam salutavit. Tum veluti infantiæ impedimenta nesciret, admiranda præbuit futuræ sanctitatis argumenta; nam quartis & sextis quibusqué feriis semel tantum lac sugebat, cùmq; inter Nutricis ulnas Missæ Sacrificio interesset. Sanctissima JESU & MARIÆ Nomina cum proferrentur, demisso capite venerabatur, oculisq; in Cælum intentis, tota in Sacrorum Mysteriorum contemplatione defixa videbatur.

LECTIO VI.

PUeritiam jugi Divinarum rerum meditationi ac jejuniis addicta, fundendis precibus elemosynis erogandis, aliisq; piis operibus rransegit. Custodiendæ autem Virginitatis studium tunc maximè probavit, cùm proposito Conjungio diu obluctata, sed Parentibus tamen morem gerere coacta, & Boleslao Poloniæ Duci in Matrimonium tradita, prima nuptiarum nocte svasionibus precibusq; impetravit, ut sibi Virginitatem colere liceret, deinde tanto illum puritatis amore inflammavit ut pari consensu cum intacta conjuge casti-

castitatem emisso voto servandam perpetuò statuerit, quò Pudicis cognomentum adeptus est. Polonico autem Regno tam virtutum exemplis mirificè consuluit, quam impetratis à Deo beneficiis, interq; illud præcipuè celebratur, quod Salisfodinam unde opulentissimi reditus Regno proveniunt, mirabiliter obtinuerit. LECTIO VII.

MOrtuo Boleslao Poloniæ regimen constantissimè recusavit, curisq; omnibus in pauperes distributis Ordinem S. Claræ in Monasterio Sandecensi quod ipsa condiderat professa est. Ibi cum aquarum inopia Sorores laborarent, flumini haud procul imperavit, ut alveo diverteret; & cursum, quē bacillô aquis designaverat per acclivia licet loca teneret, Deoq; famulæ suæ precibus annuente Monasterii necessitatibus insigni miraculo provisum est.

LECTIO VIII.

CUm autē in eodemMonasterio annos tredecim sanctissimè vixisset, maximis virtutibus signisq; ac Prophetiæ donô illustris, præcognitâ mortis horâ placidissimè quievit in Domino die vigesimâ quartâ Julii. Anno Salutis Ducentessimo Nonagesimo secundo supra Millesimum, cujus Anima niveo amictu ornata inter Angelorum ChorosCælum conscendere visa est, ejusq; immortalem gloriam innumera, deinde miracula comprobarunt; nam captivi libertatem, cæci visum, ægri plurimi sanitatem à morbis gravissimis ipsa intercedente recuperârunt, ac mortui pleriq; in vitam sunt revocati. Itaq; antiquissimum cultum, quô per universam Poloniam celebrabatur. Alexander Papa VIII. approbavit. & Clemens Papa XI. eandem in primariam ejusdem Regni & Magni Ducatus Lithvaniæ Patronam ritè electam confirmavit.

In tertio Nocturno Homil: in Evang: Simile est Regnum Cælorũ decem Virginibus. *de Com: Virg.*

Dominica proxima post Octavam SS. Petri & Pauli. S. Joannis de Dukla Confessoris non Pontif.

Omnia de Com: præter ea quæ sequ:

ORATIO.

DEUS, qui Beatum Joannem Confessorem tuum eximiæ humilitatis & patientiæ donis decorasti: concede propitius, ut ejusdem imitantes exempla consequamur & præmia. Per Dominum nostrum. &c.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO V.

JOannes in Oppido Dukla Poloniæ

loniæ Regni honestis Parentibus natus, ab infantia futuræ Sanctimoniæ non obscura præbuit indicia. Divina siquidem Benedictione præventus, nihil ab uberibus Matris suæ in ore frequentius quam Sacrosancta JESU & MARIÆ Nomina habere consvevit.

LECTIO VI.

CHristianæ perfectionis desiderio incensus adhuc adolescens Regulam S. Patris Francisci apud Minores Conventuales professus est, eo successu, ut unà cum ætate creverit etiam in eo eminentiorũ virtutum exercitatio, & ob singularem humilitatem, gravitatem morum, & effusam in omnes charitatem, Fratribus evaserit acceptissimus. Ad Religionis munia inventus maxime idoneus, pluribus Cænobiis ex obedientia præfuit, & Leopolitanam Custodiam summa cum laude administravit,

LECTIO VII.

A Sancto Joanne à Capistrano per Casimirum Regem sub id temporis in Poloniam evocato. Fratribus Minorum de Observantia adscriptus, præconceptam sui expectationem abundè cumulavit. Nam Orationi & Cælestium rerum contemplationi acrius insistere, ergaFratres ac Proximos nullum charitatis officium prætermittere in deliciis habuit. Regularis Observantiæ adeò Zelator extitit, ut non sine lacrymis vel minimam negligi Sanctæ Institutionis partem animadverteret, eoque vel uno libello ditissimus illum ferè quotidie aut ipse per se legeret, aut ab alio sibi perlegi oblectaretur. Nihil illo tolerantius in laboribus, in vigiliis & voluntaria corporis afflictatione, nihil continentius in victu & vestitu fuit. Beatam Virginem MARIAM singulari prosequebatur devotionis affectu. Ad hæc mirificam diffidentes componendi gratiam, insignem castitatem, & alacrem addidit obedientiam.

LECTIO VIII.

PRædicationis vim & efficaciam ad profectum attulit animarum, maximè in Ruthenis Schismaticis, & Armenis confuntandis, quos ad Catholicæ Fidei unionem revocare omni ope sategit. A cælestis vitæ tramite aberrantes quamvis ex diutino morbo captus oculis quà concionibus, quà Sacris Confessionibus audiendis in rectam viam reducere nunquam destitit. Demum Septuagenarius gravium infirmitatum doloribus eximia patientiâ toleratis, munitus Ecclesiæ Sacramentis & Psalmis

Pœni-

Pœnitentialibus recitatis, Leopoli ipso die Festo S. Michaëlis Archangeli obdormivit in Domino, Anno MillesimoQuadringentesimo quartô. Ejus vitæ, atque obitûs Sanctimonia & Miraculorum fama apud Polonos præsertim & Lithvanos magno semper in honore fuit. Quare Summus Pontifex Clemens XII. Beati Joannis cultum ratum habuit, ipsumq; à Polonis & Lithvanis inter primarios Patronos allectum, ampliori veneratione coli in posterum, Apostolica benignitate concessit.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam, *Cap. 12.*

IN illo tempore: dixit JESUS Discipulis suis nolite timere pusillus grex Et reliqua.

De Homilia Sancti Petri Chrysologi Episc:

LECTIO XI.

HOdie Dominus Evangelici gregis pusilla, & tenera primordia quàm blanda exhortatione sit consolatus, audîstis. Nolite timere, inquit, pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis Regnum. Aufert spes anxias, dubios tollit eventus, omnemque propellit & excludit timorem, quando in exordio ipsum regnum nascentibus pollicetur; quoniam complacuit Patri vestro dare vobis regnum.

LECTIO X.

QUis de fructu, quis de vestitu, quis de plebeo censu, & vernalis cespitis vilitate suspirat, de regno certus, de dominatione securus, satis sibi invidet, qui elevatus ad summa, se ad humilia dejicit, ad egena deponit.

LECTIO XI.

SEd scire convenit, Pater iste quis est, vel qualis est, vel quod regnum filiis suis repromittit? Quis sit iste Pater, quotidie te confitente cognoscis, cùm clamas: Pater noster, qui es in Cælis: qualis autem sit, ipsa operum magnitudine prævidisti: ex nihilo fecit Cælum, terram solidavit ex liquido, montes statuit ad stateram, maria inter legitimos terminos sola præcepti auctoritate conclusit. Verum si regni, quod promittit pusillis, desideras noscere qualitatē, ipse aperit, sic dicendo: Sinite parvulos venire ad me, talium est enim Regnum Cælorum.

LECTIO XII.

ESse in Cælo mirum est, inCælo vivere, est majestatis; regnare inCælo, quanti sit, sensus desinit æstimare mortalis, & tamen homo quod æstimare non potest, percepisti, Apostolo sic dicente: Quod oculus non vidit,

dit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quæ præparavit DEUS diligentibus se. Et quod te mereri dubitas, habere te, & possidere, jam cogeris confiteri. Quid ergo cum terra illi, qui possidet Cælum? quid illi cum humanis, qui adeptus est jam divina? nisi forte placent gemitus, eliguntur labores, amantur pericula, pessima mors delectat, & illata mala bonis sunt gratiora collatis.

Missa de Communi primo locô. Os justi: Evangelium ex eodem communi 2do locô.

Die 2da infra Oct: Asump: B. V. M. Lectiones 1. Noct.

LECTIO I.

De Sermone S. Joannis Damasceni

JUbilemus in Arca Domini Dei toto animo, & muri cadent Jerichuntini, contrarium inquam potestatum infestæ munitiones. Cum David exultemus Spiritu, Arca enim Dñi hodie requievit. Clamemus cum Gabriele, qui primum locum obtinet inter Angelos, Ave gratia plena Dominus tecum, ave gaudii pelagus inexhaustum, ave unicum molestiarum levamen, ave omnium cordis dolorum medicamentum. Ave Sancta Virgo, per quam mors quidem fuit expulsa, vita autem introducta.

LECTIO II.

TU ergo o sacrorũ Sepulchrorum Sacratissimum post Domini quidem Sepulchrum quod vitæ dedit principium, quod fuit fons Resurrectionis, tecum enim loquar tanquam cum animato, ubi nam est aurum illud purum, quod manus Apostolorum in Te condiderunt? Ubi divitiæ quæ consumi nequeunt, ubi pretiosus ille thesaurus? qui vitam suscepit, ubi novum volumen in quo inefabilliter DEUS Verbum sine manu inscriptum fuit. Ubi Abyssus gratiæ, ubi Pelagus Curationum, ubi est desiderabile illud Deiparæ Virginis corpus.

LECTIO III.

QUid quæritis in sepulchro Eam, quæ ad Cælestia translata est tabernacula, cur à me rationem custodiæ exposcitis? non possum ego divinis jussis resistere, Sacrosanctum illud Corpus, quod mihi quoq; sanctitatẽ impertivit, ac pretiosissimi ungventi fragrantia me replevit, & divinum templum effecit, relictis Syndonibus, abiit raptũ sublime, comitantibus Angelis, Archangelis, & omnibus Cælestibus potentiis, nunc me circumdant Angeli, nunc divina in me habitat gratia, ego evasi officina medicinæ ægrotantibus, ego fons perennis curationum, ego remedium adversus dæmones, ego Civitas refugii omnibus ad me confugientibus.

DIE

DIE XVI. AUGUSTI.

In Festo Sancti ROCHI Confessoris. *Duplex.*

ORATIO.

DEUS, qui es gloriosus in gloria Sanctorum, qui cunctis ad eorum patrocinia confugientibus suæ petitionis salutarem præstas effectum, concede plebi tuæ, ut intercedente B. Rocho Confessore tuo, quæ in ejus commemoratione se devotam exhibet, à langvore epidemiæ, quã in suo corpore pro tui nominis gloria passus est sit libera, & tuo Nomini semper sit devota. Per Dominum nostrum &c.

LECTIO V.

BEatus Rochus monte Pessulano Narbonensis Galliæ Civitate non ignobili olim Agatha sive Agathapolis dicta natus, jam ab ipso partu Cælesti futuræ sanctitatis signo est insignitus: nimirùm Parentes ejus Joannes & libera longæva ætate provecti & antea steriles, voto concepto ac frequentissimis precibus filium hunc tandem impetrarunt, quẽ nascentem novo miraculo rubea Cruce in pectore insignitũ Parẽtes, viciniq; omnes sũt admirati. Expectationem cælestis augurii Rochus non fefellit, ecce enim adhuc infantulus maternæ pietatis imitator quartæ & sextæ feriarum cujusq; hebdomadæ jejunio, quo fuerat conceptus, etiam nondũ rationis compos voluit enutriri. Mortuo paulò post utroq; Parente, amplissimi patrimonii unicus hæres, & Civitatis ipsius supremus Dominus ac moderator relictus, qui infans jam virili abstinentia sese materno ab ubere depulerat, fortiori longè humanarum rerũ contemptu vir factus, Patriam bonaq; omnia & dignitates Paternas, nedum deseruit, sed contempsit. Inde immortalem Patriam propria contempta, quæsiturus, dum sciret ex Apostolo permanentem Civitatem nos hic nullam habere, sed futuram inquirere, loca sanctiora, & toto terrarum Orbe sanctitatis vestigiis celeberrima cæpit pedes invisere.

LECTIO VI.

PRimum Aquam pendentem Italiæ Urbem appulit, & ecce hac in Civitate erga infirmos exercendæ charitatis nactus est occasionem B. Rochus, cum tota ferè civitas pestilentiæ morbo contabesceret, afflictis contagii lue hominibus sublevandis totũ se adjecit. Inde Civitate à morbo epidemiæ liberata primùm Cenosã, deinde Placentiam, & vicinas Italiæ Urbes peragravit, mira ubiq; exercens opera charitatis ac præsertim supra humanas vires Divina virtute & curationum

fre-

frequentioribus signis toto illo in Orbe celeberrimus. Inter quæ illud accidit! quod Romam ad Purpurei Senatus Principem (Cardinalem dicunt) vocatus, tum peste laborantem Signo Crucis in fronte ægrotantis impresso, protinus sanavit, aliaq; quã plurima inibi in tota Italia sanitatum miracula edidit Sanctissimus Peregrinus.

LECTIO VII.

Etenim verò probatissimi alioquin & gratiosissimi DEO & hominibus necesse fuit, ut patientiam probaret tentatio, quã obrem in Italia primum gravi febre, & infixa Divina permissione sagitta vulnere percussus omni humana ope destitutus sub arbore jacuit: cui ut olim Christo ipsi apparuit Angelus confortans eum, eundemq; per id tempus canis sumpto de mensa Domini pane quotidiano pavit, non instinctu naturali, sed ejus jussa, qui corvis ministrantibus Prophetas suos enutrivit, & sitienti populo fontem aquæ de rupe durissima eduxit.

LECTIO VIII.

INde inPatriam redeuntem novissima sed longe graviori tentatione sanctum suum Dominus mortificavit. Illum enim vili in habitu,quemEuangelicæ paupertatis æmulatione induerat depressum,Cives montisPessulani tanquam Patriæ proditorem aut exploratorem in carcerem detrudunt, illic postremus fuit, aut certe ad meritorum augmentum gloriosissimus etiam Antagonistæ cum mundo & dæmone confl ctus, dum illum sibi jure hæreditario debitiCivitatisMontis Perssulanæ Domini contemptu, istum vero per proprios Cives & Parentes exasperantes adversus sanctum mira tot injuriarum tolerantia Superata devicit. Tandem longe Misericordissimus DEUS, qui militem suum, toto jam quinquenniô cum concupiscentia Mundi & superbia vitæ confl ctantem & Cæli specula intuebatur, prius Angelica visitatione confortatum solo eduxit Cælo donandum, si quem œcumænici Constantiensis Patres data in solemni supplicatione imagine omnesq; tot terrarum populi Christiani in publica pæstilentiæ clade, adeo propitium Advocatum sunt experti, ut tot miraculorum frequentia, & unanimi Orthodoxæ fidei consensu, firmata ejus Sanctitate, & aræSanctissimoConfessori erectæ, & supplicationes publicæ fuerint institutæ illumque plebs Christiana velut Cælo jam beatũ jure merito veneratur.

Lectiones 3tii Noct: de Communi Abbatum cum Euang: Ecce nos &c. *reliqua de Commu. Con: non Pontif: omnia.*

 Offi-

OFFICIUM
PROPRIUM
In Festo S. JOACHIM Genitoris B. MARIÆ Virginis, Protectoris Regni Poloniæ & M. D. L.

Dominica 2da post Octavam Assumptionis B. M. Virginis à S. R. C. revisum, approbatum, & ad Ritum Monasticum redactum.

Ad VESPERAS.

Antiph: Laudemus Virum gloriosum, *cum reliquis de Laudibus.* *Psalm:* Dixit Dominus. *cum reliquis de Dominica.*

Capitulum *Eccl: 44.*

LAudemus Viros gloriosos, & Parentes nostros in generatione sua; Multam gloriam fecit Dominus magnificentia suâ à sæculo.

℟. *br.* Factum est illi * Testamentum æternum. Factum.

℣. Et Semini ejus, sicut dies Cæli. Testamentum. Gloria Patri, Factum.

HYMNUS.

Ad Vesp: & Matutinum.

TE cuncti JOACHIM Christianæ canant.
Te dignum celebrent Virginis inclytæ
Patrem, munere quo nil speciosius,
Nil præstantius obtines.

ANNAM nactus eras connubio parem,
Quæ tecum meruit gignere Filiam
Nulli consimilem; Mater enim fuit,
Et Nutrix hominis Dei.

Ritu præcipuo Te JOACHIM colit,
Summi Regis Avum tota Polonia.
Fac ut tuta bonis floreat omnibus
Sub Patrocinio Tui.

Semper Laus resonet summa Deo Patri,
Æternùm maneat Gloria Filio,
Sancto Spiritui sit sine termino,
Qui debetùr honos Amen.

℣. Potens in terra erit Semen Ejus.

℟. Generatio rectorum benedicetur.

Ad Magnificat Antiphona.

LAudemus Virum gloriosum in generatione sua, quia benedictionem omnium gentium dedit illi Dominus, & testamentum suum confirmavit super caput ejus.

ORATIO.

DEUS, qui præ omnibus Sanctis Tuis B. Joachim Genitricis Filii tui Patrem esse voluisti, concede quæsumus; ut cujus Festa veneramur, ejus quoq; perpetuò patrocinia sentiamus. Per eundem Dominum.

Deinde fit commem: Domin: occur.

Ad MATUTINUM.

Invitatorium. Laudemus Deum nostrum. * In veneratione B. Joachim Protectoris nostri. *Psalm:* Venite. *Hymnus ut in Vesperis.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. Vir justus, atq; perfectus in generationibus suis, cum Deo ambulavit. *Psalm:* Beatus Vir: *cum reliquis de Comm: Conf. non Pontif.*

Ant: De omni corde suo laudavit Dominum, & dilexit DEUM, qui fecit illum.

Ant: Magnus factus est in terra sua,

ra sua, & præclarus in universo populo.

Ant: Dilectus Deo, & homi nibus, cujus memoria in benedictionibus est.

Ant: Magnus fuit secundum Nomen suum, maximus in salutem electorum DEI.

Ant: Hæreditavit honorem in populo, & Nomen illius erit vivens in æternum.

℣. Justus tota die miserebitur, & commodat.

℟. Et semen ejus in benedictione est.

In Primo Nocturno Lectiones.

Laudemus Viros gloriosos, *de Communi Conf: Pontif: 2do loco.*

℟. I. Ecce qui in vita sua suffulsit Domum. * Et adeptus est gloriam in conservatione gentis.

℣. Quasi Stella matutina in medio nebulæ,& quasi luna plena in diebus suis lucet. Et adeptus est.

℟. II. Viam sapientiæ monstravit illi. * Quasi lux splendens semita ejus processit,& crevit, usq; ad perfectum diem.

℣. Rectos fecit Dominus cursus ejus & itinera illius in pace produxit. Quasi lux.

℟. III. Non recedet memoria illius, *Et Nomen ejus requiretur à generatione in generationem. ℣. Dominus testamentum suum confirmavit super caput ejus. Et Nomen.

℟. IV. Dedit celebrantioibus decus, & ornavit tempora usq; ad consummationem vitæ. * Ut laudarent Nomen Sanctum Domini. ℣. Factum est illi tastamentum æternum, & Semini ejus, sicut dies Cœli. Ut laudarent. Gloria Patri. Ut laudarent.

IN II. NOCTURNO.

Ant: In fide, & lenitate ipsius Sanctum fecit illum, & elegit eum ex omni carne. *Psalm*: Domine quis habitabit. *cum reliquis de Communi Conf: non Pontif:*

Ant: Factum est illi testamentum æternum, & Semini ejus, sicut dies Cæli.

Ant: Dilatavit gloriam populo suo, & directa est salus in manu ejus.

Ant: Dedit illi Dominus gloriam, & exaltavit semen ejus usque ad terminos terræ.

Ant: Non recedet laus ejus ex ore hominum, qui memores fuerunt virtutis DEI.

Ant: Quasi lux splendens semita ejus processit, & crevit usqne ad perfectum diem.

℣. Benedictionem omnium gentium dedit illi Dominus.

℟. Et testamentum suum, confirmavit super caput ejus.

Lectiones II. Noct: ut in Breviar.

℟. V. In omni opere dedit Confessio-

fessionem Sancto, & exelso in verbo gloriæ. * Glorificavit eum, & laudavit eum in benedictionibus.

℣. De omni corde suo dilexit Dominum. Glorificavit.

℟. VI. Dedit illi Dominus gloriam. * Et exaltavit semen ejus usque ad terminos terræ.

℣. Dilectus DEO & hominibus, cujus memoria in benedictionibus est. Et axaltavit.

℟. VII. Magnus factus est in terra sua. * Et præclarus in universo populo. ℣. Magnus fuit secundum Nomen suum, maximus in salutem Electorum Dei. Et præclarus.

℟. VIII. Dilatavit gloriam populo suo. * Et directa est salus in manu ejus. ℣. Lætificavit Jacob in operibus suis, & in sæculum memoria ejus in benedictione. Et directa. Gloria Patri. Et directa.

IN III. NOCTURNO.

Ant: O! Joachim Sancte Conjux Annæ, Pater almæ Virginis, hìc famulis confer salutis opem. *Canticum:* Beatus Vir, qui in sapientia *cum reliquis de Com. Conf.* In III. Noct: Lect: *ut in Brev.*

℟. IX. Benedictionem omnium gentium dedit illi Dominus. * Et testamentum suum confirmavit super caput ejus. ℣. Non recedet memoria illius, & Nomē ejus requiretur à generatione in generationē. Et testamentum.

℟. X. Justus germinabit sicut lilium. * Et florebit in æternum ante Dominum. ℣. Plantatus in Domo Domini, in atriis Domus DEI nostri. Et florebit.

℟. XI Magnificavit eum Dominus in conspectu Regum. * Et dedit illi coronam gloriæ.

℣. Statuit illi testamentum æternum. Et dedit illi.

Lectio XII. de Homilia Dominicæ currentis cum ℟. Si bona.

Si autem hoc Festum transferri contigerit. ℟. *ultimum erit ut in loco:* O! Beati Viri Joachim.

Ad LAUDES, & per HORAS

Ant. Laudemus Virum gloriosum in generatione sua, quia benedictionem omnium gentium dedit illi Dominus. *Psalm:* Dominus regnavit, *cum reliquis ut in Dominica.*

Ant: Potens in terra erit semen ejus, generatio rectorum benedicetur.

Ant: Magnus Pater multitudinis gentium, quasi terræ cumulus crevit à mari usque ad mare.

Ant: Dedit illi Dominus gloriam, & exaltavit Semen ejus usq; ad terminos terræ.

Ant: Factum est illi testementum æternum, & semen ejus sicut dies Cæli.

Capitu-

Capitulum. Laudemus viros. *ut in 1. Vesper.*

℟. *brev.* Benedictionem omnium gentium. * Dedit illi Dominus. Benedict: ℣. Et testamentum suum confirmavit super caput ejus. Dedit illi, Gloria Patri, Benedictionem.

HYMNUS
Ad LAUDES.

AD Tuas laudes JOACHIM Beâte
Jungimus nostræ pietatis Hymnum,
Tu piis dona, petimus benignam
Vocibus aurem.

Prolis optatæ mora tædiosa
Gaudium quodvis Tibi subtrahebat
Ac diu, fecit doluisse, Patrem
Sera Propago.

In DEO tandem quia spem locâsti,
Dulce de Cælo recipis levamen,
Dum senex Consors sterilisq; gignit
ANNA MARIAM.

Stirpe Majorum sât in Orbe clarum
Reddidit virtus magis eminentem;
Quippe Te Christo fieri propinquum
Hâc meruisti.

O! nimis felix Genitor MARIÆ,
Fer Tuis promptum famulis juvamen,
Esto Protector Populo fideli
Te veneranti.

Sit DEO Patri, Genitæq; Proli
Laus, honor, sit par Tibi cultus, Alme
Spiritus; Sacræ Triadi perennet
Gloria summa.

℣. Justus germinabit sicut liliũ.
℟. Et florebit in æternum ante Dominum.

Ad Benedictus Antiph:

DEdit illi Dominus gloriam, & exaltavit semen ejus usque ad terminos terræ; Non recedet laus ejus ex ore hominum, qui memores fuerunt virtutis DEI. Alleluja.

Oratio ut supra in Vesp: Deinde fit comm: Dom: occurr.

Ad TERTIAM.

Antiph: Potens in terra.
Capitulum. Laudemus Viros &c.
℣. Benedictionem omnium gentium dedit illi Dominus.
℟. Et testamentum suum, confirmavit super caput ejus.

Ad SEXTAM.

Antiph: Magnus Pater.

Capitulum *Eccl:* 44.

IN generationibus gentis suæ gloriam adepti sunt, & in diebus suis habentur in laudibus, qui de illis nati sunt, reliquerunt Nomen narrandi laudes eorum.

℣. Factum est illi testamentum æternum.

℟. Et semini ejus sicut dies Cæli.

Ad NONAM.

Antiph: Factum est illi.

Capitulum *Eccl:* 44.

CUm Semine eorum permanent bona, Hæreditas Sancta Nepotes eorum, & in testamentis stetit semen eorum.
℣. Justus germinabit sicut liliũ
℟. Et florebit in æternum ante Dominum.

In II. Vesp. omnia ùt in primis *præter Antiph:*

Ad MAGNIFICAT.

DIlatavit gloriam populo suo, & directa est salus in manu ejus; lætificavit Jacob in operibus

ribus suis, & in sæculum memoria ejus in benedictione.

Commemor: Dom: occur:

DIE XXVII. AUGUSTI

In Festo S. JOSEPHI Calasanctii Confessoris. *Duplex.*

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea quæ sequuntur.

In Hymno Iste Confessor, *mutatur tertius Versus.*

ORATIO.

DEUS, qui per Sanctum Josephum Confessorem tuum, ad erudiendam spiritu intelligentiæ ac pietatis juventutem, novum Ecclesiæ tuæ subsidium providere dignatus es: præsta quæsumus, nos ejus exemplo & intercessione ita facere & docere, ut præmia consequamur æterna. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuũ &c.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

JOSEPHUS Calasanctius à Matre DEI Patraltæ in Aragonia nobili genere natus, à teneris annis futuræ in pueros charitatis, & eorum institutionis indicia præbuit. Nam adhuc parvulus eos ad se convocatos in mysteriis Fidei & sacris precibus erudiebat. Humanis divinisque literis egregiè doctus, cùm studiis Theologicis Valentiæ operam daret, nobilis potentisque feminæ illecebris fortiter superatis, virginitatem, quam Deo voverat, inoffensam insigni victoria servavit. Sacerdos ex voto factus, à compluribus Episcopis in Castellæ Novæ, Aragoniæ & Catalauniæ regnis in partem laboris adscitus, expectationem omnium vicit, pravis ubique moribus emendatis, Ecclesiastica disciplina restituta, inimicitiis cruentisque factionibus mirificè extinctis. At Cælesti visione & Dei voce frequenter admonitus, Romam profectus est.

℟. Honestum fecit.

LECTIO VI.

IN Urbe summa vitæ asperitate vigiliis & jejuniis corpus affligens, in orationibus & cælestium rerum contemplatione dies noctesque versabatur, septem ejusdem Urbis Ecclesias singulis ferè noctibus obire solitus: quẽ inde morem complures annos servavit. Dato piis sodalitatibus nomine, mirum quanto ardore pauperes, infirmos potissimùm aut carceribus detentos, eleemosynis, omnique pietatis officio sublevaret. Lue Urbem depopulante, unà cum sancto Camillo, tanto fuit actus impetu charitatis, ut præter subsidia ægrotis pauperibus largè collata, ipsa

ipsa etiam defunctorum cadavera suis humeris tumulanda transferret. ℟. Amavit eum Dñus.

LECTIO VII.

Verum cùm divinitus accepisset, se ad informandos intelligentiæ ac pietatis spiritu adolescentulos, præcipuè pauperes, destinari, Ordinem Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum fundavit, qui peculiarem curam circa puerorum eruditionem ex proprio Instituto profiterentur. Ipsumque Ordinem à Clemente Octavo, Paulo Quinto, aliisque Summis Pontificibus magnoperè probatum, brevi tempore per plurimas Europæ Provincias & Regna mirabiliter propagavit. In hoc autem tot labores perpessus est, ac tot ærumnas invicto animo toleravit, ut omnium voce miraculum fortitudinis, & sancti Jobi exemplum diceretur. ℟. Iste homo perfecit omnia.

LECTIO VIII.

QUamvis Ordini universo præesset, totisque viribus ad animarum salutem incumberet, nunquam tamen intermisit pueros, præsertim pauperiores, erudire, quorum scholas verrere, eosque domum comitari consuevit. In eo summæ patientiæ & humilitatis munere, valetudine etiam infirma, duos & quinquaginta annos perseveravit: dignus propterea quem crebris Deus miraculis coram discipulis illustraret, & cui Beatissima Virgo cum puero JESU, illis orantibus benedicente, appareret. Amplissimis interim dignitatibus repudiatis, prophetia, abdita cordium, & absentia cognoscendi, donis & miraculis clarus, Deiparæ Virginis, quam singulari pietate & ipse ab infantia coluit, & suis maximè commendavit, aliorumque Cælitum frequenti apparitione dignatus, cùm obitus sui diem, & Ordinis tunc prope eversi restitutionem, atque incrementum prænuntiasset, secundum & nonagesimum annum agens, Romæ obdormivit in Domino octavo Kalendas Septembris, anno millesimo sexcentesimo quadragesimo octavo. Ejus Cor & Lingua post sæculum integra & incorrupta reperta sunt. Ipse verò multis post obitum quoque signis à Deo illustratus, primùm à Benedicto Decimoquarto Beatorum cultu decoratus fuit, ac deinde à Clemente Decimotertio inter Sanctos solemniter est relatus.

℟. Desiderium animæ ejus.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Euangelii secundum Matthæum.

LECTIO IX. *Cap. 18.*

IN illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum dicentes: Quis

Quis putas, major est in Regno Cælorum? Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi *In cap: 18. Matth: Homil: 60.*

VIdete, ne aliquem istorum contempseritis parvulorum, quia eorum Angeli Patris mei faciem semper aspiciunt, & quia ego propter eos veni, & hæc Patris mei voluntas est. Ad tuendos, conservandosque pusillos diligentiores nos reddit. Perspicis quàm ingentia in tutelam tenuium mœnia erexerit, & quantum studium curamque habeat, ne perdantur, tum quia supremas decipientibus eos pœnas statuit, tum quia summam pollicetur mercedem his, qui curam eorum suscipiunt, idque tam suo, quàm Patris exemplo corroborat. ℟. Iste est.

LECTIO X.

DOminum igitur etiam nos imitemur, & nihil pro fratribus omittamus, etiam eorum, quæ humilia viliaque nimiùm videntur: sed si administratione nostra etiam opus fuerit, quamvis tenuis atque abjectus quidem, cui administrandum sit, fuerit, quamvis ardua nobis res, atque laboris plena esse videatur; omnia hæc pro fratris salute tolerabiliora facilioraque, oro, videantur. Tanto enim studio, tantaque cura Deus dignam esse animam ostendit, ut neque Filio suo pepercerit. ℟. Sint lumbi vestri.

LECTIO XI.

SI non est nobis satis ad salutem, quod virtuosè ipsi vivamus, sed oportet aliorum salutem re ipsa desiderare; cùm neque nos rectè vivamus, neque alios hortemur, quid respondebimus? quæ nobis spes salutis reliqua erit. ℟. Beatus vir.

LECTIO XII.

QUid majus, quam animis moderari, quàm adolescentulorum fingere mores? Omni certè pictore, omni certè statuario, cæterisque hujusmodi omnibus excellentiorem hunc duco, qui juvenum animos fingere non ignoret.

℟. O Beati Viri.

Missa propria. Venite filii &c.

DIE I. SEPTEMBRIS.

In Festo S. LADISLAI de Gielniow Confessoris non Pontif: P.R.P. in hymno mutatur 3. ℣.

ORATIO.

DEUS, qui B. Ladislaum religiosa perfectione voluisti omnibus prælucere, concede propitius, ut ejus exemplo in virtutibus jugiter proficiamus. Per Dominum &c.

LECTIO I.

In 2do Nocturno.

LADISLAUS in Oppido Gielnovii Diæcesis Gnesnensis

sis in Polonia natus, mira vitæ innocentia pueritiam transegit. Adhuc Adolescens in Ordine Fratrum Minorū Observantiū S. Francisci quorum antiquam disciplinam S. Joannes à Capistrano, non diu ante in Polonia propagaverat solemnia vota nuncupavit.

LECTIO VI.

IN arrepta religiosæ perfectionis via, ita profecit, ut absolutæ sanctitatis exemplar videretur. Asiduis jejuniis & vigiliis corpus subegit, orationis & contemplationis gratia, charitte, aliisq; religiosi hominis virtutibus maximè enituit, ac regularem imprimis observantiam ardenti zelo promovit.

LECTIO VII.

CUm cæteris zelo, sanctitate ac doctrina præluceret, ad regimen sui Ordinis assumptus est, sæpe Custodis Conventus Varsaviensis & Vicarii Provinciæ Polonæ munus summa cum laude obivit, Divini Verbi prædicationi operam navavit egregiam, Præ aliis autem virtutibus obedientiæ, ac propriæ voluntatis abdicationem maximè coluit; cum ei optio Cænobii daretur, socii, qui famularetur, è Superiorum nutibus pendere se velle professus est. Singulari pietate ac devotione erga Xti Dni Passionem afficiebatur, quæ tam altè ipsius menti hærebat, ut illius memoriam suis in concionibus nunquam omitteret.

LECTIO VIII.

SAcro Parasceves die cum de Dominica Passione ad populum concionem haberet, eiq; Xti dolores & cruciatus præ oculis poneret, Sacratissimum nomen Jesus ingeminans in extaxim raptus est & super Ambonam universo spectante populo elevatus. Mox langvore correptus plenus meritis ac omnibus Ecclesiæ Sacramentis ritè sanctèq; refectus migravit ad Dominum, Quartô Nonas Maji Annô millesimo quingentesimo quinto, & in Ecclesia sui Ordinis Varsaviæ sepultus est. Ejus merita & Sanctitatem statim post mortem miraculis Deus confirmavit, præsentemq; in suis calamitatibus opem agnoscentes Poloni, & Lithvani inter suos primarios Patronos Beatum Ladislaum adlegerunt. Ipsius cultum summus Pontifex Benedictus XIV. ratum habuit & Apostolica authoritate amplificavit.

IN III. NOCTURNO.

Homil: in Euangelium Nolite timere S. Petri Chrysologi. *Ut in Festo* S. Ioannis *de Dukla.*

DIE XII. SEPTEMBRIS.

In Festo S. JOANNÆ FRANCISCÆ Fremiot a Chantal. *Ordinis Sanctimonialium Visitationis Sanctæ MARIÆ Fundatricis.*

ORATIO.

OMnipotens, & misericors Deus, qui Beatam Joannam Franciscam tuo amore succensam, admirabili Spiritus fortitudine per omnes vitæ semitas in via perfectionis donasti; quippe per illam illustrare Ecclesiam tuam nova prole voluisti: ejus meritis, & precibus concede; ut qui infirmitatis nostræ conscii de tua virtute cofidimus cœlestis gratiæ auxilio, cuncta nobis adversantia vincamus, Per Dominum &c.

IN II. NOCTURNO.

Lectio V.

JOanna Francisca a Chantal Divione in Burgundia clarissimis orta natalibus, ab ineunte ætate, eximia Sanctitatis non obscuras edidit significationes Eam enim vix quinquennem nobilem quemdam Calvinistam, solida supra ætatem, argumentatione perstrinxisse ferunt, collatumque ab eo munusculum, flammis illico tradidisse in hæc verba: En quomodo hæretici apud inferos comburentur, qui loquenti Christo fidem detrectant. Matre orbata, Deiparæ Virginis tutelæ se commendavit; & famulam, quæ ad mundi amorem eam alliciebat, abs se rejecit. Nihil puerile in moribus exprimens, a sæculi deliciis abhorrens, martyriumque anhelans, religioni, ac pietati impensè studebat. Baroni de Chantal, nuptui, a Patre tradita virtutibus omnibus excolendis operam dedit, liberos, famulos, aliosque sibi subjectos, in fidei doctrina, bonisque moribus imbuere satagens. Profusa liberalitate, pauperum inopiam sublevabat, annona divinitus, non raro multiplicata: quò factum est, ut nemini se unquam Christi nomine roganti stipem, abnegaturam spoponderit.

LECTIO V.

VIro in venatione interempto, perfectioris vitæ consilium iniens, continentiæ voto se obstrinxit, Viri necem, non solum æquo animo tulit, sed in publicum indultæ veniæ testimonium, occisoris filium e Sacro Fonte suscipere, sui victrix elegit. Modica familia, tenui victu, atque vestitu contenta, pretiosas vestes in pios usus convertit. Quidquid a domesticis curis supererat temporis, precibus, piis lectionibus, laborique impedebat. Nunquam adduci potuit, ut alteras nuptias;

ptias, quamvis utiles, & honorificas iniret. Ne autem a proposito castimoniæ observandæ in posterum dimoveretur, illius voto innovato, sanctissimum Jesu Christi nomen, candenti ferro, pectori insculpsit. Ardentius in dies charitate fervescens, pauperes, derelictos, ægros, teterrimisque morbis infectos ad se adducendos curabat; eosque non hospitio tantum excipiebat, solabatur, fovebat, verum etiam sordidas eorum vestes, depurgabat, laceras reficiebat, & manantibus fætido pure ulceribus labia admovere non exhorrebat.

LECTIO VII.

A Sancto Francisco Salesio, quo, spiritus moderatore usa fuit, divinam voluntatem edocta, proprium Parentem, Socerum, Filium denique ipsum, quem etiam vocationi obsistentem, sua è domo egrediens, pedibus calcare non dubitavit, invicta constantia deseruit, & Sacri Instituti Visitationis S. Mariæ fundamenta jecit. Ejus Instituti leges integerrimè custodivit, & adeò paupertatis fuit amans, ut vel neces saria sibi deesse gauderet. Christianæ verò animi demissionis, & obedientiæ, virtutū denique omniū, perfectissimū exemplar se præbuit. Altiores in corde suo ascensiones disponens, arduissimo efficiendi semper id, quod perfectius esse intelligeret, voto se obstrinxit.

LECTIO VIII.

Denique Sacro Visitationis Instituto, ejꝰ potissimū opera longe, lateque diffuso; verbo, exēplo, & scriptis etiam divina sapientia refertis, ad pietatem, & charitatem Sororibus excitatis, meritis referta, & Sacramentis ritè susceptis, Molinis, anno millesimo sexcentesimo quadragesimo primo, die decima tertia Decembris migravit ad Dominum, ejusque Animam, occurrente S. Francisco Salesio, in Cœlos deferri, S. Vincentius à Paulo procul distans aspexit. Ejus Corpus postea Annecium translatum fuit. Eamque miraculis ante, & post obitum claram Benedictus XIV. Beatorum, Clemens verò XIII. P. M. albo Sanctorum adjecit.

Die XVIII. Septembris.

In Festo S. JOSEPHI a Cupertino Confessori, *Duplex.* *Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea quæ, sequuntur. In utrisque Vesperis & Laudibus.*

℣. Ora pro nobis S. Joseph.
℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

In primis Vesperis ad Magnificat, Antiphona. Mortuus sum, & via mea est abscondita cum Christo in DEO.

ORATIO

DEus, qui ad Unigenitum Filium tuum exaltatum à terra omnia trahere disposuisti: perfice propitius; ut meritis & exemplo Seraphici Confessoris tui Josephi supra terrénas omnes cupiditates elevati, ad eum pervenire mereamur: Qui tecum vivit & regnat, &c.

IN I. NOCTURNO.

De Epistola secunda beati Pauli Apóstoli ad Corinthios.

LECTIO I. *Cap. 4. v. 6 ad 12.*

DEus, qui dixit de ténebris lucem splendéscere, ipse illúxit in cordibus nostris ad illuminationem scientiæ claritatis Dei, in facie Christi Jesu. Habémus autem thesaurum istum in vasis fictilibus, ut sublimitas sit virtutis Dei, & non ex nobis. In òmnibus tribulatióne patimur, sed non angustiamur: aporiamur, sed non destituimur: persecutionem pátimur, sed non derelinquimur dejicimur, sed non perimus: semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes, ut & vita Jesu manifestetur in corporibus nostris. Semper enim nos qui vivimus in mortem tradimur propter Jesum: ut & vita Jesu manifestetur in carne nostra mortali.

℟. Euge serve bone &c.

LECTIO II. *Cap. 5. v. 1. ad 9.*

SCimus enim, quoniam si terrestris domus nostra hujus habitationis dissolvatur, quod ædificationem ex Deo habemus, domum non manufactam, æternam in cælis. Nam & in hoc ingemiscimus, habitationem nostram, quæ de cælo est, superindui cupientes: si tamen vestiti, non nudi inveniamur. Nam, & qui sumus in hoc tabernáculo, ingemiscimus gravati; eo quod nolumus expoliari, sed supervestiri; ut absorbeatur, quod mortale est, à vita. Qui autem efficit nos in hoc ipsum, Deus qui dedit nobis pignus spiritus. Audentes igitur semper, scientes quoniam dum sumus in corpore, peregrinamur à Domino: (Per fidem enim ambulamus, & non per speciem,) Audemus autem, & bonam voluntatem habemus magis peregrinari a corpore, & præsentes esse ad Dominum.

℟. Justus germinabit &c.

LECTIO III. *Cap. 12 v. 1. ad 10*

SI gloriari oportet (non expedit quidem) veniam autem ad visiones, & revelatio-

nes

nes Domini. Scio hominem in Christo ante annos quatuordecim (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) raptum hujusmodi usque ad tertium cælum. Et scio hujusmodi hominem (sive in corpore, sive extra corpus nescio, Deus scit) quoniam raptus est in Paradisum; & audivit arcana verba, quæ non licet homini loqui. Pro hujusmodi gloriabor: pro me autem nihil gloriabor, nisi in infirmitatibus meis.

℟. Jste Cognovit justitiam.

LECTIO IV.

NAm, & si voluero gloriari, non ero insipiens: veritatem autem dicam: parco autem, ne quis me existimet supra id, quod videt in me, aut aliquid audit ex me. Et ne magnitudo revelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meæ an gelus Satanæ, qui me colaphizet. Propter quod ter Dominum rogavi, ut discederet a me; & dixit mihi: sufficit tibi gratia mea; nam virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi.

℟. Domine prævenisti &c.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO V.

JOsephus à Cupertino, Oppido in Salentinis, Diœcesis Neritonensis, anno reparatæ salutis millesimo sexcentesimo tertio, piis ibidem parentibus ortus, Deique amore præventus pueritiam atque adolescentiam summa cum simplicitate morumque innocentia transegit. A diuturno molestoque morbo patientissimè tolerato Deiparæ Virginis ope liberatus, se totum pietatis operibus, ac excolendis virtutibus dedit: utque Deo ad majora vocanti se intimius conjungeret, Ordini Seraphico nomen dare constituit. Post varios eventus voti tandem compos factus, apud Minores Conventuales in Cœnobio Cryptulæ, inter Laicos primum obliterarum imperitiam, deinde inter Clericos Divina dispositione connumeratus est. Sacerdotio post solemnia vota initiatus, perfectius sibi vitæ institutum proposuit. Quamobrem mundanis quibuscunque affectibus, terrenisque rebus penè ad vitam necessariis illico à se abdicatis, ciliciis, flagellis, catenis, omni demum asperitatum ac pœnarun genere corpus afflixit, spiritum vero sanctæ orationis altissimæque contemplationis assiduitate dulciter enutrivit. Hinc factum est, ut Charitas Dei, quæ jam erat in ejus corde a prima ætate diffusa, miro planeque singulari modo in dies corruscaverit.

℟. Honestum fecit &c.

LECTIO VI.

ELuxit præcipuè ardentissima ejus charitas in ecstasibus ad Deum suavissimis, stupendisque raptibus, quibus frequenter afficiebatur. Mirum autem, quod alienato à sensibus animo statim ab ecstasi eum revocabat sola obedientia. Hanc quippe virtutem eximio studio prosequebatur, dicere solitus, se ab ea veluti cæcum circumduci, & mori potius velle, quam non obedire. Paupertatem vero Seraphici Patriarchæ ita æmulatus est, ut morti proximus Prælato suo asserere verè potuerit, se nihil habere, quod more Religiosorum resignaret. Itaque Mundo, sibique mortuus vitam Jesu manifestabat in carne sua, quæ dum in aliquibus ex turpitudine obscœnum flagitium sentiebat, prodigiosum de se efflabat odorem, indicium nitidissimæ illius puritatis, quam, immundo Spiritu vehementissimis tentationibus frustra obnubilare diu conante servavit illæsam, tum arcta sensuum custodia, tum jugi corporis maceratione, purissimæ Virginis Mariæ, quam Matrem suam appellare consuevit, ac veluti Matrem dulcissimam intimo cordis affectu venerabatur, eamque ab aliis venerari exoptabat, ut cum ejusdem patrocinio, sicut ipse ajebat, omnia bona consequerentur.

℞. Amavit eum Dominus &c.

LECTIO VII

HÆc Beati Josephi sollicitudo à sua erga Proximos charitate prodibat; tanto enim animarum zelo exardebat, ut omnium salutem modis omnibus instantissimè procuraret. Extendens pariter charitatem suam in Proximum sive pauperem, sive infirmum, sive quacumque alia tribulatione vexatum, quantum in ipso erat, illum recreabat. Nec alieni erant ab ejus charitate, qui objurgationibus, probris, omnisque generis injuriis ipsum appeterent; nam eadem patientia, mansuetudine, vultusque hilaritate talia excipiebat, quo tot inter, ac tantas vicissitudines resplenduit, dum vel Moderatorum Ordinis, vel Sacræ Inquisitionis jussu, hac, illac errare, versarique coactus est.

℞. Iste homo &c.

LECTIO VI.

QUamquam verò Populi non solum, sed Viri Principes eximiam ejus sanctitatem, & superna charismata admirarentur; ea nihilominus erat humilitate, ut magnum se peccato-

rem

rem reputans Deum enixe deprecaretur, ut sua ab eo illustria dona removeret; homines verò exoraret, ut in eum locum mortuum ejus corpus injicerent, ubi memoria sui esset prorsus obliterata. At Deus, qui ponit humiles in sublime, quique Servum suum, dum viveret, cælesti sapientia, prophetia, cordium perscrutatione, curationum gratia, cæterisque donis cumulatissimè exornaverat, ejus quoque mortem iis, quibus ipse antea prædixerat, loco ac tempore, anno ætatis suæ sexagesimo primo, Auximi in Piceno pretiosam reddidit, sepulchrumque gloriosum Illum denique etiam post obitum miraculis coruscantem Benedictus Quartusdecimus Beatorum; Clemens Tertiusdecimus Sanctorum fastis ad scripsit; ejus autem Officium, & Missam Clemens Quartusdecimus ejusdem Ordinis ad Universam Ecclesiam extendit.

℟. Desiderium &c.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Euengelii secundum Matthæum.

LECTIO IX. *Cap. 22*,

IN illo tempore; Loquebatur Iesus Principibus Sacerdotum & Pharisæis in parabolis dicens Simile factum est Regnum Cælorum homini Regi, qui fecit nuptias filio suo. Et reliqua. Homilia Sancti Gregorii *Lib. 2. Homiliar. Homil. 38. circa med.*

QUia jam, largiente Domino, Nuptiarum Domum, idest: sanctam Ecclesiam, intrâstis, solerter, Fratres, aspicite, ne aliquid de mentis vestræ habitu Rex ingrediens reprehendat. Cum magno enim cordis timore pensandum est, quod protinus subditur: Intravit autem Rex, ut videret discumbentes, & vidit ibi hominem, non vestitum veste nuptiali. Quid, Fratres chariſſimi, exprimi per nuptialem vestem putamus? Si enim vestem nuptialem baptisma, vel fidem dicimus, quis sine baptismate & fide has nuptias intravit? Eo enim ipso foris est, qui necdum credidit. Quid ergo debeamus intelligere nuptialem vestem. nisi charitatem? Intrat enim ad nuptias, sed cum nuptiali veste non intrat, qui in sancta Ecclesia asſistens fidem habet, sed charitatem non habet. Rectè enim charitas nuptialis vestis vocatur, quia hanc in se Conditor noster habuit, dum ad sociandæ sibi Ecclesiæ nuptias venit.

℟. Iste est qui ante.

LECTIO X.

SOla quippe dilectione Dei factum est, ut ejus Unigenitus mentes sibi electorum hominum uniret. Unde & Joannes dicit: sic enim dilexit Deus mundum, ut Filium suum Unigenitum daret pro nobis. Qui ergo per charitatem venit ad homines, eandem charitatem innotuit vestem esse nuptialem. Omnis ergo vestrum, qui in Ecclesia positus Deo credidit, jam ad nuptias intravit: sed cum nuptiali veste non venit, si charitatis gratiam non custodit. Et certè Fratres, si quis ad carnales nuptias esset invitatus, vestem mutaret, congaudere se Sponso & Sponsæ ex ipso sui habitus decore ostenderet, inter gaudentes, & festa celebrantes despectis vestibus apparere erubesceret. Nos ad Dei nuptias venimus, & cordis vestem mutare dissimulamus. Congaudent Angeli, cum ad cælum assumuntur electi. Qia ergo mente hæc spiritualia Festa conspicimus, qui nuptialem vestem, id est charitatem, quæ sola nos speciosos exhibet, non habemus. ℟. Sint lumbi vestri &c.

LECTIO XI.

SCiendum verò est, quia sicut in duobus lignis, superiore videlicet, & inferiore vestis texitur: ita in duobus præceptis charitas habetur, in dilectione scilicet Dei, & Proximi. Scriptum quippe est: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota virtute tua, & proximum tuum, sicut teipsum.

℟. Beatus Vir &c.

LECTIO XII.

QUa in re notandum, quia in dilectione Proximi mensura amoris ponitur, cùm dicitur: Diliges proximum tuum sicut teipsum. Dei autem dilectio nulla mensura constringitur, cùm dicitur: Diliges Dominum Deũ tuũ ex toto corde tuo, ex tota anima tua, ex tota virtute tua. Non enĩ jubetur quisque quantũ diligat, sed ex quanto, cùm dicitur, ex toto; quia ille veraciter Deum diligit, qui sibi de se nihil relinquit. Duo ergo, necesse est, ut charitatis qræcepta custodiat, quisquis habere, in nuptiis vestem nuptialem curat.

℟. O beati Viri &c.

Lectio Sancti Euangelii secundum Matthæum.

IN illo tempore: Loquebatur JESUS principibus Sacerdotũ & Pharisæis in parabolis dicens: Simile factum est Regnũ Cælorũ homini Regi, qui fecit nuptias filio suo. Et misit servos suos

voca

vocare invitatos ad nuptias: & nolebant venire. Iterum miſit alios ſervos, dicens: Dicite invitatis: Ecce prandium meum paravi, tauri mei, & altilia occiſa ſunt, & omnia parata, venite ad nuptias. Illi autem neglexerunt, & abierunt alius in villam ſuam, alius verò ad negotiationē ſuam: reliqui verò tenuerunt ſervos ejus, & contumeliis affectos, occiderunt. Rex autem cum audiſset, iratus eſt: & miſſis exercitibus ſuis perdidit homicidas illos, & civitatem illorum ſuccendit. Tunc ait ſervis ſuis: Nuptiæ quidem paratæ ſūt: ſed qui invitati erant, non fuerunt digni. Ite ergo ad exitus viarum, & quoscunq; inveritis, vocate ad nuptias. Et egreſſi ſervi ejus in vias, congregaverunt omnes, quos invenerunt, malos & bonos, & impletæ ſunt nuptiæ diſcumbentium. Intravit autem Rex ut videret diſcumbentes: & vidit ibi hominem non veſtitum veſte nuptiali: Et ait illi: Amice quomodo huc infrâſti non habens veſtem nuptialem? At ille obmutuit. Tunc dixit Rex miniſtris: ligatis manibus & pedibus, mittite eum in tenebras exteriores. Ibi erit fletus & ſtridor dentium. Multi enim ſunt vocati, pauci verò electi. *Oratio ut ſupra.*

Ad Benedictus, Antiphona.

Oſtendit mihi (Dominus) fluvium aquæ vivæ, ſplendidum tanquam cryſtallum procedentem de ſede Dei, & Agni.

In ſecundis Veſperis, Ad Magnif.

Antiph: Exiſtimo omnia detrimentum eſse propter eminentē ſcientiā Jeſu Chriſti Domini mei.

DIE XXVI. SEPTEMBRIS

In Feſto S. JOSAPHAT Epiſcopi & Martyr. *Omnia de Communi unius Martyris.*

ORATIO.

OMnipotens Sempiterne DEUS, qui Beatum Joſaphat palmâ martyrii condecorando, Eccleſiæ Catholicæ novū apud Te interceſsorem providiſti, quæſumus, ut ejus meritis & auxilio à malis omnibus liberati, tuo nomini ſtudioſius ſerviamus. Per Dominum noſtrum &c.

DIE XXVI. SEPTEMBRIS

In Feſto S. MARIÆ de Cervellione Virg. *Duplex.*

ORATIO.

DEUS, qui nos conſpicis in tot periculis conſtitutos pro noſtra fragilitate non poſse ſubſiſtere: concede propitius; ut intercedente Beata MARIA famula tua de præſentis vitæ fluctibus educti, ad æternæ ſalutis portum pervenire valeamus. Per Dominū &c.

Lect: 1. N. *de Virginibus*. Sivero in Dō incid. erunt de Dom:

IN II. NOCTURNO.

LECTIO V.

MAria nobili familia de Cervellione in Hispania nata, & à Parentibus in Dei timore primis ab annis enutrita, virginitatem suam, cum decem & octo esset annorum illi devovit; ejus vivendi ratio erat, in publicum rarius prodire, ægrotantibus domesticis sedulò adesse, & in Nosocomio ter in hebdomada pauperibus ministrare. Annum trigesimum agens, defuncto Patre, habitum Ordinis Sanctæ Mariæ de Mercede prima ex fæminis suscipiens, Sanctimonialibus ejusdem Ordinis, Ducem, Magistram, & exemplar se præbuit, ac distributo patrimonio in Redemptionem captivorum, professionem in eodem Ordine, unà cum voto delaborandi pro redimendis Captivis emisit.

LECTIO VI.

MAtre e vivis sublata, cum aliquot honestis fæminis ejusdem Instituti piam, sanctamque vitam peregit, solita quotidie mulierum à suis fratribus redemptarum, ac Barcinonem advenientium pedes in hospitali domo lavare: quinquies in hebdomada sacra Eucharistia refici, terque jejunare, solo pane, & aqua contenta, quotidianis flagellis insuper, & ferrea catena corpus suum affligens.

LECTIO VII.

SIlentium, quod mira observantia colebat, inanibus verbis nunquam infregit, ac parcius indulgens somno, expetebat ab hujusmodi necessitate liberari, ut illo solo frueretur incessanter. quo jucundantur Cœli., & Angeli lætantur; quod diurni temporis superérat ab oratione, & pietatis exercitiis, in pauperes juvandos impendebat, nullum officii genus prætermittens, quo afflictos consolaretur, oppressos, liberaret, & vinctos educeret de carceribus.

LECTIO VIII.

FUturas maris tempestates prænuntiabat, illasque sæpe suis orationibus sedavit, visa aliquoties super undas incedere, quo fratres captivorum Redemptores, aliosque in mari periclitantes servaret incolumes: unde ei Maria de Subsidio vulgo de Socos nomen est inditum, denique post multa virtutum insignia, Barcinone migravit ad Dominum decimo tertio Kalendas Octobris, anno salu-

ſalutis milleſimo ducenteſimo nonageſimo. Ejus corpus, quo ſuaviſsimus odor manabat, ſepultum eſt in Eccleſia fratrum Ordinis ſui, quod nonageſimo poſt anno, Epiſcopo Barcinonenſi, Petro Aragoniæ Rege, cæterisque Aulæ, & Civitatis Primatibus adſtantibus ſolemni pompa elevatum, incorruptum repertum fuit, ac decentiori loco, ubi religiosè colitur, aſſervatum.

Lect. III Noct. Simile erit regnum. de Commun. Virg. Miſsa *Dilexiſti.*

Die XXVII. Septembris.

Translatio S. Stanisai *Duplex. Omnia ut in ipſo die feſto S. Stanislai in* Majo, *exceptis Lectionibus. In primo Noct: leguntur de comm: unius Mart: niſi occurrant dicendæ de Dominica præcedenti. Et Reſponſoria quæ leguntur de Comm: unius Martyris extra tempus Paſchale præter propria Reſponſoria ut in Majo,*

IN II. NOCTURNO LECTIO V.

Ecce enim Stanislaus computatus eſt inter Filios Dei, & inter Sanctos ſors illius eſt. Honorificavit eum Pater æternus, qui in cælis eſt: centuplum accepit in hac vita, & vitam æternam poſsedit. Nam qui vivus cæcis viam demonſtrabat, mortuus cæcos illuminavit: qui vivus unum ſolùm mortuum, magna noſtri orbis admiratione à mortuis excitavit, mortuus plures de ſorte mortis ſuſtulit: qui vivus ferrô Boleslai ceſſit, mortuus univerſos exercitus, atque acies integras piorum Regum Patronus & adjutor, gentiſq; ſuæ amator, fugat. Itaque cùm locus ille, ubi depoſitus fuit, populi frequentiam, quæ illuc opis cauſâ confugiebat, continere non poſset, Lambertus hujus nominis tertius, ſucceſsor ejus, & Princeps Vladislaus, divinis viſionibus admoniti, oſsa Sancti, odorem ſvaviſsimum ſpirantia, ſanctè ac reverenter in primarium templum Cracovienſe, Sancti Venceslai tum dictum, transferunt. Sic ſuo altari Pontifex, Cathedræ Doctor, templo Epiſcopus, populo Paſtor, poſt decennium reſtituitur.

LECTIO VI.

Poſt centum tandem & ſeptuaginta annos: excitat Dominus ſpiritum Prandotæ Epiſcopi Cracovienſis, Viri Sancti, Boleslai item Ducis, cum ſua conjuge Kinga, fæmina caſtiſsima. Qui miraculîs Sancti Epiſcopi collectis, & fide publica tanquam ignî probatis legatos ad Innocentium Quartum

Summum Potificem mittunt: atque ut tantum Virum in numerum Sanctorum referre velit, diligenter precantur. Fit consultatio Assisii, ubi tum fortè erat Summus Pontifex. Inter alios tum unus adversabatur causæ divi Stanislai Reinholdus Cardinalis Ostiensis, Vir primæ auctoritatis, incidit hic in gravem & lethalem morbum: cui in somnis apparet divus Stanislaus, indignè illum facere docens, qui Dei resistat voluntati: excitatur senex, Divo se commendat, convalescit, causam antea oppugnatam tuetur. Fit summus consensus omnium: Episcopus Sanctus inter Martyres refertur.

LECTIO VII.

Contigerat Deo ita ordinante, inter ipsam rem sacram, ut mortuus adolescens à Matre in illud templum divi Francisci dictum, deduceretur. Pontifex Deum supplex precatur, ut novo miraculo Sanctum suum confirmet: erigit se subitò adolescens: fit ingens lætitia omnium. Summus Pontifex pro suggestu gratias Deo agit: Martyrem luculentissima oratione celebrat: diem viii. Idus Maji memoriam ejus solemnem assignat.

LECTIO VIII.

Redeunt Legati cum ingenti lætitia, annuntiantes, quanta Deus fecit cum Martyre suo. Prandota Episcopus ossa Sancti ex pulvere terræ sublevat, eaque pro more solito in altari condit, Boleslao Rege Pudico, ac Regina Pudicissima cæterisq; Episcopis ac Ducibus regni & vicinarũ Provinciarũ assistentibus. Et factũ est in illa die gaudium magnum: benedixitq; Dominus novissimis Stanislai, magis quàm principio ejus.

IN III. NOCTURNO

Lectio Sancti Euangelij secundum Joan *Cap.* 10

LECTIO IX.

In illo tempore: Dixit JESUS Pharisæis: Ego sum Pastor Bonus. Pastor animam suam dat pro ovibus suis. Et reliqua.

Homilia Sancti Basilii Episcopi.

Quomodo cum magna dicit: Ego manu mea firmavi terram; ego produxi cælos solus: quomodo cum alia dicit, quæ digna sunt dici de Deo, sic dicit: Ego sum Pastor bonus. Arcet degeneres, & veritatem sibi ipsi vendicat: Ego sum pastor ille bonus. Disce quis sit pastor, & quis sit bonus ille. Ipse hoc interpretatur: Bonus pastor animam suam ponit pro ovi-

ovibus suis: mercenarius verò, & qui non est pastor cujus non sunt oves propriæ, illi nihil est curæ, quando lupum venientem videt. Hic quærit Ecclesia: Si Dominus Pastor est, quis sit mercenarius pastor? Num diabolus? Etsi diabolus mercenarius pastor est, quis sit lupus. At lupus diabolus est, bestia immanis, rapax, insidiosa communis omnium hostis. Habeat itaque propriam appellationem mercenarius pastor.

LECTIO X.

TUnc quidem mercenarios pastores Dominus vocavit, ad eos conversus, qui tunc erant sunt verò & nunc (quod minimè vellem) qui, non ut prosint ovibus, pastores agunt: quibus propriè mercenariorum apellatio convenit. Tunc Principes sacerdotum notabantur & Pharisæi, & tota illa secta Judaica: illos dixit mercenarios esse pastores, qui non veritatis sed quæstus sui gratia pascendi potestatem usurpârant: qui vano prætextu precationibus instabant, ut panem comederent viduarum & orphanorum. Mercenarii sunt, qui proprium compendium curant. Qui præsentia sectantes, ad futura non aspiciunt, mercenarii sunt non pastores.

LECTIO XI.

ET cognosco oves meas, & cognoscunt me meæ. Quid vocat cognoscere? Oves meæ, inquit, vocem meam audiunt. ecce quomodo cognoscatur DEus, ex eo, quod præcepta illius audimus: ex eo, quod illa audientes opere adimplemus. Hæc demum est cognitio Dei, observantia videlicet præceptorum Dei, non inanis illa curiositas, non essentiæ Dei, & supra mundanorum investiagatio, non rerum invisibilium consideratio. Satis tibi sit, scire pastorem esse bonum, animam suam posuisse pro ovibus. Quantus verò sit Deus, & quæ illius mensura & qualis essentia; talia sciscitanti sunt periculosa, ei autem qui rogatur perplexa: & talium medicina est silentium. ℟. O! venerandam.

LECTIO XII.

QUi verò nostram hanc panegyrim congregavit, nos custodiat indemnes, illæsos, & à lupi rapacitate securos Ecclesiam hac immotam, ac magnis Martyrum turribus munitam, conservet: omnes furentium hæreticornm insidias & incursus, in tranquillitate ac silen-

tio avertat: nobis verò donet, ut Divina oracula discamus & doceamus, subministrata à Spiritu Sancto gratia: cui cum Patre & Filio sit gloria & imperium, nunc & semper & in sæcula sæculorum Amen.

℟. Pastor cadit,

Euangelium & Oratio ut supra in die Festi. Vesp: a Capitulo de sequenti.

Die XXVIII. Septembris.

In Festo S. VENCESLAI Martyris *Duplex.*

Omnia dicuntur prout in Translatione ejusdem die 5. Martii.

DIE X. OCTOBRIS.

Officium Gratiarum actionis pro Victoria ex Turcis.

Anno MDCXXI. eodem die obtenta. Duplex.

Ad Vesperas Antiphona.

Cantemus Domino. *cum reliquis de Laudibus.Psal.* Dixit Dominus. *cum reliquis de Dominica.*

Capitulum 2. *Cor:* 1.

BEdedictus DEUS & Pater Domini Nostri Jesu Christi Pater misericordiarum, & DEUS totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra.

℟. *br.* Adorabant Sancti * Viventem in sæcula. Adorabant.

℣. Et mittebant coronas suas ante Thronum Dei. Viventem. Gloria Patri. Adorabant.

H Y M N U S

Superne Regum Rex bone,
Fons pacis & victoriæ,
DEUS Pater sperantium,
Ultor superbientium.
Ad jussa cujus turgidæ
Maris procellæ subsident,
Iras Leones exuunt,
Sol stat stupens, nec se moves.
Quo fulgurante desuper
Gentes feroces expavent,
Hostes tremunt; mali fremũt,
Boni triumphant gaudiô,
Tu barbaros Osmanicos,
Apros fugas è vinea,
Poloniæ Regnum Tuæ,
A clade dira vindicans.
Ergo Tuo Celsissimo,
Sit nomini Laus, gloria,
Qui trinus ac unus DEUS,
Per sæcla vivis omnia. Amen.

℣. Sancti per Fidem fortes facti sunt in bello.

℟. Castra verterunt exterorum.

Ad Magnificat Antiphona.

Bendictus Dominus DEUS noster, qui docet manus nostras ad prælium, & digitos nostros ad bellum.

ORATIO.

DEUS, qui in summis Regni nostri periculis antiqua brachii tui miracula renovasti; suscipe gratiarum actiones exultantium populorum: & quibus tanti gaudii causam præstitisti, perpetuæ fructum concede lætitiæ. Per Dominum nostrum.

Ad

Ad Matutinum Invitatorium.

Regem qui redimit de interitu vitam, * Venite adoremus. *Psalmus.* Venite exultemus. *Hymn.* Superne regum. *ut in Vesp.*

In primo Nocturno. Antiphona.

Fortitudo mea & laus mea Dominus, & factus est mihi in salutem *Psal.* Domine Dominus, *cum reliquis ut in Festo SS. Trinitatis.*

Antiph: Dignus es Domine accipere gloriam, honorem, & virtutem. *Psalm.* Cæli enarrant. *Antiph:* Tua est Domine magnificentia. & potentia. gloria atq; victoria. *Psalm:* Domini est terra. *Antiph:* Dominus virtutem populo suo dabit, Dominus benedicet populo suo in pace. *Psal.* Afferte Domino. *Antip:* Ecce oculi Domini super timentes eum, & in eis qui superant super misericordia ejus. *Psalm:* Exultate justi in Domino. *Antip:* Dominus virtutum nobiscum, susceptor noster Deus Jacob, *Psal:* Deus noster refugium & virtus.

℣. Benedic anima mea Domino,

℟. Et omnia, quæ infra me sunt, Nomini Sancto Ejus.

De libro secundo Machabæorum:

LECTIO I. *Cap. 15.*

ET Nicanor quidem cum summa superbia erectus, cogitaverat commune trophæum statuere de Juda. Machabæus autem semper confidebat cum omni spe auxilium sibi à Deo affuturum: & hortabatur suos, ne formidarent ad adventum nationum sed in mente haberent adjutoria sibi facta de cælo, & nunc sperarent ab omnipotente sibi affuturam victoriam. Et allocutus eos de lege & Prophetis, admonens etiam certamina quæ fecerant priùs, promptiores constituit eos, & ita animis eorum erectis, simul ostendebat Gentium fallaciam, & juramentorum prævaricationem. Singulos autem illorum armavit non clypei & hastæ munitione, sed sermonibus optimis & exhortationibus. Exhortati itaq; Judæ sermonibus bonis valde, de quibus extolli posset impetus, & animi juvenum confortari, statuerunt dimicare & confligere fortiter, ut virtus de negotiis, judicaret.

℟. Facile est concludi multos in manu paucorum, & non est differentia in conspectu Dei cæli. * Liberare in multis & in paucis,

℣. Non in multiudine exercitus victoria belli, sed de cælo fortitudo est. Liberare.

LECTIO II.

ET cùm jam omnes sperarent judicium futurum, hostesq; adessent, atq; exercitus esset ordinatus, equitesque opportuno in loco compositi, considerans Mechabæus adventum multitudi-

titudinis, & apparatum varium armorum, & ferocitatem besti arum, extendens manus, in cælum prodigia facientem Dominũ invocavit, qui non secundùm armorum potentiam, sed prout ipsi placet, dat dignis victoriam. Dixit autem invocans hoc modo: Tu Domine, qui misisti Angelum tuum sub Ezechia Rege Juda, & interfecisti de castris Sennacherib centum octoginta quinq; millia: & nunc dominator cœlorum, mitte Angelum tuum bonum ante nos in timore & tremore magnitudinis brachii tui, ut metuant qui cũ blasphemia veniunt adversus sanctum populum tuum.

℟. Quis similis tui in fotibus Domine, quis similis tui? Magnificus in sanctitate: * Terribilis atq; laudabilis, & faciens rabilia. ℣. Dux fuisti in misericordia populo, quem redimisti. Terribilis.

LECTIO III.

NIcanor autem, & qui cum eo erant, cum tubis & canticis admovebant: Judas verò, & qui cum ipso erant, invocato Deo, per orationes congressi sunt: manu quidem pugnantes, sed Dominum cordibus orantes, prostraverunt non minus triginta quinq; millia, præsentia Dei magnificè delectati.

℟. Procidebant viginti quatuor Seniores ante sedentem in throno, & adorabant viventem in sæcula sæculorum: * Et mittebant coronas suas ante thronũ.

℣. Dignus es Domine DEUS noster accipere gloriam, honorem, & virtutem. Et mittebant.

LECTIO IV.

CUmq; cessassent, & cum gaudio redirent, cognoverunt Nicanorem ruisse cum armis suis. Facto itaq; clamore & perturbatione excitata, patria voce Omnipotentem Dominum benedicebant. Itaq; omnes communi consilio decreverunt nullo modo diem istum absque celebritate præterire.

℟. Gloria Patri, genitæq; Proli, & tibi compar utriusq; semper Spiritus alme, DEUS unus. * Omni tempore sæcli.

℣. Da gaudiorum præmia, da gratiarum munera dissolve litis vincula, astringe pacis fædera. Omni. Gloria Patri. Omni.

In secundo Nocturno Antiphona.

Adonai Domine, magnus es tu, & præclarus in virtute tua, & quem superare nemo potest. *Psalm*: Omnes Gentes. *Antiph*: Non in multitudine exercitus victoria belli, sed de cælo fortitudo est. *Psal*: Magnus Dominus. *Antiph*: Vir obediens loquetur victoriam, vir impius procaci-

caciter obfirmat vultum suum. *Psal:* DEUS judicium tuum. *Antiph:* Ædificavit Moyses altare: & vocavit nomen ejus, Dominus exaltatio mea. *Psal:* Cantate Domino canticum novum: Cantate, *Ant:* Dominus conterens bella, Dominus nomen est illi. *Psalm:* Dominus regnavit. *Ant:* Dominum formidabunt adversarii ejus, & super ipsos in cælis tonabit. *Psal:* Cantate Domino canticum novum; quia.

℣. Iste Deus meus & glorificabo eum,

℟. Deus Patris mei & exaltabo eum.

LECTIO V.

SIgismundo Tertio Rege, Osmanus Turcarum tyrannus immensis ex Europa, Asia, Africa contractis copiis, Tartarorum etiam Principe, qui longe majorem justo ducebat exercitum, in belli societatem accito, Reipublicæ Christianæ vastitatē atq; excidium minitans in Poloniam movit. Tanti adventantis hostis famâ minimè consternatus Sigismundus, cùm sciret non in multitudine exercitûs victoriam, sed de cælo esse forritudinem, ope divinâ suppliciter imploratâ, Dei Genitrice, Regniq; Patronis conciliatis, fortiter constanterq; bellum suscepit.

℟. Tu venis ad me cum gladio & hasta, & clypeo: * Ego autē venio ad te in Nomine Do-exercituum.

℣. Dabit te Dominus in manu mea, & percutiam te, & auferam caput tuum. Ego autem venio.

LECTIO VI.

PRæmissus ad fines Poloniæ non maximo numerò exercitus, qui hostem sustineret, dum Sigismundus omnem Regni nobilitatem trahens adveniret, Castra in hostili ditione ad Chocimum posita, ut bellum potius inferre, quàm illatum repellere Poloni viderentur.

℟. Persequebatur unus mille: *Et duo fugabant decem millia.
℣. Nonne ideò quia Deus suus vendidit eos, & Dominus conclusit illos. Et duo.

LECTIO VII.

DEcies, & quidē comite semper victoria, acie pugnatum: toties à castrorum oppugnatione ingenti cum clade rejectus hostis, toties erupêre nostri feliter, Turcarum stationes prosperè toties incursavêre, ut Dominum exercituum à nobis stare apertissimè pateret.

℟. Dextera tua Domine magnificata est in fortitudine: * Dextera tua Domine percussit inimicum. ℣. In multitudine gloriæ tuæ deposuisti adversarios tuos. Dextera tua.

LECTIO VIII.

FRacta tandem tot cladibus inflictis Osmani contumacia: cum se frustra adversus Deum pugnare intellexisset, ad ipsos Poloniæ fines eodem in loco mensem integrum, eoq; amplius hæsisset inglorius, sexaginta millitum millia cæsa desideraret, majorem longè numerum belli incommoda absumpsissent stratos suorum cadaveribus undique campos cerneret, ipse jam Sigismundus cum Poloniæ flore majoribus copiis immineret qui bellum intulerat, pacem expetiit, acceptisq; conditionibus sexto Idus Octobris prior castra movit, ex appetita armis Polonia nihil omnino præter ignominiam & dedecus reportaturus. Is dies, in tanti beneficii memoriam, ut Deo sacer, festusq; Poloniæ ac solemnis perpetuo in posterum foret, Sigismundus ipse Rex, Regniq; Antistites à Gregorio Quintodecimo impetravêre: mox Vladislao, qui parenti successerat, & in castris belli tempore fuerat, ut proprio ac peculiari officio ad gratias agendas accomodato, Horas canocas eodem die Polonia persolveret, Urbanus Octavus indulsit.

℟. Honor, virtus, & potestas & imperiũ sit Trinitati in unitate & unitati in Trinitate.* In perẽni sæculorum tempore. ℣. Benedicat nos DEUS, DEUS noster, benedicat nos Deus. In perenni. Gloria Patri. In perenni.

In III. Nocturno Antiphona.

Dominus quasi Vir pugnator Omnipotens Nomen ejus. *Canticum.* Cantemus Domino. *ex feria quinta quod dividatur in tres Glorias.*

℣. Benedic anima mea Domino.
℟. Domine Deus meus, magnificatus es vehementer.

Homilia in Evang lium. Cûm audieritis prælia. *de commmuni plurimorum Martyr.*

℟. ix. Reddidit Dominus justis mercedem laborum suorum, & deduxit eos in via mirabili.* Et fuit illis in velamento diei, & in luce stellarum per noctem. ℣. Transtulit illos per mare rubrum, & transvexit eos per a, quam nimiam. Et fuit.

℟. x. Justi tulerunt spolia impiorum, & decantaverunt Domine Nomen Sanctum tuum. * Et victricem manum tuam laudaverunt pariter. ℣. Sapientia aperuit os mutorum, & lingvas infantium fecit disertas. Et victricem.

℟. xi. Benedicamus Patrem & Filium cum Sancto Spiritu. * Laudemus & superexaltemus eum in sæcula. ℣. Benedictus es Domine in firmamento cæli, & laudabilis, & gloriosus in sæcula. Laudemus. ℟.

℟. xii. Te Deum Patrem ingenitum, te Filium unigenitum, te Spiritum Sanctum Paraclitũ, Sanctam & individuam Trinitatem toto corde & ore confitemur, laudamus atq; benedicimus: * Tibi gloria in sæcula. ℣. Quoniam magnus es tu, & faciens mirabilia, tu es Deus solus. Tibi gloria in sæcula. Gloria Patri.

Euangelium, Cum audieritis.
Oratio. Deus, qui in summis &c.

Ad Laudes & per Horas Antiphona.

CAntemus Domino, gloriosè enim magnificatus: equum & ascensorem dejecit in mare. *Psalm:* Dominus regnavit. *cum reliquis de Dom: Ant.* Dextera tua Domine magnificata est in fortitudine: dextera tua percussit inimicum. *Antiph:* Arcus fortium superatus est, & infirmi accincti sunt robore. *Antiph:* Justi decantaverunt Domine Nomen Sanctum tuum, & victricem manum tuam laudaverunt pariter. *Antiph:* Ego autem in Domino gaudebo, & exultabo in Deo Jesu meo.

Capitulum

BEnedictus Deus, & Pater Domini nostri Jesu Christi, Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra, ℟. *br.* Justi decantaverunt Domine. * Nomen sanctum tuum. Justi. ℣. Et victricem manum tuam laudaverunt pariter. Nomen. Gloria Patri. Justi.

Hymnus.

REX magne, Rex Altissime,
Virtutis è Throno Tuæ,
Æternitatem partiens,
Et Regna mundi transferens.
Quam sunt inaccessæ Tui,
Profunditates consilii!
Ut est procul Cælum solo,
Arcana sic procul tua.
Thrax en furoris ferrea
Qui virga Divini fuit,
Nunc ipse pœnas acriter,
Jussu tuo demens luit.
Sic corda, quando cæteris,
Cædem superbè detonant,
Cæduntur, & casu suo
Dei timorem prædicant.
Patri DEO sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu, qui perpeti
Mundum regit custodia, Amẽ.

℣ Non est similis tui in Diis Domine.
℟. Et non est secundum opera (tua.

Ad Benedictus Antiphona.

Benedicimus Deum cæli, & coram omnibus viventibus confitebimur ei, quia fecit nobiscum misericordiam suam.

O R A T I O.

DEUS, qui in summis Regni nostri periculis antiqua brachii

chii tui miracula renovasti, suscipe gratiarum actiones exultantium populorum: & quibus tanti gaudii causam præstitisti, perpetuæ fructum concede lætitiæ, Per Dominum nostrum.

Ad Tertiam: Ant: Dextera tua. *Capitulum* Benedictus Deus &c. *ut supra in Laud:*

℣. Justi decantaverunt Domine Nomen Sanctum Tuum.

℟. Et victricem manum tuam laudaverunt pariter.

Ad Sextam: Ant: Arcus fortium.

Capitulum.

O Quam bonus & svavis est Domine Spiritus tuus in omnibus! Ideóq; eos qui exerrant, partibus corripis; & de quibus peccant, admones, & alloqueris: ut relicta malitia, credant in te Domine.

℣. Adorabant Sancti viventem in sæcula.

℟. Et mittebant coronas suas ante Thronum Dei.

Ad Nonam. Ant. Ego autem.

Capitulum.

TU autem dominator virtutis cum tranquillitate judicas, & cum magna reverentia disponis nos: subest enim tibi, cùm volueris posse.

℣. Dignus es, Domine Deus noster,

℟. Accipere gloriam, honorem & virtutem.

In secundis Vesperis omnia ut in primis, excepta Antiphona ad Magnificat.

Domine Rex Omnipotens, in ditione tua cuncta sunt posita, & non est qui possit resistere voluntati tuæ, si decreveris salvare Israel.

DIE XV. OCTOBRIS.

In Festo S. HEDVIGIS Viduæ. *Duplex.*

Ad Vesperas Antiphona Dum esset Rex, *cum reliq. ut in communi nec Virg. nec Mart.*

ORATIO.

DEus gratiæ dator & gloriæ, tuæ nobis propitius sinū aperi, & præsta, ut qui manentē civitatē hic non habemus, ad futuram, quam quærimus, B. Hedvigis interveniente suffragio perducamur. Per Dominum.

Deinde fit comm. S. Calisti Papæ & M.

Antiph: Qui vult venire. ℣. Justus ut palma. *de com. unius Mart.* *Oratio.* Deus, qui nos conspicis &c.

In primo Nocturno Lectiones. Mulierem fortem quis inveniet. *de comm: nec Virg: nec Mart:*

LECTIO V.

HEdvigis Bertholdi Marchionis, Moraviæ Comitis Tirolensis & Agnetis Filia, Sanctæ Elisabethæ matertera, duodecimo anno Henrico Longobardo Principi Poloniæ & Boemiæ in matrimonium data; illud semper hono-

honorabile & immaculatum custodivit, nullum jejunium aut diem festum judicans, quem castitatis merito non condidisset. Nihilominus in summa castitate & continentia, facta est sicut vitis abundans in lateribus domus suæ, & Filii ejus sicut novellæ in circuitu mensæ. Filios enim tres, totidemq; Filias Viro suo protulit, Ex quibus Henricus fortia pro religione Christiana aggressus. & tanquam alter Judas Machabæus castra Dei contra Tartaros protegens, martyrii palmam promeruit, Filia Giertrudis Virgo perpetua permansit. Fructu matrimonii Hedvigis quæsito, redditisq; novalium fructibus, feriari ab opere connubiali incipit: eàdem marito persvadet. Fit spiritualis desponsatio in manu Pontificis, vivitur inter sponsos Angelica vita per annos viginti octo, non coram hominibus tantum, sed etiam coram Deo. ℟. Propter veritatem.

LECTIO VI.

PArat deinde Hedvigis sedem futuræ castitati; amplissimũ Trebnicense monasterium extruit, Filiam Giertrudem prius illuc præmittit; magnos greges Virginum Sanctarum collegit; ipsa demum consequitur. In oratione diurna atque nocturna, nudis etiam media hieme, pedibus assidua: in jejuniis multis per totos quadraginta annos perseveravit; ita ut die Dominico, tertia & quinta Feria piscibus & lactariis tantum Sabbatho & Feria secunda aridis leguminibus, quarto & sexto die aquâ & pane solo dumtaxat vesceretur. Pedes pauperum, quos tredecim semper ubique secũ circumduxit, lavit: ulcera eorum ligavit, captivos redemit, subditos opressos tutata est. Irata à nemine unquam visa est, contenta ea objurgatione: Deus tibi parcat. ℟. Dilexisti justitiã.

LECTIO VII.

NOn caruit diva Hedvigis miraculorum ac prophetiæ Spiritu & gratiâ: nam & duabus sanctimonialibus visum restituit: & duos recentes suspensos, magna omnium admiratione, ad vitam revocavit. Mortis item mariti sui tempus & rationem longè ante prædixit: & filii eodem modo: cujus cædem eo ipso quo cæsus est die in remotissimis partibus cognovit: & ipsa diem obitus sui multò prius præsensit & prædixit. ℟. Fallax gratia.

LECTIO VIII.

ITaq; priusquam morbo gravi correpta fuisset, sacram un-

cti

ctionem accepit, Sanctimoniales se ægram sine permissione superiorum invisentes pepulit; nihil sanctum esse docens, quod cum obedientia majorum susceptum non esset. Priusquàm moreretur, magna hilaritate Sanctos cum splendida luce ad se venientes salutavit. Mortua est die S. Matthæi horâ vespertinâ, qua jejunia sua pane solorefice-solebat, anno salutis humanæ millesimo ducentesimo quadragesimo tertio. Ac post multis editis miraculis in numerum Sanctorum à Clemente IV. relata est. In cujus Canonizatione mulier cæca visui restituta est. ℟. Quàm pulchra es.

In III. Nocturno Homilia in Evangelium: Simile est regnum cœlorum thesauro. *ut in communi nec Virg. nec Mart: In secundis Vesperis commemor. S. Galli Abbatis.*

Dominica II. Octobris.

Beati Vincentii Kadłubek Episcopi Conf: 2. plx Majus

Omnia de Com: Conf: Pontif: præter ea, quæ sequuntur.

ORATIO.

DEUS. qui Beatum Vincentium Confessorem tuum, atq; Pontificem spretis fæculi pompis humelitatis gloria decorâsti præsta quæsumus, ut tantæ virtutis proficientes exemplo, ejus meritis cælestis gloriæ consortes efficiamur. Per Dominum &c.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO V.

VINCENTIUS Kadłubkovius Polonus natus est, ut antiqua acta ferunt, in Villa karwow Diæcesis Cracoviensis Palatinatûs Sandomiriensis ex vetustissima Rosarum Familia. Patre Bogumilo, Matre Benigna sangvinis claritate, & pietate illustribus, à quibus in Fide Catholica, & intimore Domini sanctè educatus plura edidit in ipsis teneris annis sanctitatis specimina; innocentiâ morum, jugi orandi studio, humilitate, modestia, ac prompta erga suos parentes obedientia. Adolescens factus Philosophicis ac Theologicis studiis imbutus cum literarum studio singularem pietatem semper copulans, otium & pravorum consortia abhorrens, orationi addictus, sacramenta frequentans, aliasq; Christianæ pietatis actus forti animo exercens.

LECTIO VI.

TAnta sanctimonia vitæ captus Fulco Episcopus Cracoviensis Vincentium inter suos cooptavit, ejusq; opera usus est in regimine suæ Diæcesis cum præter eximiam vitæ integritatẽ acri etiam polleret ingenio, singulariq; prudentia: sacerdotio ini-

initiatus, evectus fuit ab eodem Episcopo ad Præposituram insignis Collegiatæ Sandomiriensis, in qua dignitate omnes sui muneris partes, adeò sanctè adimplevit, ut exemplar factus modestiæ, castimoniæ, aliarumq; virtutum promeruerit designari à Lesco Albo Poloniæ Rege in Oratorem, ut propriam Filiam Beatam Salomeã in Sponsam deduceret ad Regem Haliciæ. Defuncto interea eodem Fulcone} Episcopo Cracoviensi assumptus ille fuit ad eandem sędem, electionem confirmante Jnnocentio III. Pontifice Maximo.

LECTIO VII.

IN Episcopatu exemplũ se præbuit bonorũ, operũ & commissum sibi gregem pascens monitis, consiliis, scientiâ, verbô, & exemplô, ita insectatus est pravos populorum mores, ut collapsam pietatem in pristinum restituerit, Catholicœ fidei insignis Propagator, & Ecclesiasticæ jurisdictionis vindex accerrimus. Eximia inclaruit prudentiâ, charitate, mansvetudine, & misericordiâ in pauperes. Zelus Domûs Dei, ita illum comederat, ut reparationi & opportunis. Ecclesiarum proventibus impensê consulens, nedum ex mensæ Episcopalis redditibus, sed & de hæreditario patrimonio illas dotaverit. Eximium verò ejus religionis argumentum fuit dum insigne erogavit peculium ut in templo Cathedralis Cracoviensis lampas accensa coram Altaris Sacramento perpetuo asservaretur.

LECTIO VIII.

DEcurrente vero decimo ejus Episcopatûs annô Euangelicæ perfectionis cupidus in Religiosa castra secedere decrevit, ut Cælestium rerum contemplationi, & rigidiori vitæ instituto vacare posset. Hinc forti animo precibus & lacrymis devicta Capituli, & populi Cracoviensis contradictione prævio beneplacito Pontificis Honorii III. omnia sua dispersit. ac dedit pauperibus, & Insigniîs Episcopalibûs depositîs coram Collegio Cononicorum Cracoviensium nudis pedibus proficiscens per decem leucas se contulit. ad Cænobium Andreoviense, in quo Monasticam vitam Ordinis Cistercienssis professus est, ibiq; regulari observantia, jejuniis. & cælestium rerum contemplatione quinque jugiter annis omnibus præluxit pluribus etiam supernaturalibus donis à Deo locupletatus. Plenus tandem dierum, & ope-

rum

rum pretiosam in ConspectuDomini mortem obivit die octava Martii. anno 1223. Fama sanctitatis, & miraculorum clarus. Ecclesiasticum Ejus cultum rite probatum confirmavit Clemens XIII. Pontifex Maximus qui & has lectiones proprias ejus in honorem recitandas concessit.

DIE XX. OCTOBRIS

Translatio S. Adalberti. *Duplex. Omnia de communi unius Martyris, præter Lectiones secundi Nocturni quæ leguntur ut in festo 23 April.* Adalbertus Episcopus Pragensis. RR. XI. & XII. *Antiphonæ ad Magnificat & Benedictus propriæ sine alleluja. Vesperæ à Capitulo de sequenti Festo cum commemoratione præcedentis & Hilarionis Abbatis.*

DIE XXI. OCTOBRIS.

In Festo S. Ursulæ & Sociarum ejus. *Duplex*

Omnia de communi Virginum. præter ea quæ sequuntur. In Vesp. & Laudibus Antiph.

Prudentes Virgines aptate vestras lampades: ecce Sponsus venit exite obviam ei.

℣. Adducetur Regi Virgines post eam.
℟. Proximæ ejus afferentur tibi,

ORATIO.

DA nobis, quæsumus Domine Deus noster, Sanctarum Virginum & Martyrum tuarum Ursulæ & Sociarum ejus, palmas incessabili devotione venerari: ut quas digna mente non possumus celebrare, humilibus saltem frequentemus obsequiis. Per Dominum.

Ad Matutinum Hymnus.

Virginis Proles Opifexque Matris.
Virgo quem gessit, peperitq; Virgo.
Virginis partos canimus decora
Morte triumphos

Hæc enim palmæ duplicis beata,
Sorte, dum gestit fragilem domare.
Corporis sexum, domuit cruentum
Cæde tyrannum.

Unde nec mortem, nec amica mortis,
Mille pænarum genera ex pavescens,
Sangvine effuso meruit serenum
Scandere cælum.

Hujus oratu Deus alme nobis.
Debitas pænas scelerum remitte,
Ut tibi puro resonemus almum
Pectore carmen.

Sit decus Patri, genitæq; Proli,
Et tibi compar utriusq; virtus
Spiritus semper Deus unus omni.
Temporis ævo Amen.

LECTIO V.

URsula, sanctitate sapientia, & pulchritudine insignis, Filia unica Regis, Britanniæ Christianissimi fuit. Quam cum Rex Angliæ gentilis idemque potentissimus, Filio suo, missis eo solemnibus nuntiis, Uxorem expeteret; ipsa divinitus præmonita, persvasit Patri, ut consentiret ea conditione, ut Rex ille & Pater decem primævæ ætatis virgines. & forma & genere lectissimas perquirerent. & tam sibi, quam singulis earũ mille alias virgines honestissi

mas

mas consociarent, comparatisq; ad numerum ipsarum undecim triremibus inducias triennii sibi darent ad dedicationem virginitatis suæ; ipse verò juvenis sacro renovatus lavacro, in fide Christi interim instrueretur. ℟. Propter veritatem.

LECTIO VI.

EX hoc condicto, Virginibus, triremibus, viris pro comitatu & sumptibus præter spem celerius comparatis, per triennium belli præludia, multis; undiq; ad spectaculum confluentibus, ab ipsis celebrata sunt. Tandem cùm Ursula omnes Virgines socias suas, ad Christum conversas, tam verbis quam exemplis, ad castitatis propositum erudisset sub unius diei noctisq; vento prospero ad portum Galliæ Tila, & inde Coloniam delatæ sunt: & ex eo loco Angelica visione instructæ, Basileam applicuerunt, religatisq; ibi triremibus, pedestri itinere Romam venientes magno applausu Cleri & populi exceptæ sunt. ℟. Dilexisti justitiam.

LECTIO VII.

UBi cùm per aliquot dies perlustratis diversis Sanctorum liminibus, pervigiles in oratione Deo animas suas commendassent; peractis votis, itinere quo venerant, Coloniam sunt reversæ, ab Hunnis jam undiq; obsessam. Qui totam illam sanctam multitudinem, cui etiam sponsus Eleutherius se junxerat, immaniter trucidarunt: Coloniam sangvine & sepultura eorum clariorem reddentes.

℟. Afferentur.

LECTIO VIII.

POst omnes verò candidissimi exercitus Regina, dum Principi Hunnorum in matrimonium consentire nollet, ictu sagittæ transverberata, super nobilem comitum suarum acervum velut cæleste margaritum corruit. ℟. Prudentes Virgines.

In III. Nocturno Homilia in Euangel. de decem Virginibus.

DIE XXV. OCTOBRIS.

S. JOANNIS à Capistrano Conf:

Ad Magnificat & Benedictus.

Ant: O zelator Fidei! persecutor Hæreticorum, lumen virtutum exterminator Turcarũ, Prædicator egregie, Doctor populorum, Joannes fidelissime Ordinis Minorum, esto nobis subsidium è regno Beatorum.

O R A T I O.

DEUS, qui Ecclesiam Tuam B. Joannis à Capistrano meritis & doctrinis mirabiliter sublimâsti, & per eum de perfidis Tyrannis in virtute SSmi Nominis

minis Jesu fideles tuos triumphare fecisti, præsta quæsumus, ut de inimicis nostris ejus intercessione prævalentes in terris, cum ipso præmiari mereamur in Cælis, Per Dominum nostrum &c.

Lect. in I. Nocturno. Beatus Vir.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO V.

Capistrani Marsorum Oppido in Diæcesi Sulmonensi ortus est B. Joannes Anno Domini millesimo trecentesimo Octogesimo quinto In Gymnasio Perusino Xstianis & liberalibus disciplinis instructus, aliquando Rēpublicam gessit, dum postea Dei monitu ad Sanctius ministeriū vocat9, in eadēCivitate Ordinē Fratrū Minorum, qui à regulari observantia nuncupatur: abs se ferventissimis votis expetitum, quamvis repulsus, durisq; experimentis probat9, maxime alacris amplexus est, annó. ætatis suæ 29no. in divinis literis Magistro usq estBeato Confessore Bernardino Senensi, quem pro Sacratissimo Nomine Jesu calumniis traductum, coram Martino Papa V. in Basilica B. Petri Principis Apostolorum strenuè defendit, eundemq; ipse & B. Jacobus à Marchia per Nicolaum V. in sacrorum Confessorū Canonem postea referendum curavit. Joannis doctrinæ, asperrimæ pœnitentiæ & sanctitatis fama in dies crescente, ad multas variasq; Provincias Xstianos mores disciplinamq; verbo & scriptis, quæ plurima edidit, instauratus à Romanis Pontificibus ablegatur.

LECTIO VI.

Contra hæreticam pravitatem Generalis Jnquisitor creatus, Fratricellorum sectam feliciter compescuit, Reatinos & finitimos populos inter se odiis armisq; certantes, eloquii svavitate composuit. Jn terris Romanæ Ecclesiæ circa Phorrum. Joanna 2da Regina flagitante Judaici fænoris pravam licentiam evulsit. Martini V. Pontificis Maximi dormitionem, & Eugenii IV. à quo pro magnis Ecclesiæ negotiis ad Jnsubres Siculos & alios mittitur) successionem prædixit. Aquilano Episcopatu recusato, munus prædicandi Euangeliū obire non cessavit inq; Florentinorū Patrum Conventu velut sol quidam fulsit. Romæ Judæorum synagogæ Ministrum cum 40. sectatoribus ad veritatis professionem reduxit. Ut hæreticos in sinumEcclesiæ & Principum animos in concordiam redigeret. Friderico III. Jmperatore postulante in Germaniæ partes à prædicto Nicolao V. mittitur. LECTIO VII.

In Germania, Bohemia, Sarmatia

tia & Pannonia sexennali peregrinatione Hussitis, Adamitis, Taboritis Hebræisq; innumeris ad Christianam veritatem doctrinæ sanctitatis, & miraculorum Cruce conversis, Dei Gloriam mirificè auxit. Ægros quam plurimos sanavit, mortuos suscitavit, & multis loquelam restituit. Deniq; totam Christianorum Rempublicam periclitantem ab immani Turcarum Tyranno defensurus se pro Domo Jsrael murum opponit, dum Callistus Papa III. Joanne potissimum deprecante Christianorum militum signo Crucis illustrium expeditionem in Turcas Europæ incubentes decernit, statimq; Joanne Pannoniam, Transilvaniam Moldaviam, Valachiam, instar fulguris pervolante, septuaginta millia Xstianorum conscribuntur, Crucisq; vexillum ipso præferente de centum & viginti millium hostiū, toto orbe mirante, victoria reportatur.

LECTIO VIII.

JOannes his atq; aliis præclarè gestis ex corporis fatigatione lethali morbo contracto, Villacum Pannoniæ inferioris Oppidū in agro Sirmiensi defertur. Ubi Sanctis Ecclesiæ Sacramentis maxima religione susceptis, Anno salutis millesimo quadringentesimo quadragesimo sextô, decimo Kalendas 9bris piè in Domino obiit. Quē post obitū æque ac in vita multis miraculis clarum Benedictus XIII. Papa in sanctorum numerum retulit.

IN II. NOCTURNO

Homilia V. Bedæ supra Euang: Nolite timere. Missa Justus ut palma.

Dominica IV. OCTOBRIS

In Festo S. JOANNIS CANTII Conf: non Pontif; *Duplex* 1mæ Cl. sine Octava.

Omnia de Communi præter ea quæ hic habentur

HYMNI.

Ad I. Vesperas:

GEntis Polonæ gloria,
Clerique Splendor nobilis,
Decus Lycæi, & Patriæ
Pater JOANNES inclyte,
Legem superni Numinis
Doces Magister. & facis.
Nil scire prodest: sedulò
Legem nitamur exequi.
Apostolorum limina
Pedes viator visitas;
Ad Patriam quam tendimus
Gressus, viamque dirige.
Urbem petis Jerusalem,
Signata Sacro Sanguine
CHRISTI colis vestigia.
Rigasq; fusîs fletibûs.
Acerba Christi vulnera
Hærete nostris cordibus!
Ut cogitemus consequi
Redemptionis pretium.
Te prona Mundi machina

Clemens adoret Trinitas,
Et nos novi per gratiam
Novum canamus canticum.

O R A T I O.

DA quæsumus Omnipotens & missericors Deus: ut Beati JOANNIS Confessoris tui exẽplo in scientia Sanctorum proficientes atq; aliis misericordiam exhibentes, meritis ejus apud Te indulgentiam consequamur. Per Dominum &c.

Deinde fit Com. Dominicæ curr:

Ad Matutinum.

COrpus domas jejuniîs,
Cædis cruento verbere;
Ut castra pœnitentium
Miles sequaris innocens.
Sequamur & nos sedulò
Gressus Parentis optimi;
Sequamur, ut licentiam
Carnis refrænet spiritus.
Rigente bruma providum
Præbes amictum pauperi,
Sitim, famemque egentium
Escâ, potuque sublevas.
Amor petentis populi
Gelu resolvat pectorum;
Plorant egeni! provocent
Stipem gementûm lacrymæ.
O! qui negasti nemini
Opem roganti! patrium
Regnum tuere; postulant
Cives Poloni, & exteri.
Sit laus Patri, sit Filio,
Tibique Sancte Spiritus,
Preces JOANNIS impetrent
Beata nobis gaudia.

LECTIO V.

JOANNES in Oppipo Kenty Cracoviensis Diæcesis, à quo CANTII cognomen duxit, Stanislao & Anna piis & honestis Parentibus natus, morum svavitate, innocentia, gravitate, ab ipsa infantia spem fecit maximæ virtutis. In Univeysitate Cracoviensi Philosophiæ ac Theologiæ primum Auditor, tùm per omnes Academiæ gradus ascendendo Professor ac Doctor, sacrâ, quam annis multis tradidit, doctrinâ mentes audientium non illustrabat modò, sed & ad omnem pietatem inflammabat, simul docens scilicet, & faciens.

LECTIO VI.

SAcerdos factus nihil de literarum studio remittens, studium auxit Christianæ perfectionis. Utque passim offendi Deum maximè dolebat: sic eum sibi & populo placare, oblatô quotidie, non sine multis lacrymis incruentô Sacrificiô, satagebat. Ilcusiensem Parochiam annis aliquot egregiè administravit, sed animarum periculô commotus, postea dimisit, ac postulante Academia ad pristinum docendi Officium rediit.

LECTIO VII.

QUidquid temporis à studio supererat: partim saluti pro-
ximo-

ximorum, sacris præsertim Concionibus curandæ, partim Orationi dabat, in qua Cœlestibus quandoque visionibus, & colloquiis dignatus fertur, Christi verò Passione sic afficiebatur, ut in ea contemplanda totas interdum noctes duceret insomnes, ejusque causâ melius recolendæ, Hierosolymam peregrinatus sit: ubi & Martyrii desideriô flagrans, Turcis ipsis Christum Crucifixum prædicare non dubitavit. Quater etiam ad Apostolorum limina, pedes, atque viariâ onustus sarcinâ Romam venit, tum ut Sedem Apostolicam cui maximè addictus fuit, honoraret, tum ut sui (sic enim ajebat) purgatorii pœnas, expositâ illic quotidie peccatorum venia, redimeret. Quo in itinere à latronibꝰ olim spoliatus, & num quid haberet præterea? interrogatus, cùm negasset, aureos deinde aliquot suo insutos pallio recordatus, fugientibus hos etiam clamans obtulit latronibus: qui Viri Sancti candorem simul & largitatẽ admirati, etiam ablatos ultro reddidere. Alienæ famæ nè quis detraheret, descriptis Beati Augustini exemplô, in pariete versiculis, se atque alios perpetuó voluit admonitos. Famelicos de suo etiam obsonio satiabat. Nudos autem non emptis modò, sed detractis quoque sibi vestibus & calceis operiebat, demisso ipse interim usque ad terrã pallio, ne domum nudipes redire videretur.

LECTIO VIII.

Brevis illi somnus, atque humi: vestis, quæ nuditatem, cibus qui mortem duntaxat arceret. Virginalem pudicitiam, velut lilium inter spinas, asperô ciliciô, flagellis, atq; jejuniis custodivit. Quin & per annos ante obitum triginta circiter & quinque, ab esu carnium perpetuò abstinuit. Tandem dierũ juxta ac meritorum plenus, cùm vicinæ, quam præsensit, morti, se diu diligenterq; præparasset: ne qua re amplius teneretur, si quid domi supererat, id omne pauperibus distribuit. Tum Ecclesiæ Sacramentis rite munitus, dissolvi jam cupiens, & esse cum Christo, pridie Nativitatis ejus in Cœlum evolavit: Miraculis ante, & post mortem clarus. Mortuus, ad proximam Academiæ Ecclesiam Sanctæ ANNÆ delatus est, ibiq; honorificè sepultus. Auctaque indies populi veneratione, ac frequentia, inter primarios Poloniæ, ac Lithvaniæ Patronos religiosissime colitur, novisque coruscans miraculîs à Clemente XIII. Pont. Max. XVII. Kalendas Augusti MDCCLXVII. sole-

solemnis titu, Sanctorum Fastis adscriptus est.

O R A I O.

DA quæsumus Omnipotens Deus, ut Sancti JOANNIS Confessoris exemplô, in scientia Sanctorum proficientes, atque aliis misericordiam exhibentes ejus meritis indulgentiam apud Te consequamur. Per Dominum nostrum.

Ad Laudes Hymnus, ut in I. Vespe.

Ad II. Vesperas.

TE deprecante, corporum
Lues recedit, improbi
Morbi fugantur, pristina
Redêunt salutis munera.
Phtisi febrique, & ulcere
Diram redactos ad necem,
Sacratas morti victimas
Ejus rapis è faucibus.
Te deprecante, tumido
Merces abactæ flumine,
Tractæ Dei potentia
Sursum fluunt retrogradæ.
Quum tanta possis sedibus
Cœli locatus! poscimus,
Responde votis supplicum,
Et invocatus subveni,
O una semper Trinitas!
O trina semper Unitas!
Da supplicante CANTIO,
Æterna nobis præmia. Amen.

In III. Noct: Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium Sint lumbi vestri precincti *de Com: Confes: non Pontificis 1mo. loco 12. lectio de Dominica. Missa propria.*

DIE XII. NOVEMBRIS

In Festo SS. Benedicti, Joannis, Matthæi, Isaaci, atq; Christini, quinq; Fratrum Martyrum *Dupl:*

Ad Vesperas Antiphona. Omnes Sancti. *cum reliquis Antiph: & Psalmi de Communi plurimorum Martyrum.*

O R A T I O.

SAnctorum nos, quæsumus Domine Martyrum tuorum, Benedicti, Joannis, Matthæi, Isaaci, atq; Christini gloriosa hodierna die trophæa lætificent quatenus eorum interventione, ad illam perveniamus hæreditatem, in qua iidem felices Angelorum cætibus aggregati, tuæ semper Majestatis perfruuntur ineffabili claritate. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de script: curr.

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

BEnedictus, Joannes, Matthæus, Isaac, & Christinus Fratres Eremitæ Poloni, post Episcopi Adalberti, cujus erant peregrinationis comites, necem, à Prussis multis contumeliîs divexati, & Prussiæ finibus ejecti, in majorem Poloniam redierunt. Et quò expeditius humana contemnerent & cœlestia spectarent, in vastam solitudinem apud Casimiriam se receperunt: ibiq; ca-

casis, quæ singulos caperent, stramento ædificatis, non extraneorum tantum, sed mutuam etiã consvetudinẽ fugiebant. Mirũ Dei Viris inerat abstinentiæ studium cùm aliqui eorũ, semel duntaxat, alii, qui paulo tenuioris erant valetudinis, bis in hebdomada oleribus & aqua, pane nonnunquam adhibito se reficerent. De qua austeritate victus, toto vitæ suæ tempore præterquam die sacratissimo Paschæ, quoad vixerunt, nihil remittebant; vestibus, quas è setis equorum sibi confecerant, contenti. Quies non stratis mollioribus accersita, sed si quid dandum fuerat fessis corporibus, humi jacentes, lapidem capitibus subjiciebant. ℟. Sancti tui.

LECTIO VI.

TAnta autem erat sanctitatis eorum fama, ut Boleslaus Chrabrus pius & sanctus, isq; primus Polonorum Rex, præsens eos accederet eorum orationibus, se & suum regnum commendaret, grandiq; pecunia oblata, liberaliter & regiè sanctos donaret. Sed Beati Viri post aurum non abeuntes, nec ullam in pecuniæ thesauris reponentes spem, ut qui pro Christi Nomine renuntiasent omnibus, è vestigio argentum Regi, ut referat Barnabas, unus ex sociis constituunt. Quod dum fit, ecce grassatores, qui cognoverant munificè à Rege donatos, prima noctis vigilia adsunt, Sanctos Fratres in Dei laudibus opprimunt; extra casas protrahunt: gladios intentant. Ferenda vobis quamcumq; imposuerimus fortuna est, nisi quidquid ubicumque locorum argenti reconditum, est nostrum illico fuerit, minitantur. Quare aut pecuniam ultrò exponite, vel si moramini, vitam cum sangvine profundite. Sancti multis obtestationibus, regi esse reportatam, confirmant; quin etiam tuguriola ut excutiantur, potestatem dant. ℟. Verbera carnificum.

LECTIO VII.

SÆva auri cupiditas, ubi nihil minis extorquet, reliquum spei tollendæ pecuniæ in verberibus & suppliciis reponit. Deligantur fratres sancti ad palum, ignibus ad latera admotis exuruntur: deinde circa rotarũ vertiginem adstricti diutissimè verberanrur: tota nox in crudelissima paupertatis sanctorum, & innocentiæ supplicia expenditur. Deniq; cùm omnes jam artes potiundi argenti tentatæ essent, nec successisset, ne quid inausum de concepta crudelitate relinqueretur ab iisdem latronibus anno salutis humanæ, millesimo quinto, pridie Idus Novembris, in Dei laudibus constantis

stantissimè permanentes trucidantur. ℟. Tanquam aurum.

LECTIO VIII.

BOleslaus nece Sanctorum innocenti cognita, eandem gratiam, quam præbuerat vivis, servavit & mortuis: qui beatorum fratrum corpora honorificentissima sepultura Casimiriæ in majori Polonia condidit. Barnabas superstes in eremum reversus, vitæ fratrum suorum æmulus, assiduis orationibus, vigiliis, jejuniisq; addictus, paulo post sancto fine quievit: & ipse pii Regis mandato ad fratres suos appositus, ut quibus in cœlesti patria esset conjunctus, in terris eodem tumulô cum eis conditus quiesceret.

℟. Certamen magnum.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Euangelii secundum Lucam.

LECTIO IX.

IN illo tempore: Dixit JESUS discipulis suis: Attendite à fermento Pharisæorum, quod est hypocrisis. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri Lib: 4. in Lucam cap: 52.

DE hoc fermento Apostolus præcipit: Itaq; epulemur, non in fermento veteri, neque in fermento malitiæ & nequitiæ, sed in azymis sinceritatis & veritatis. Nam sicut modicum fermentum totam farinæ, cui injicitur, massam corrumpit, universamq; mox conspersionem suo sapore commaculat: sic nimirùm simulatio, cujus animũ imbuerit, totâ virtutum sinceritate, & veritate fraudabit. Est ergo sensus: Attendite ne æmulemini simulatores, quia veniet profecto tempus, in quo & vestra virtus omnibus, & eorum reveletur hypocrisis.

℟. Propter testamentum.

LECTIO. X.

VErùm quod sequitur: Quoniam quæ in tenebris dixistis in lumine dicentur: non solùm in futuro, quando cuncta cordium abscondita proferentur ad lucem, sed & in præsenti tempore potest congruenter accipi: quoniam quæ inter tenebras quondam pressurarum carcerumq; umbras vel locuti, vel passi sunt Apostoli, nunc clarificata per orbem Ecclesia, lectis eorum actibus, publice prædicantur. ℟. Hæc est vera fratern:

LECTIO XI.

NE terreamini ab his qui occidunt corpus. Si persecutores Sanctorum occisis corporibus non habent ampliùs quid contra illos agant; ergo supervacua furunt insania, qui mortua Martyrum membra feris avibusq; discerpenda projiciunt: cùm nequaquam omnipotentiæ Dei,

Dei, quin ea resuscitando vivificet, obsistere possint.

℞. Corpora Sanctorum.

LECTIO XII.

DUo autem sunt genera persecutorum: unum palam sævientium, alterum ficte fraudulenterq; blandientium. Contra utrumque nos munire atq; instruere volens Salvator, & supra ab hypocrisi Pharisæorum attendere, & hic à carnificum cæde præcepit non timere: quia videlicet post mortem nec horum crudelitas, nec illorum valeat simulatio durare. Nonne quinque passeres veneunt dipondio? Si minuntissima inquit, animalia, & quæ quolibet per àëra feruntur volatilia, Deus oblivisci non potest; vos qui ad imaginem facti estis Creatoris, non debetis terreri ab his, qui occidunt corpus: quia qui irrationabilia animalia gubernat, rationabilia curare, non desinit.

℞. Justorum animæ.

Sequentia Sancti Evangelii secundum Lucam. Cap: 12.

IN illo tempore: Dixit JESUS discipulis suis: Attendite à fermento Pharisæorum, quod est hypocrisis. Nihil autem opertum est, quod non reveletur, neq; absconditum, quod non sciatur. Quoniam quæ in tenebris dixistis, in lumine dicentur: & quod in aurem locuti estis in cubiculis, prædicabitur in tectis. Dico autem vobis amicis meis: Ne terreamini ab his, qui occidunt corpus, & post hæc non habent ampliùs, quid faciant. Ostendam autem vobis quem timeatis; timete eum, qui postquã occiderit corpus, habet potestatem mittere in gehennam. Itaq; dico vobis, hunc timete. Nonne quinq; passeres veneunt dipondio? & unus ex illis non est in oblivione coram Deo: Sed & capilli capitis vestri omnes numerati sunt. Nolite ergo timere: multis passeribus pluris estis vos. Dico autem vobis: Omnis, quicunq; confessus fuerit me coram hominibus, & Filius hominis confitebitur illum coram Angelis Dei.

Oratio. Sanctorum nos quæsumus. *Vesperæ de Omnibus Sanctis Monachis cum Commemor: Sanctorum Martyrum.*

DIE XVII. NOVEMBRIS.

In Festo B. SALOMEÆ Virginis Ordinis S. Claræ, *Duplex*,

ORATIO.

DEUS, qui in Beata SALOMEA terreni Regni contemptum cum Vriginitatis candore in cõnubio sociasti, concede nobis quæsumus; ut ejus exemplo tibi casto & humili corde servientes, immarcescibilem coronam gloriæ in Cœlis consequi mereamur.

amur. Per Dominum nostrũ &c.

LECTIO V.

SAlomea Regio Sangvine Cracoviæ orta, Lesci quinti Poloniæ Principis & Grimislavæ Ducissæ Russiæ Filia, Boleslai Pudici Beatæ Cunegundæ Virginis Sponsi Soror, ab ipsa infantia singularibus à Deo naturæ & gratiæ ornata donis, admiranda futuræ sanctitatis præmonstravit indicia. Extunc enim eluxit in ea optima indoles, & juncta morum svavitati maturitas, pietati verò supra ætatem addicta, adhuc puellula virginitatem suam Deo statuerat consecrandam. Sed Perentum voluntati obsequi jussa, qui procerum Poloniæ permoti consilio, ad gravissima evitanda diffidia precibus Andreæ Hungarorum Regis annuerant, triennis in Hungariam abducitur, Colomano Regio Hungariæ Principi desponsanda, Crevit ibi sub optima disciplina, indies humanioribus literis, & pietate proficiens; nuptiis subinde in legitima ætate celebratis, mutuo cum Sponso consensu Virginitatem suam (ut constans Scriptorũ traditio est) perpetuò illibatam servavit, cujus integritati ut prospiceret, virorum colloquia declinans, triplici cilicio, jejuniis, vigiliis, & oratione se præmunivit.

LECTIO VI.

COlumano Haliciæ sceptro in Russia potito, Salomea etiam in regali solio Christo humiliter satagens famulari, sæculi fastum exosa, splendiorem quo pro status sui ratione utebatur ornatum deposuit, iis deinceps contenta indumentis, quæ viduis duntaxat gestare moris erat. Integras sæpe noctes contemplationi intenta traduxit inter quam aliquando cœlitùs emissa voce ad majorem terrenarum rerũ contemptum roborari promeruit.

LECTIO VII.

SPonso deniq; è vivis sublatô, Cracoviam revertitur, ubi & regias opes in excitandis Fratrum Minorum, Clarissarumvé Monasteriis ac pauperum sublevandis inopiis insumpsit, & altioris perfectionis succensa desideriô, mundo nuntium remisit, ac Sanctæ Claræ institutum in Zavichostensi professa est Monasterio. Inde ob Tartarorum incursiones, ad aliud solitario in loco extructum cænobium, quod Sanctæ MARIÆ de Scala appellatur, unà cum Monialibus se contulit. Utrobiq; autem Abbatissæ munere functa, in exacta religiosarum legum custodia, mortificationis & patientiæ studio se exercens, alumnis suis omnium virtutum exemplar facta est & Magistra.

LE-

LECTIO VIII.

COmpletis autem viginti octo Monasticæ vitæ annis, dum inter Missarum solemnia Euangelii lectioni, qua à teneris annis delectabatur, attenderet, extremo morbo corripitur, statimq; mortem intra octiduum sibi imminere prophetico Spiritu prænuntiavit; qua instante, Sodales suas ad matuæ pacis, charitatis & castitatis amorem cohortata, cœlesti deniq; Deiparæ cum Puero JESU sibi apparente recreata visione, ad immaculati Sponsi Nuptias feliciter evolavit, die decima septima Novembris. Annô salutis Ducentesimo Sexagesimo octavo supra Millesimum, ætatis suæ Sexagesimo septimo. Animam ejus sub specie lucidissimi sideris ex ore prodeuntem se conspexisse adstantes Sorores memoriæ prodiderunt. Angelorum etiam concentus eadem horâ auditi sunt. Percrebrescente autem ejus sanctitatis & miraculorum fama, corpus septimo ab obitu Mense elevatum, & miro fragrans odore purissimoq; liquore circumfusum, quô ægri peruncti statim sanati sunt, repertum ad Cracoviensem Sancti Francisci Fratrum Minorum Ecclesiam (ut vivens optaverat) solemniter translatum, confluentes undiq; populi venerantur, cultum hunc quatuor sæculorum de cursu jugiter auctum ritequé recognitũ Clemens Papa Decimus approbavit, diemq; obitûs ipsius Ecclesiastico Officio celebrandum indulsit.

In tertio Nocturno Homilia in Euangelium. Simile est Regnum Cælorum decem Virg. &c.

DIE XIX. NOVEMBRIS.

In Festo S. ELISABETH Viduæ *Duplex.*

Omnia de Communi nec Virginum nec Martyrum, exceptis his quæ habentur propria.

ORATIO.

TUorum corda fidelium, Deus miserator illustra; & Beatæ Elisabeth precibus gloriosis, fac nos prospera mundi despicere, & cœlesti semper consolatione gaudere. Per Dominum nostrum &c.

Commemoratio S. Pontiani Papæ & Mart:

Ant: Iste Sanctus. ℣. Gloria & honore. *Oratio.* Infirmitatem. *de communi unius Martyris*

IN II. NOCTURNO.

LECTIO V.

ELisabeth Andreæ Regis Hungariæ Filia, ab infantia Deum timere cæpit, & crescens ætate, crevit etiam devotione. Hec postea Ludovico Langravio Turingiæ in conjugem copulata, etsi ea, quæ sui Viri erant curaret, non minus quæ Dei sunt sedula.

sedula exequebatur. Nocturno namq; tempore, à latere Viri surgens, orationibus & genu flexionibus occupabatur, sicq; dum esset Vir in accubitu suo, nardus ejus dabat sanctitatis odorē. Et licèt exterius indueretur regalibus, ne terreni viri oculos offendere videretur, interiùs tamen sub cilicii tegmine cœlestē Sponsum gerebat absconditum. Diebus singulis pietatis officio dedita, viduis, pupillis, ægrotis, carcerum inclusis ergastulis, & egentibus singulis singularia subventionis remedia subministrabat. Cujusdam etiam pauperis, gravi capitis langvore correpti, quasi filii curam gerens, capillos ejus manu tondebat propria, caput frequenter in pomarii secreto lavans, ut oculos fugeret ancillarum. Cùm Teutoniam gravis urgeret inedia, captata viri absentia domus suæ frumenta egentibus erogavit. ℞. Propter veritatem.

LECTIO VI.

POstquam autem à lege Viri soluta est, depositis gloriæ sæcularis exuviis, ordinem Pœnitentium Beati Francisci ingressa, vilis tunicæ decore vestitur; ac divitiarum contempta jactantia, & generositate Parentum, nobilissimis orta natalibus, se mundo fecit ignobilem, ut nobilitaretur in cælis: pro corona suscipiens cinerem & cilicium pro fascia pectorali pallebant ora jejuniis, abstinentiæ tenuitate confecta: & jam martyrem adhuc viventem caro præmortua testabatur. Dum autem die quadam defixis in cœlum oculis contemplationi vacaret, ut quasi de humanæ conversationis consortio videretur abstracta; Dei Filium dulcem JESUM ad se inclinatum cœlis patentibus vidit, inter alia sibi consolationis lenimenta dicentem: Si tu vis esse mecum, ego ero tecum; & à te nullatenus separabor. ℞. Dilexisti justitiam.

LECTIO VII.

TUnc sumptibus propriis nobile hospitale construxit ampla possessione dotatum; suaq; pretiosa monilia, & grandem pecuniæ quantitatem eidem loco liberaliter est largita. In quo receptam multitudinem corporali visitabat obsequio, affluenter eis necessaria subministrans, pedes eorum & capita incredibili humanitate lavando & leprosorum ulcera etiam aspectu horribilia capitis sui velo mundando, Deinde propinquorum destituta suffragio, castris & possessionibus cæteris spoliatur. Sed ipsa miserationis solitæ non oblita, lanam manibus operabatur & linam, de sui laboris impendio nudos pauperum humeros

ros vestitura. ℟. Fallax gratia

LECTIO VIII.

CUmque in his ac plurimis aliis sanctis operibus usq; ad finem vitæ perseve àsset, domesticis suis prædicens obitum suum, Deo Spiritum reddidit, anno D. millesimô ducentesimo trigesimô primô, tertio decimo Kalendas Decembris. Sacrum autem Corpus ipsius, post sanctæ Animæ separationem, statim cœpit plurimîs & maximîs coruscare miraculis. Quibus auditis & certa fide compertis Dominus Papa Gregorius Nonus eam Sanctorum collegio annumeravit. ℟. Quam pulchra es.

In tertio Nocturno Homilia in Euangelium. Simile est Regnum cælorum thesauro abscondito. *de Communi non Virginum.*

xii. *Lectio de S. Pontiano Papa & Martyre, & in Laudibus comm:*

Dominica proxima post diem XIII. Novembris.

S. STANISLAI Kostka Confess: *non Pontif: duplex 1mæ Classis sine Octava. Omnia de Communi Conf: non Pontif.*

Lectiones I. Noctur. Beatus Vir.

ORATIO.

DEUS qui inter cætera Sapientiæ tuæ miracula etiam in tenera ætate maturæ sanctitatis gratiam contulisti. Da quæsumus ut Beati Stanislai exemplo tempus instanter operando redimentes in æternam ingredi requiem festinemus. Per Dominum &c.

IN II. NOCTURNO

LECTIO V.

STanislaus Senatoria Kostkarum Gente ortus in Polonia quam olim esset militiam secuturus, Nomen JESU prænuntiavit, pariture Matris gremio divinitus inscriptum. Virginitatem adhuc puer ita coluit, ut paterna in mensa, si quid minus pudicè dictum audiisset præ horrore exanimis corrueret. Ad Viennense in Austria Seminarium studiorum causa missus, non minus exemplo Sodalibus, quàm venerationi fuit. Coactus inde in Lutherani Hospitis Ædes migraré, ibiq; à Paulo Fratre ad liberiorem vitã omni etiã asperitatũ genere incitatus, domesticum bellum toto biennio constantissimè sustinuit, ad æterna se non caduca natum affirmans. Itaq; unicum illi erat rerum cœlestium desiderium, perpetua cũ Deo consvetudo, cultus Deiparæ adeò tener ut Matrem, svavissimè appelaret.

LECTIO VI.

QUotidianæ Fratris vexationi crebra ipse jejunia flagella aliosq; insontis corpusculi cruciatus adjiciens lethalem in morbum incidit. Quo ingravescente cùm dæmonem horrendi

canis

canis ſpecie inſilientem ſignô Crucis ter fugaſset. Sacrum Viaticum quod in hæretica domo decumbens fruſtra ab hominibus petebat; ab Angelis accepit. Mox ad Pueri Jeſu complexum à Beatiſſima Ejus Matre comiter admiſsus, ac Societati juſsus Nomen dare, ſubitò convaluit. Sed cùm aditum ad illam Patris timor in Germania præcluderet, peregrini habitu ſolus pedes mendicus fugam arripit, certus non ſiſtere, niſi voti compos fiat. Iter non uno Dei beneficio proſperum fuit, nam præter alia, Pauli profugum Fratrem jam aſsequentis æqui immiſso divinitus torpore conſtiterunt. Et Stanislaus Angelorum Pane iterum Angelico miniſterio refectus, poſt duodecies centena paſsuum millia, tandem Romæ in Societatem Jeſu, à S Franciſco Borgia Generali Præpoſito meruit cooptari.

LECTIO VII.

TYronis emeriti virtutes in Religioſæ vitæ Paleſtra ſplēdidius eluxere, charitas præſertim erga Deum, in quem aſſiduè alienata à ſenſibus mente rapiebatur. Inde illi facies ſemper accenſa nonnunquam irradians, perennes lacrymæ ardor pectoris tantus ut media quoq; hyeme foret ingeſta identidem gelida temperandus.

LECTIO VIII.

ITaq; amore verius quam febri æſtuans die aſsumptæ in Cœlum Virgini ſacro ad ejus triumphalem pompam propius, ut optaverat ſpectandum, ab ipſa Beatarum Virginum choro ſtipata vocatus eſt ex quirinali domo probationis; anno innocentis vitæ decimo octavo operum plenior, quam dierum. Multis poſt obitum miraculis in ſua præſertim Polonia enituit, cujus armis contra formidales Turcarū exercitus ſpectabilis è Cœlo affuit non ſemel, & civitates alias peſte, alias incendio liberavit. Quamobrem Clemens X. eum inter Primarios totius Regni Patronos conſtituit, Benedictus verò XII. (quod à Clemente XI jam pridem fuerat decretum) in Sanctorum numerum retulit. *In tertio Nocturno Lectiones de Communi 1mo locô.*

DiE IV. DECEMBRIS.

In Feſto S. Barbaræ V. M. P. R. P. *Duplex.*

Omnia de com. Virg. & Mart. præter Orationem *& Lectiones ſequentes* à Benedicto XIV. *die* 7. *9bris* 1748. *& a S. R. C. die* 18. *Auguſti approbatas.*

ORATIO.

INterceſsio quæſumus Domine, Beatæ Barbaræ Virginis & Martyris tuæ, ab omni nos adverſitate protegat, ut per ejus inter-

interventum gloriosissimū SacroSancti Corporis & sangvinis Domini nostri Jesu Christi Sacramentum ante diem exitûs nostri, per veram pœnitentiam, & puram confessionem percipere mereamur. Qui tecum vivit & regnat, &c.

Lect. I. Noct. de script: occurr.

LECTIO V.

BArbara Virgo Nicomediensis Dioscori nobilis, sed superstitiosi hominis filia, per ea, quæ visibilia facta sunt, ad invisibilia, divina opitulante gratia facilè pervenit. Quapropter soli Deo rebusque divinis vacare cœpit. Eam Pater, utpote forma venustiore nitentem, à quocunque Virorum occursu tutari cupiens, turri inclusit, ubi pia Virgo meditationibus, & precibus addicta, soli Deo, quem sibi in Sponsum delegerat, placere studebat. Oblata à Patre plu ries Nobilium connubia fortiter sprevit; Pater verò per sui absentiam filiæ animum posse facilius emolliri confidens, jussit primò balneum extrui, ne quid ei deesset ad commoditatem; deinde pereg è in extreras regiones profectus est. ℟. Propter veritatē

LECTIO VI.

ABsente Patre, jussit Barbara duabus fenestris, quæ in turri erant, tertiam addi, in honorē Divinæ Trinitatis, labiumque balnei Sacro-Sanctæ Crucis signo muniri, quod ubi rediens Dioscorus inspexit, audita novitatis causa adeò in filiam excanduit, ut stricto ense eam appetens, parū abfuerit, quin eam dirè confoderet: sed prætò adfuit Deus fugienti Barbaræ saxū ingens se patefaciens, viā aperuit, perquam montis fastigium petere, & inspecu latere potuit, sed paulò post, cum à nequissimo genitore reperta fuisset, ejus latera pedibus, dorsumque pugnis immaniter percussit, & crinibus per loca aspera, difficilesque vias raptatam Marciano Præsidi puniendam tradidit.

℟. Dilexisti justiatiam.

LECTIO VII.

ITaque ab ipso omnibus modis sed in cassum tentatam, nudam nervis cædi, & inflicta vul nera testulis confricari, deinde in carcerem trahi præcepit; ubi immensa luce circum datus ei Christus apparens, mirificè confortatam in passionum tolerantia confirmavit; quod advertenes Juliana Matrona ad fidem conversa, ejusdem palmæ particeps effecta est.

LECTIO VIII.

BArbaræ demum ferreis ungvibus membra laniantur, facibus latera incenduntur, & mal-

malleolis caput contunditur; quibus in cruciatibus consortē consolabatur, & hortabatur, ut ad finem usque constanter certaret. Præcisis tandem utrique uberibus, nudæ per loca publica tractæ. capite plectuntur. Filiæque cervicem ipse scelestissimus pater humanitatis expers propriis amputavit manibꝰ; cujus fera crudelitas non diu inulta remansit, nam statim eo ipso in loco fulmine percussus interiit. ℟. Afferentur Regi *In III. Noct: legitur Homil. in Evang.* Simile est Regnum Cœlorum decem Virginibus.

Commemorationes Sanctorū Regni Poloniæ

PATRONORUM

De SS. BENEDICTO & RUMUALDO

Ad Vesperas & Laudes Ant:

Isti sunt duæ Olivæ, & duo Candelabra lucentia ante Dominum.

℣. Iusti autem in perpetuum &c.

℟. Et apud Dominum &c.

ORATIO

FAc nos quæsumꝰ Domine Beatorū Patrū nostrorum Benedicti & Romualdi hic imitari labores, ut eorum gloriæ participes esse mereamur in Cœlis-

De S, ADALBERTO Ep. M.

Ant: ad Laudes: Sacerdos Dei Adalberte. Martyr & Pontifex gloriose, intercede ad Dominum pro devotis famulis.

Ant: ad Vesperas: Per merita S. Adalberti Christe nos exaudi, atq; ejus precibus nobis succurre miseris.

℣. Posuisti Domine &c.

℟. Coronam de lapide &c.

ORATIO.

TUam nobis indulgentiam quæsumus Domine, Beatus Adalbertus Episcopus & Martyr imploret, ut & delicta nobis clementer ignoscas, & beneficia desiderata concedas.

De S. STANISLAO Ep & M.

Ant: ad Laudes. Maatyr Dei Stanislaꝰ gloriosus Pontifex, quem occidit Boleslaꝰ truculētus Princeps. Pastor bonus, & Patronus adsit nobis Opifex, & Virtutum Artifex.

Ant: ad Vesperas Vir inclyte Stanislae, vitâ, signis passione,, plebem tuam Pastor bone, fove benedictione, guberna protectione, salva Sancta intercessione.

℣. Magna est gloria ejꝰ, in salutari tuo.

℟. Gloriam & Magnum decorem &c.

ORATIO.

DEUS, pro cujus honore gloriosus Pontifex Stanislaus gladiis impiorum occubuit, præsta quæsumus ut omnes, qui ejus implorant auxilium, petitionis suæ salutarem consequantur effectum.

In EREMO SS. 5. MM.

Ant. ad Laudes, & Vesperas.

Gaudent in Cælis Animæ Sanctorum qui Christi vestigia sunt secuti, & quia pro Ejus amore sangvinem suum fuderunt, ideó cum Christo exultant sine. fine

Vel alia Ant: si impediatur hæc.

℣. Exultate Justi in Domino,

℟. Rectos decet collaudatio,

ORATIO,

SAnctorum nos quæsumus Domine Martyrum Tuorum. Benedicti, Joannis Matthæi, Isaaci atq; Christini, gloriaosa hodierna die trophæa letificent quatenus eorum interventione ad illam perveniamus hæreditatem. in qua iidem felices Angelorum Cætibus aggregati, Tuæ semper Majestatis perfruuntur ineffabili claritate.

In Eremis Lithaniæ.

De S. CASIMIRO Confs

Ant: ad Laudes Euge Serve bone & fidelis quia in pauca fuisti fidelis supra multa Te constituam intra in gaudium Domini Tui

Ant. ad Vesperas: Simili abo eum Viro sapienti, qui ædificavit domū suā supra petrā

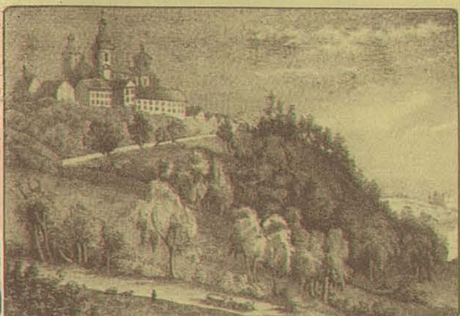
℣, Justus germinabit sicut Lilium.-

℟. Et florebit in æternū ante Dominū.

ORATIO.

DEUS, qui inter regales delicias, & mundi illecebras, Sanctū Casimirum virtute constantiæ roborasti: quæsumꝰ, ut ejus intercessione fideles Tui terrena despiciant, & ad Cœlestia semper aspirent.

Adverte: *Officium* S. Josephi *de Cupertino eis per errorem datum in Calendario Die 28. 7bris. tamen hic positum stata die scilicet 17. ejus &c. fol. 75.*

...i takze wolno ...
...ochraniaiąc ~~Stwe~~ Życie
...e nie sprawiedliwie Za
...cze go, takze wyciągniewa
...~~bądzy~~ Ze Opowietrzonym
...wypnawie Powietrza ...
...et przewozeniu Smierci ...
...wprzód ... Zabijać, takze
...śmierci pewnego pogorzelskiey
...ie nadbić dworzyć
...mienia Ze bojstwo uczynić
...ogna się do urzędu przypisalem
...zarznie ... dzieci ...
...regularne, albo ...
...gradzenie szkody —
...chodzi się ...
...odgrodzeniem ... gdzie
...ze, gdy kto zaufany ...
...ez swoim umyślnie uczyniony
...ne ustanowione iest przez pra...

§. 16.

Woynie —

...oyney ...
...ie brani ...